

Sexarbejdets omfang i Danmark

Kortlægning af markedet for mænds heteroseksuelle sexkøb

1. udgave, september 2010

Denne rapport rummer et overslag over omfanget af købesex i Danmark. Udbuddet beregnes ud fra de eksisterende statistikker over branchen, som kritiseres og suppleres med vurderinger af manglende tal. Efterspørgslen beregnes gennem en analyse af de eksisterende kundeundersøgelser.

Sexarbejdernes InteresseOrganisation (SIO)
2010

Rapporten kan downloades på www.s-i-o.dk (under Ressourcer).

Sexarbejdets omfang i Danmark, SIO 2010

Kortlægning af markedet for mænds heteroseksuelle sexkøb

Forfattere:

Bo Jensen, cand.comm., Seksualpolitisk Forum

...med hjælp fra utallige, anonyme sexarbejdere og kunder.

Synspunkterne i rapporten er alene forfatternes, hverken SIO eller Seksualpolitisk Forum kan tillægges eller gøres ansvarlige for indholdet.

Udgivet af Sexarbejdernes InteresseOrganisation (SIO), 2010

1. udgave, september 2010

Rapporten kan downloades på www.s-i-o.dk (under Ressourcer).

Indhold Klik i indholdsfortegnelsen for at springe til et afsnit.

Forord

Size DOES matter...

1 Overblik over branchen på 5 minutter

2 Branchens størrelse

2.1 Antal sexarbejdere

2.1.1 På gaden

2.1.2 På bordellerne

2.1.3 Hele branchen

2.2 Antal sexkøb

2.3 Opsummering

2.4 Branchens omsætning

3 Antal kunder og antal sexkøb

3.1 Antal kunder

3.2 Antal sexkøb

3.2.1 Storkundernes forbrug

3.2.2 Det sandsynlige antal sexkøb

3.2.3 Øvre grænse for antal sexkøb?

3.2.4 Hyppighed og aktive perioder

3.3 Diskussion

3.4 Opsummering

4 Sammenfatning

Bilag 1 : Kilder til storkundernes forbrug

Hængepartier

Noter

Litteratur

Forord

I den offentlige debat om købesex har vi ofte set forsøg på at overdrive branchens omfang. Ingen ved, hvor mange sexarbejdere der er, så der er frit slag for politisk motiveret ønsketænkning og skrækscenarier.

SIO ved det heller ikke, men det bud der fremlægges her er - ud fra alt, hvad vi ved om vores egen branche - mere realistisk end de officielle statistikker.

At skaffe troværdige tal er Servicestyrelsens opgave, men de har ikke gjort deres arbejde ordentligt. Danmark er i det hele taget et u-land når det kommer til viden om sexarbejde.

Det er 20 år siden, at nogen sidst har stillet spørgsmålet: Hvor ofte bliver der købt sex i Danmark? Derfor er vi glade for her at kunne præsentere et seriøst forsøg på at anslå størrelsen af sexarbejdernes marked.

Det er sørgeligt, at pressen alt for ofte fungerer som mikrofonholder i debatten om sexarbejde. Alle mulige fantasi-tal bliver slugt råt og videregives ukritisk til læserne. Når f.eks. Københavns kommune i deres kampagne med "Peter og Susanne" i 2007 påstod, at en sexarbejder har 10 kunder om dagen - så ville det have været dejligt, hvis bare én journalist havde spurgt: Kan det nu passe?

Vi har derfor et fromt håb om, at journalister og andre, som gerne vil udtale sig om vores verden, vil bruge 5 minutter på at læse kapitel 1. Deri tilbyder forfatterne nemlig et overblik over branchens størrelse og hvordan de forskellige tal og statistikker hænger sammen.

Denne rapport kan bruges som sådan en slags "nye læsere kan starte her". Når man har læst den, er man klædt på til at forholde sig kritisk til alle rapporter, kampagnerne og skrækhistorierne om, at sexarbejde er i eksplosiv vækst og at skumle bagmænd tjener milliarder af kroner.

Susanne Møller
SiO 2010

Size DOES matter...

Gennem de seneste års debat om sexarbejde er det mange gange blevet brugt som argument for en kriminalisering, at branchen er i eksplosiv vækst. Påstanden bygger på løsrevne tal fra Servicestyrelsen, fra politiet og fra forskellige mere eller mindre videnskabelige kilder.

Vi har gennemgået hele dette materiale, dvs. alle tilgængelige tal om sexarbejdets omfang. Gennem en kritisk analyse har vi fået de løsrevne tal til at hænge sammen, således at der for første gang tegner sig et billede af hele branchen.

(Når jeg skriver "vi" skyldes det, at jeg har lavet analysen i samarbejde med anonyme kunder og sexarbejdere. Uden deres indsigt i branchen havde det ikke været muligt.)

Det billede der toner frem viser, at branchen er betydeligt mindre, end man almindeligvis antager. Der er ikke så mange kvinder i prostitution som de officielle statistikker påstår, og danske mænd køber ikke sex så ofte, som hidtil antaget.

Desuden er branchen ikke i eksplosiv vækst. Tallene tyder på en stagnation og at branchen faktisk har haft nogenlunde det samme omfang i flere generationer.

Ser man på købesex i fugleperspektiv, så er det også mere sandsynligt, at der i fremtiden vil blive færre og færre sexarbejdere i Danmark. For det bliver nemmere og nemmere at få gratis sex uden at være gift og et stigende antal kunder lægger deres sexkøb i udlandet.

Set i forhold til andre lande har vi meget lidt viden og meget lidt statistik om sexarbejde i Danmark. Politiet begyndte for et par år siden en systematisk optælling af antal bordeller, og disse tal er formentlig ret præcise. Men de øvrige officielle tal - f.eks. de tal for antal sexarbejdere, som spiller så stor en rolle i den offentlige debat - bygger på skøn, vurderinger og antagelser, der nemt kan være forkerte og som i nogle tilfælde også har vist sig at være det.

Vores beregninger bygger også undervejs på vurderinger, der kan vise sig at være forkerte. Men vi har kigget dybt i de eksisterende tal og rapporter og rettet dem for fejl og forkerte resonnementer, og derved har vi fundet frem til tal, som hænger sammen.

Sagt på en anden måde: Ingen har før undersøgt, om det officielle tal for antal sexarbejdere passer til antallet af kunder. I vores beregninger "passer pengene". Branchens størrelse passer til den efterspørgsel, der er. Antal sexarbejdere og det antal gange, de sælger sex hver dag svarer til antal kunder og det antal gange de køber seksuelle ydelser hver dag.

Her er de mest graverende fejl, som vi har fundet, og som indtil nu har skabt et forkert og forvirrende billede af sexarbejdets omfang i Danmark:

- Claus Laurrup har i sin kundeundersøgelse fra 2005 overset en alvorlig logisk brist i det statistiske materiale, som han benyttede. Fejlen betyder ikke noget for den kvalitative viden om hvem kunderne er, som Laurrup gav os. Men hvis man bruger hans resultater kvantitativt for at sige noget om hvor tit der bliver købt sex, så skal man tage højde for fejlen, ellers går man forkert i byen. Når man med Laurrup som kilde påstår, at 10% af de danske mænd køber sex hvert år, så er det forkert. Det rigtige tal er 3%.
- Servicestyrelsen tæller sexarbejdere ved at tælle telefonnumre i klinikkernes annoncer. De antager, at der bag et telefonnummer er en klinik med enten én eller fire sexarbejdere. Servicestyrelsen overser imidlertid, at klinikker åbner og lukker i et stadig hastigere tempo samt at mange klinikker benytter mere end et telefonnummer. Resultatet er dobbelt så mange klinikker som politiet har registreret - og dermed også alt for mange sexarbejdere i Danmarks officielle statistik.
- Servicestyrelsen har desuden undladt at korrigerer antallet af sexarbejdere på gaden, efter at det er blevet påvist, at KFUK-Reden har indberettet alt for høje tal.

Efter at vi har korrigeret for disse og forskellige andre fejl, hænger tallene sammen, således at branchens størrelse passer til efterspørgslen efter købesex. Herefter ser vores bud på branchens størrelse således ud:

- Hver dag bliver der købt sex i størrelsesordenen 2.800 gange og ikke 5.000 gange, som det blev vurderet i 1990.
- På en gennemsnitlig dag er der 800 kvinder på arbejde i branchen. Da de arbejder ca. hver tredje dag, er der til hver en tid ca. 2.500 kvinder tilknyttet branchen. Mange af kvinderne er kun kort tid i faget, så i løbet af et år har ca. 4.200 forskellige kvinder været tilknyttet branchen. Spørger man, hvor stor

branchen er, vil vi hævde, at den beskæftiger ca. 2.500 kvinder. Normalt ser man den påstand, at der er 5-6.000 kvinder i prostitution i Danmark.

- Branchen har en samlet omsætning på i størrelsesordenen 800 millioner kroner. Alle mulige fantasital - op til mere end 20 gange dette beløb - har været nævnt i medierne. Vores vurdering bygger ikke alene på kendskab til branchens priser, men også på en realistisk vurdering af de involverede kunders økonomiske formåen. Igen handler det om, at tallene skal hænge fornuftigt sammen.

Disse fund har ikke bare stor betydning for den offentlige debat om kriminalisering af kunderne, om rufferiparagrafferne og i det hele taget om sexarbejdets omdømme og branchens fremtid.

De har også for det første meget konkret betydning for vurderingen af skattesager mod sexarbejdere. Omsætningen i branchen er ikke nær så stor, som Skat har antaget, hvorfor sexarbejdere har fået konfiskeret store beløb, som de aldrig har tjent. Det er uretfærdigt, og Skat bør fremover arbejde med et mere realistisk syn på, hvad en sexarbejder kan tjene.

For det andet kan den lavere omsætning også forklare, hvorfor politiet har så lille en succes i sin jagt på bagmænd. Gennem politisk agitation er der blevet skabt et overdrevet indtryk af indtjeningsmulighederne i branchen. Men det er ikke nær så lukrativt at gå ind i branchen, som man forestiller sig. Et realistisk billede af branchens omsætning kan måske gøre, at politiet prioriterer deres knappe ressourcer mere hensigtsmæssigt.

Som sagt, også vores beregninger hviler på skøn og vurderinger, og vi har sikkert også lavet fejl undervejs. Men vi håber på, at vores måde at udføre beregningerne på vil inspirere andre, som beskæftiger sig med branchens statistik. Vi håber på, at vores vurderinger vil blive målt og kvalificeret. Og vi håber på fremover at se mere realistiske tal i de officielle statistikker, tal hvor der er overensstemmelse mellem antal sexarbejdere, antal sexkøb og antal kunder.

Endelig håber vi på større interesse for sexarbejdernes forhold i den akademiske verden. Der mangler en grundig og videnskabelig analyse af de sammenhænge, som vi prøver at give et overslag over i denne rapport.

1 Overblik over branchen på 5 minutter

Tryk på et **link** for at blive ført til dokumentation for påstanden.

Den eksisterende kundeforskning viser, at danske kunder køber sex lige så ofte i dag som de gjorde **for 50 år siden**.

Forbruget er det samme, men branchen ændrer sig. Før i tiden var der rigtig mange kvinder, der solgte sex på gaden. Men denne form for sexarbejde er lige så stille **ved at forsvinde**. Normalt siger man, at 10% af sexarbejdet foregår på gaden, men i vore dage er det kun **nogle få procent**.

De fleste af pengene lægges på bordellerne, idet **88%** af kunderne foretrækker bordeller, **80%** af de kvinder, som lige nu er i faget, arbejder på et bordel og bordellerne står for **85%** af branchens omsætning.

Ved siden af bordellerne er der escort, dvs. kvinder som tilbyder at komme ud til kundens hjem eller hotelværelse. Det er dyrere end et besøg på et bordel, og her finder vi **4%** af kunderne, **14%** af sexarbejderne og **10%** af branchens omsætning. Nogle af de kvinder der kører escort er tilmeldt et bureau, andre finder selv deres kunder.

Nogle kvinder foretrækker at arbejde alene, andre foretrækker den sikkerhed og det fællesskab der ligger i at være flere sammen på et bordel. De som foretrækker at arbejde alene kører escort eller driver bordel hjemme i egen bolig.

De "rigtige" bordeller drives i lokaler som er købt eller lejet til formålet. Der er **275-300** "rigtige" bordeller i Danmark og heraf ligger de **100** i København og omegn. **Tallet svinger** noget her under finanskrisen, hvor rigtig mange bordeller er lukket og andre er kommet til.

Dertil kommer **200-225** hjemme-bordeller. Deres antal svinger endnu mere fordi de **fungerer som en slags "buffer"**. Kvinder som mister deres arbejde på de egentlige bordeller (fordi bordellet lukker eller fordi de ikke "passede ind") starter for sig selv hjemme i soveværelset for at klare sig igennem indtil der blæser mildere vinde.

Lige for tiden er der i størrelsesordenen **500 adresser**, hvorfra der sælges sex. Tallet er meget svingende, og ingen kender det præcise antal bordeller.

Men man går ikke helt galt i byen, hvis man påstår, at der er i omegnen af 300 egentlige bordeller og dertil 200 hjemme-bordeller i Danmark.

Kunderne

I størrelsesordenen **16%** af alle voksne, danske mænd har prøvet at købe sex. Normalt regner man med, at det kun er 14%. Men vores beregninger viser, at der bliver købt sex oftere end man skulle forvente ud fra de 14%.

Forklaringen er den, at når forskerne spørger, er der kun **90%** af kunderne der vil indrømme, at de har købt sex. Resten vælger at holde deres viden for sig selv eller de har glemt eller fortrængt, at de har købt sex.

296.000 danske mænd har prøvet at købes sex, men 200.000 af dem skulle kun lige prøve det en enkelt eller nogle få gange. **96.000** mænd køber sex gennem det meste af deres liv. De står for **97%** af branchens omsætning, mens de mænd der kun lige skulle prøve købesex står for de sidste 3%.

Storkunderne køber sex **500** gange i løbet af livet i snit. De aller mest aktive kunders forbrug overstiger ikke **1.100** sexkøb gennem et helt liv.

Kundernes forbrug er ikke jævnt fordelt gennem livet. Af og til holder de **pauser** - oftest fordi de ikke har råd til den dyre hobby eller fordi de får en ny "gratis" sexpartner, som kan tilfredsstille deres behov, ihvertfald for en tid.

Det betyder, at et tilfældigt år er kun **56.000** af storkunderne aktive. De udgør branchens marked et tilfældigt år. De køber sex **hver tredje uge** i snit, dvs. 16-19 gange i løbet af året.

Et besøg i branchen koster lidt under **800 kroner** i snit, hvilket med 1 million sexkøb om året bliver til branchens omsætning på **775 millioner kroner**.

En million sexkøb om året bliver til ca. **2.800** sexkøb om dagen i snit. Lidt flere midt på ugen og færrest i weekenderne. Og dette marked har været **utrolig stabilt** gennem flere generationer. Mænd i dag køber simpelthen sex lige så ofte **som på bedstefars tid**.

Sexarbejderne

Branchen tager imod 2.800 kunder hver eneste dag. For at tilfredsstille denne efterspørgsel kan man hver eneste dag træffe **800 kvinder**, som er på arbejde. Og de har så **3,5 kunder hver** i snit.

Kvinderne arbejder kun **hver tredje dag**, så for at kunne tilbyde 800 kvinder hver dag, har branchen tilknyttet **2.500 sexarbejdere** til hver en tid - hvoraf 2 ud af 3 altså holder fri en tilfældig dag.

Hver af disse 2.500 kvinder arbejder hver tredje dag, hvilket vil sige, at de har **2,2 "vagter" om ugen**, hvilket giver en arbejdsuge på ca. **20 timer**. På hver vagt betjener de 3,5 kunder, hvilket bliver lidt under 8 kunder om ugen eller **400 kunder om året**.

Når 2.500 kvinder har 400 kunder om året, så foregår der **1 million sexkøb** hvert år i Danmark. Og når et sexkøb koster lidt under 800 kroner, så genererer hver sexarbejder en omsætning på ca. **310.000 kroner**.

Heraf går ca. **25%** til husleje, annoncer, telefondamer, chauffører, arbejdstøj, makeup, kondomer og øvrige udgifter. Tilbage bliver i størrelsesordenen **240.000 kroner** til sexarbejderen selv, hvis hun har været tilknyttet branchen hele året - ellers ca. 20.000 kroner om måneden.

Sexarbejdere er ikke verdens mest stabile arbejdskraft. Kvinderne strømmer ud og ind af branchen, nogle er tilknyttet branchen flere år i træk, men mange er kun tilknyttet branchen i nogle måneder ad gangen.

Hvor hurtig gennemstrømningen foregår er det mest usikre af det, vi her præsenterer. Men med et slag på tasken er lidt mere end halvdelen af de 2.500 kvinder **løsarbejdere**, som bliver i faget mindre end et år.

Det betyder, at der er flere end de 2.500 kvinder i branchen i løbet af året. Hvor ca. 1.000 kvinder bliver i branchen hele året, må de andre 1.500 "stillinger" ofte "genbesættes".

I runde tal betyder det, at der i løbet af året er ca. **4.200 kvinder** tilknyttet branchen i kortere eller længere tid. Ca. hver fjerde af dem er "faste", som bliver i faget hele året, hvorimod 3 ud af 4 er løsarbejdere, som kun bliver i branchen 5-6 måneder i snit.

Hver gang man træffer én sexarbejder på arbejde et sted i branchen, står der 4 andre kvinder bag hende, 2 som er tilknyttet branchen for tiden, men lige nu holder fri - og 2 som holder ferie eller pause eller er tilknyttet branchen på et andet tidspunkt i løbet af året.

Oversigt over vores tal sammenlignet med de officielle tal

	Vores tal	Andre / officielle tal	
Antal bordeller	500	1.100	(Servicestyrelsen)
Antal kvinder i faget i løbet af året	4.200	5.373	(Servicestyrelsen)
Antal sexarbejdere i branchen nu	2.500	5-6.000	(den off. debat)
heraf på gaden	3%	21%	(Servicestyrelsen)
heraf på bordeller	80%	69%	(Servicestyrelsen)
Antal sexarb. på arbejde / dag	800	1.575	(SFI 1990)
Mænd som har prøvet at købe sex	16%	14%	(kundeforskningen)
Antal mænd med kundeerfaring	296.000	290.000	(Servicestyrelsen)
Storkunder (97% af alle sexkøb)	96.000	?	
Aktive storkunder / år	56.000	130.000	(Servicestyrelsen)
Storkundes sexkøb i løbet af livet	500	?	
Sexkøb i løbet af livet max.	1.100	?	
Aktive storkunder køber sex	hver 3. uge	?	
En aktiv storkundes udgift / år	14.000 kr.	?	
Antal sexkøb / år	1 million	1,2 mill.	(SFI 1990)
Antal sexkøb / dag	2.800	5.000	(SFI 1990)
Det koster et sexkøb	< 800 kr.	400 kr.	(SFI 1990)
Branchens omsætning pr. år	775 mill. kr.	779 mill. kr.	(SFI 1990)
Kunder pr. sexarbejder	8 / uge	?	
Sexarbejdere arbejder	hver 3. dag	?	
Sexarbejderes arbejdstid / uge	20 timer	?	
Det tjener en sexarbejder / mdr	20.000 kr.	?	

Oversigten viser, at branchen ifølge vores beregninger kun er cirka halvt så stor, som de officielle statistikker giver indtryk af.

Det gælder - fremhævet med fed - antal bordeller, antal aktive kunder og antal sexkøb en tilfældig dag. Og desuden antal sexarbejdere i branchen lige nu, idet den officielle statistik over antal prostituerede efterlader det indtryk i den offentlige debat, at der til hver en tid er mindst 5.000 kvinder i branchen.

2 Branchens størrelse

I debatten for og imod kriminalisering af købesex har branchens omfang fyldt urimeligt meget. Påstande om fagets størrelse og eksplosive vækst har været fremført som et hovedargument for en kriminalisering.

8.marts-initiativet skriver f.eks.: "I starten af 1990'erne var der ca. 1.500 kvinder i prostitution i Danmark. I dag er der næsten 6.000. Der er sket en firedobling siden 1991." (link : tagstillingmand.dk og link : kampagnens pjece).

I citatet refereres til to forskellige kilder. De 1.500 kvinder stammer fra SFI's "Prostitution i Danmark", som konkluderede, at der på en almindelig hverdag var 1.575 kvinder på arbejde i branchen (SFI1990, side 143-44).

De 6.000 kvinder stammer fra den optælling, som Servicestyrelsen en gang om året udgiver som "Prostitutionens omfang og former". I disse notater forsøger Servicestyrelsen at sætte tal på, hvor mange kvinder der i løbet af hele året har været i faget i kortere eller længere perioder.

Det år, hvor 8.marts startede på påstanden om en firedobling, havde Servicestyrelsen optalt, at der minimum skulle være 5.567 personer i prostitution (Prostitutionens omfang og former 2007, som omhandler 2006-7).

De to tal som bruges, kan ikke sammenlignes. De personer, som Servicestyrelsen har optalt, er jo ikke på arbejde hver eneste dag. Hvis f.eks. de personer, som Servicestyrelsen tæller, kun arbejder en gang om ugen i snit, ville tallene være udtryk for det modsatte af en vækst.

2.1 Antal sexarbejdere

Gennem 20 år har det offentlige forsøgt at få styr på branchens omfang - uden at det er lykkedes. Det arbejde, som Servicestyrelsen nu udfører, og som hvert år resulterer i publikationen "Prostitutionens omfang og former" startede for 20 år siden med SFI's "Prostitution i Danmark" (Bechmann Jensen, Ida Koch og Annalise Kongstad = SFI1990).

SFI1990 grundlagde metoden: at beregne antallet af sexarbejdere ved at tælle annoncer. Annalise Kongstad fortsatte metoden i 2001, da hun var leder

af PRO-centret. Og siden 2002 har det der nu hedder Servicestyrelsen fortsat arbejdet hvert år.

Men metoden er problematisk. Den er i bund og grund baseret på en vurdering af, hvor mange sexarbejdere der gemmer sig bag en annonce eller et telefonnummer. Desuden kan man vha. annoncer kun optælle den del af branchen der annoncerer, hvilket betyder, at man intet ved om gadeprostitutionens omfang. Den del af optællingen har været overladt til KFUK-Reden, og da det for nylig blev afsløret, at Reden leverer forkerte tal, står Servicestyrelsen tilbage med utroværdige tal.

Alle æg er lagt i én kurv. Servicestyrelsen har ikke forsøgt at optælle branchen på andre måder for at kontrollere resultaterne fra annonce-tællingerne - og siden SF1990 er der heller ingen videnskabelige undersøgelser i Danmark, der har interesseret sig for branchens omfang.

Det betyder, at vi stort set står på bar bund og at ingen ved, hvor mange sexarbejdere, der er i Danmark. Dermed er der åbnet op for, at politisk motiverede påstande - som f.eks. den ovenfor nævnte fra 8.marts-initiativet - uantastet kan få plads i den offentlige debat og blive taget for gode varer.

Hvad er det der tælles?

Ovenfor er der tale om to forskellige måder at tælle sexarbejdere på. For at gøre det endnu mere kompliceret, er der tale om et tredje tal, når politiet tæller (Rigspolitiets tal for 2007-09).

For at forstå, hvorfor der kan være 3 forskellige måder at tælle sexarbejdere på, kan det hjælpe at kigge på en hjemmeside for et bordel.

Antal vagter = antal kvinder på arbejde en tilfældig dag. På de fleste bordellers hjemmeside kan man se et vagtskema, som viser hvem man kan træffe på arbejde de forskellige dage i ugen. Der kan f.eks. være 2 kvinder på vagt hver dag, en om eftermiddagen og en anden om aftenen. Bordellet har så 14 vagter om ugen. I dag kan det f.eks. være, at man kan træffe Zille og Lulu. I morgen kan det være, at man kan træffe Tiffany og Zille.

Antal kvinder på arbejde i dag er summen af alle de kvinder der kan træffes rundt om i landet på bordeller, på gaden, i escort og på stripbarer. Antal kvinder på arbejde en tilfældig dag er det gennemsnitlige antal man kan træffe på en typisk dag.

Antal kvinder på vagt en typisk dag er interessant, hvis man har fokus på det arbejde der udføres, på branchens omfang og omsætning og på udviklingen

fra år til år. Antal kvinder på arbejde en dag ganget med antal kunder pr. vagt = antal sexkøb en typisk dag. **Antal kvinder på arbejde en typisk dag er et mål for udbuddet, hvor antal sexkøb er et mål for efterspørgslen.**

Det er dette tal, SFI forsøgte at beregne i 1990 (Bechmann Jensen m.fl.)

Arbejdsstyrken = antal stillinger. På bordellets hjemmeside kan man også se billeder af bordellet "piger". Der kan f.eks. være 4 kvinder tilknyttet: Zille, Lulu, Tiffany og Amalie. De 4 kvinder skiftes til at have vagt på ugens 14 vagter. For at kunne tilbyde 2 kvinder hver dag, må bordellet have tilknyttet 4 forskellige kvinder. Der er 4 "stillinger" at besætte.

Arbejdsstyrken er summen af de kvinder, der for tiden er tilknyttet branchen. Forskellen på antal tilknyttede og antal kvinder på arbejde en typisk dag er dem, der holder fri den pågældende dag.

I alle mulige andre brancher gøres der et stort nummer ud af at holde styr på antal stillinger. Det måles i **årsværk** eller mandetimer og indberettes som lønregnskab og beskæftigelsesstatistik.

Det er dette tal, politiet forsøger at komme frem til i forbindelse med deres bordelbesøg (Rigspolitiets tal for 2007-09).

Antal kvinder i prostitution i løbet af året. I vores eksempel-bordel kan det være, at Lulu kommer fra Rumænien. Hun er migrantarbejder og rejser hjem igen efter 4 måneder. Så bliver hun erstattet af en anden rumæner. Hvis de er her i landet 4 måneder hver, er der i løbet af året 3 forskellige kvinder i Lulus "stilling". På den måde vil der i løbet af året være 6 forskellige kvinder tilknyttet bordellet, 3 danskere og 3 rumænere.

Antal kvinder i prostitution er summen af alle de kvinder, der har været tilknyttet branchen i løbet af året.

Det er dette tal, Servicestyrelsen hvert år forsøger at opgøre i publikationen "Prostitutionens omfang og former", som er Danmarks eneste officielle statistik over branchen.

Antal kvinder i prostitution i løbet af året er kun interessant, hvis man har fokus på prostitution som et socialt problem eller som et migrations-problem eller hvis man har fokus på menneskehandel.

I eksemplet ovenfor er antal sexarbejdere hhv. 2, 4 og 6 kvinder. Derfor er det vigtigt når man taler om antal sexarbejdere altid at være omhyggelig med at skelne og gøre opmærksom på, hvad det er, der tælles.

Det gælder også, når man taler om andelen af udenlandske sexarbejdere. På bordellet i vores eksempel er Lulu fra udlandet - det er 25% af de tilknyttede. Men på årsbasis er der 3 af hver - det er 50% udenlandske kvinder.

2.1.1 På gaden

I Norge bliver kvinderne på gaden talt. Pro Senter og sociale hjælpeorganisationer gør tilsyneladende hvad de kan for at indberette troværdige tal (Tveit & Skilbrei side 35ff).

Sådan er det ikke i Danmark. Der er ingen personer ude på gaderne, som har fået den opgave at holde styr på, hvor mange gadeprostituerede der er. Staten har stølet på, at KFUK-Reden havde styr på det. Man har stillet sig tilfreds med, at KFUK-Reden ikke tæller på gaden, men kun tæller de kvinder, som besøger KFUK-Reden.

KFUK-Reden i København fik et nyt elektronisk registreringssystem i 2005. I de følgende år meldte organisationen om en brat stigning i antallet af brugere, og dermed efter Servicestyrelsens definition sexarbejdere på gaden i København. Tallet steg fra cirka 500 til cirka 1.200, da det var størst.

Det har imidlertid vist sig, at oplysningerne fra KFUK-Reden var usande. På en forespørgsel i Folketinget har socialministeren oplyst, at tallene dels var akkumulerede, således at man talte ophørte sexarbejdere med, at man ikke tog højde for, at mange brugere ikke er sexarbejdere, og endelig at mindst 400 brugere var registreret under flere forskellige navne.

Nu ved man så, at man ikke kunne betro opgaven at tælle sexarbejdere på gaden til KFUK-Reden. Og stadig har man ikke pålagt andre opgaven. Der er således ingen der ved, hvor mange der sælger sex på gaden i Danmark (links : www.information.dk og www.berlingske.dk/danmark/ingen-har-tal-paa-de-gadeprostituerede).

Gadeprostitutionens omfang i Danmark

Reden International talte i 2009 hvor mange kvinder der sælger sex på gaden i København. Tællingen fra sidste halvår er tilgængelig på nettet (RI, andet halvår af 2009). Redens team har været på gaden i alt 40 gange i løbet af halvåret på forskellige tidspunkter af dagen og noterer, hvor mange kvinder af de forskellige nationaliteter, der var at træffe på gaden.

Optællingen viser, at der næsten ikke længere er danske kvinder på gaden. Kun et par procent af kvinderne på gaden er danske. De fleste - ca. to trediedele - er europæiske migrantarbejdere, og de fleste af dem kommer fra Rumænien. Resten - ca. en trediedel - kommer fra resten af verden, og i denne gruppe er de fleste fra Afrika.

Om eftermiddagen domineres gaden af rumænske kvinder. På et tilfældigt tidspunkt kan man i snit møde ca. 10 kvinder i tidsrummet mellem klokken 10 og 18. Efter klokken 18 kommer de afrikanske kvinder på arbejde. I løbet af aftenen kan man på et tilfældigt tidspunkt træffe 12-13 europæiske og 9-10 andre (primært afrikanske) kvinder.

Der er ikke foretaget systematiske tællinger om natten. Kun en enkelt dag har Redens team talt i døgndrift. Tallene fra denne nat er atypiske (fordi der samtidig var klimatopmøde i København), men tyder på, at rumænerne går hjem ved 24-01-tiden, hvorimod nogle af afrikanerne fortsætter til den lyse morgen. Dette bekræftes af iagttagere i miljøet.

RI's team har ikke talt på gaden mellem kl. 06 og 10 formiddag, formentlig fordi der ifølge RI's erfaringer hverken er kvinder eller kunder på gaden tidligt om morgenen. RI's tal er sammentalt og beregnes i Tabel 1.

Tabel 1 Antal gadeprostituerede og arbejdstid pr. døgn i København

klokken	danske	Europa	andre	i alt		timer		mandetimer
10-16	0	10	0,5	10,5	gange	6	=	63
16-24	0,5	12,7	9,4	22,6	gange	8	=	181
24-06	0	0	8-9 ?	8-9 ?	gange	6	=	54 ?
Døgn				15	gange	20	=	ca. 300

NB: Tallene i denne tabel er usikre. De tal som ligger til grund for tabellen er ikke videnskabeligt valide. Der er tale om et overslag, som skal angive en sandsynlig størrelsesorden.

Mellem klokken 10 og 06 (20 timer) bliver der lagt i størrelsesordenen 300 mandetimer på gaden - i snit kan man træffe ca. 15 kvinder på et tilfældigt tidspunkt, undtagen i de tidlige morgentimer.

Det fremgår ikke af optællingen, hvor mange forskellige kvinder der er på gaden - eller hvor længe de arbejder ad gangen. Men 300 mandetimer svarer vel formentlig til i størrelsesordenen 30-40 udenlandske kvinder, som på skift arbejder en 8-10 timer hver.

I København har vi derfor 10-13 afrikanske og 20-25 europæiske kvinder, som på skift arbejder på gaden i løbet af en tilfældig dag.

Vi ved ikke så meget om migrantarbejdere, der sælger sex i Danmark. Men i Norge har Tveit & Skilbrei undersøgt deres forhold ret nøje. Det er nok forholdsvis tilfældigt, om en migrantarbejder havner i Oslo eller i København. Så bortset fra, at Oslo har mange flere kvinder der arbejder på gaden ift. København, kan man godt gå ud fra, at det som den norske undersøgelse har fundet ud af også gælder kvinderne i København.

De afrikanske kvinder er her i landet på et 3 måneders turistvisum, som de typisk har fået i et sydeuropæisk land. De er derfor interesserede i at tjene så mange penge som muligt, inden de bliver nødt til at rejse hjem igen.

Ifølge den norske undersøgelse betyder det, at de faktisk arbejder 66 dage i løbet af de 3 måneder (Tveit & Skilbrei side 50-54). Hver gang vi træffer 2 afrikanske kvinder på gaden, er der derfor en tredje der holder fri. I løbet af et år skal der altså 6 migrantarbejdere hertil for hver kvinde vi træffer på gaden en tilfældig dag. Eller mere præcist: 18% (66/365 dage) af et års migranter kan findes på gaden en tilfældig dag. De 10-13 afrikanske kvinder på gaden bliver derfor til 56-72 afrikanske migrantarbejdere i løbet af et år.

De europæiske kvinder på gaden er EU- eller Schengen-borgere, og har derfor ret til at arbejde i København. Typisk rejser de frem og tilbage mellem deres hjemland og forskellige storbyer, hvor de arbejder et par uger til et par måneder hver sted. De kan altid komme tilbage, og derfor føler de ikke, at de behøver arbejde så ofte som afrikanerne, og de bliver her i kortere perioder - hvilket betyder, at der skal flere migrantarbejdere hertil for hver gang vi træffer en europæisk sexarbejder på gaden (Tveit & Skilbrei side 50-54).

Tveit & Skilbrei har regnet ud, at der i løbet af et år er ca. 10 kvinder i landet for hver gang vi træffer en europæisk sexarbejder på gaden en typisk dag. Det vil sige, at de arbejder i ca. 37 dage i snit hver gang de er her. De 20-25 europæiske kvinder på gaden bliver derfor til 200-250 europæiske migrantarbejdere i løbet af året.

Ifølge de optællinger som Reden International har leveret, skulle der altså være 256-322 udenlandske kvinder, som i løbet af 2009 tog ophold i København mhp. at sælge sex på gaden. Det er maksimumstal, for den samme kvinde kan godt komme igen flere gange i løbet af et år.

KFUK-Reden København påstår i sin indberetning til Servicestyrelsen, at der i 2008-09 var 943 kvinder i gadeprostitution i København (Prostitutionens omfang og former 2009, side 4). Det er mindst 3 gange det faktiske antal. Den eneste forudsætning der ligger til grund for denne konstatering er den, at migrantarbejdere i Oslo og i København ligner hinanden fordi de er underlagt nogenlunde de samme betingelser.

Antal sexarbejdere på gaden i provinsen kan ikke opgøres på samme måde som i København, da der ikke er tilgængelige optællinger fra selve gaden, som der er i København.

Men KFUK-Reden Odense og Århus har indberettet, at der i de to byer var henholdsvis 138 og 60 sexarbejdere på gaden i 2008-09 (Prostitutionens omfang og former 2009, side 4).

Der er ingen grunde til at tro, at disse tal er lige så utroværdige, som dem der kommer fra KFUK-Reden i København. Tallet for Odense synes ifølge oplysninger fra lokale borgere at være en meget stor overdrivelse. Det er langt fra altid, man kan møde sexarbejdere på gaden i Odense, og i disse tilfælde drejer det sig angiveligt kun om få.

Men da tallene for Odense og Århus kvantitativt har mindre betydning, og da der ikke findes andre systematiske observationer, benyttes i mangel af bedre KFUK-Redens tal.

I de tre byer tilsammen var der derfor i 2009 mindst $(256+138+60=)$ 454 og maksimalt $(322+138+60=)$ 520 kvinder, som solgte sex på gaden.

Tabel 2 *Antal kvinder som sælger sex på gaden i Danmark, cirka tal*

	kvinder / døgn	arbejdsstyrken	i løbet af året	iflg. Rederne
København	34	51	289	943
provins	20 ?	30 ?	198	198
på gaden i alt	54	81	487	1.141

NB: Tallene i denne tabel er usikre. De tal som ligger til grund for tabellen er ikke videnskabeligt valide. Der er tale om et overslag, som skal angive en sandsynlig størrelsesorden.

Til grund for disse tal ligger to og kun to forudsætninger:

- at de indberettede tal fra Odense og Århus er troværdige
- at iagttagelserne fra Oslo (Tveit & Skilbrei) kan overføres til København.

Derfor viser de optællinger, som Reden International har foretaget, at der hvert år er i størrelsesordenen 487 kvinder (plus/minus 7%), som sælger sex på gaden i Danmark.

Det er dette tal, Rederne burde have indberettet, og ikke de 1.141, som man kan læse i Servicestyrelsens publikation (POOF 2009, side 4).

Servicestyrelsen skulle i samme henseende gøre opmærksom på, at de 487 er et maksimumstal, hvor de har beskrevet de 1.141 som et minimumstal.

Politiets tal

Politiet fører ikke egentlig statistik over antal kvinder på gaden. Men i et brev til SiO (9. feb. 2009) oplyser politikommissær Henning Munk Plum, at hans folk på gaden i København vurderer, at der på Vesterbro i vintermånederne højt sat er cirka 150 og måske det dobbelte i sommermånederne.

2.1.2 På bordellerne

Et bordel er en indendørs lokalitet, hvor en eller flere sexarbejdere tager imod og servicerer deres kunder. Når politiet tæller bordeller, følger de denne definition. Servicestyrelsen derimod skelner mellem klinikker og prostitution i eget hjem. Hvis man skal sammenligne med Servicestyrelsens tal, må man derfor lægge disse to kategorier sammen.

Sexarbejdere arbejder således 4 forskellige steder: På gaden, på bordeller, i escort og på stripbarer mv. Nedenfor handler det om dem der arbejder på bordeller. Hjemmebordeller består af en enkelt kvinde, som arbejder hjemmefra. De egentlige bordeller omfatter én eller flere kvinder, som i fælleskab har købt eller lejet lokaler til formålet.

SFI 1990

SFI's "Prostitution i Danmark" (Bechmann Jensen, Ida Koch og Annalise Kongstad 1990) grundlagde metoden: at beregne antallet af sexarbejdere ved at tælle annoncer. Hensigten var at finde ud af, hvor mange sexarbejdere der var på arbejde en tilfældig dag.

Der blev talt annoncer en tilfældig dag - kun en enkelt dag, som forfatterne altså påstod var repræsentativ. Denne dag var der 248 annoncer for bordeller og af teksten i annoncerne fremgik det, at de repræsenterede mindst 314 forskellige kvinder (nogle steder var der flere end én sexarbejder på vagt).

Forfatterne bag rapporten gjorde sig forskellige (forkerte) overvejelser frem og tilbage, og blev derefter enige om, at disse tal tyder på, at der en almindelig hverdag var ca. 700 kvinder på arbejde på bordellerne i Danmark (Bechmann Jensen side 143).

Når 248 annoncer bliver til ca. 700 kvinder på arbejde betyder det, at forfatterne ud fra deres kendskab til branchen gætter på, at der for hver annonce i Ekstra Bladet var ca. 2,8 kvinder på arbejde den pågældende dag.

At de ender med at gætte på netop 2,8 kvinder bag hver annonce diskuteres ikke. Metoden er totalt uigennemskuelig, men sagen er altså den, at forfatterne, som opfandt metoden at tælle annoncer, egentlig ikke kan bruge den metode, når det kommer til stykket. Derfor endte de med at gætte.

Kongstad 2001

Annalise Kongstad, som var en af forfatterne til SFI's undersøgelse fra 1990, fortsatte arbejdet på egen hånd i form af "En skønsmæssig beregning af prostitutionens omfang i Danmark i 2001" (Kongstad i : Årsberetning 2001, PRO-Centret 2002).

Hvor SFI1990 forsøgte at beregne hvor mange sexarbejdere der var på arbejde en tilfældig hverdag, forsøgte Kongstad at regne sig frem til, hvor mange kvinder der i det hele taget var i faget i løbet af året.

Kongstad begyndte med at spørge politiet, hvor mange bordeller der er i Danmark. Ved hjælp af stikprøver og lidt beregning når hun frem til, at der er 418 bordeller i Danmark (Kongstad, side 22).

Dernæst tæller Kongstad annoncer i Ekstra Bladet og finder, at antal annoncer for bordeller svinger mellem 318 og 406 på forskellige tidspunkter af året. Uden nærmere begrundelse vælges den dag, hvor der var flest annoncer: "Ved en nærmere gennemgang af annoncerne fremgår det, at hver annonce i gennemsnit repræsenterer 1,5-2 prostituerede. De 406 annoncer repræsenterer dermed ca. 610-810 prostituerede og omkring 210-270 massageklinikker." (Kongstad, side 23).

Denne beregning er uigennemskuelig og forklares ikke. Det forklares ikke, hvordan Kongstad kom frem til, at 406 annoncer repræsenterer 210-270 bordeller. Og det er en tvivlsom påstand, at hver annonce repræsenterer 1,5-2 kvinder. Det fremgår af SFI's undersøgelse fra 1990, at hver bordelannonce fra København repræsenterede ca. 1,3 kvinder på arbejde den pågældende dag (SFI1990, side 69-70). Og bordellerne i København er større end i resten af landet. Ifølge oplysningerne i SFI's undersøgelse (som er noget mere detaljerede end Kongstads) repræsenterede næsten 90% af annoncerne kun en enkelt kvinde. Og så kan gennemsnittet aldrig blive 1,5-2 kvinder pr. annonce.

Kongstad beregner derefter antal kvinder på bordellerne på denne måde: "Hvis 210-270 massageklinikker repræsenterer 610-810 prostituerede, vil 418 klinikker repræsentere 2500-3600 prostituerede." (Kongstad, side 25). Det er da en regnefejl af dimensioner.

Kongstad påstår således, at et gennemsnitligt bordel består af 6-9 tilknyttede kvinder. Det kan umuligt passe, når langt de fleste bordeller i Danmark består af en eller 2 kvinder.

Servicestyrelsen 2002ff

På trods af, at de fleste fagfolk kan gennemskue, at Kongstad er en parentes i branche-kortlægningens historie, citeres hendes resultater stadig i den aktuelle debat. Ligeledes bliver de hvert år citeret i Servicestyrelsens publikation Prostitutionens omfang og former (POOF).

Denne publikation har siden 2002 fortsat kunsten at tælle annoncer. Da SFI1990 og Kongstads metode er uigennemskuelig, er det Servicestyrelsens hensigt "at udvikle en mere sikker og gennemskuelig beregningsmetode, som kan gentages og efterprøves" (POOF 2004, side 18).

Men Servicestyrelsens metode er ikke gennemskuelig. Det er ikke således, at enhver kan gentage beregningerne for at kontrollere resultatet. Når man tæller annoncer, er man nødt til at gætte på, hvor mange kvinder der gemmer sig bag hver annonce. Servicestyrelsen gætter på 4, men de fremlægger ikke de overvejelser, der ligger bag dette gæt. Og denne vurdering kan andre ikke efterprøve eller kritisere:

Vi "har i de fem foregående undersøgelser vurderet, at der gennemsnitligt er mindst fire prostituerede bag hver massageannonce, når der er tale om kvindelige prostituerede. Dette tal er baseret på Pro-Centrets erfaringer med opsøgende arbejde og anden kontakt med massageklinikker. Både forrige år og dette år har Fagområde Prostitution haft adgang til data indsamlet af Kompetencecenter Prostitution. Kompetencecenter Prostitutions registreringer har ikke givet anledning til at revurdere antagelsen. Således formodes der også i dette års beregning at befinde sig fire kvindelige prostituerede bag hver annonce." (POOF 2008, side 4)

Det er uklart, om Servicestyrelsen tæller annoncer, telefonnumre eller bordeller. I citatet ovenfor står der, at der gemmer sig 4 kvinder bag hver annonce. Men det er vel egentlig umuligt at vurdere, hvorimod det er muligt ude i "marken" at vurdere, hvor mange kvinder der er tilknyttet et bordel?

Så vidt vi kan gennemskue, registrerer Servicestyrelsen annoncer i Ekstra Bladet og på nettet og vha. telefonnumre sorteres gengangere fra, hvorefter antallet af telefonnumre ganges med 4.

Men i den periode, hvor Servicestyrelsen har talt, har flere og flere sexarbejdere fået mobiltelefon. Hvis én annonce fra et bordel henviser til

hovednummeret og en anden annonce fra samme bordel henviser til en af kvindernes mobilnummer, vil det umiddelbart ligne 2 bordeller.

Antal telefonnumre stiger fordi

- bordeller startes og afvikles i et stadig hastigere tempo
- konkurrencen skærpes under finanskrisen, og nogle af kvinderne vil holde på "deres" kunder ved at bruge eget nummer frem for bordellets
- der er frygt for, at sexkøb bliver kriminaliseret, og hvis det betyder, at bordellerne må lukke, kan den enkelte kvinde beholde kontakt med en kundeskare, som har hendes private telefonnummer (Tveit & Skilbrei, s. 36)
- der kommer flere udenlandske kvinder ind i branchen, som har hver sin telefon, men som skiftes til at udfylde en "stilling" (Tveit & Skilbrei, s. 31-32).

Tendensen går imod, at alle kvinderne annoncerer med hver sit telefonnummer i stedet for i fællesskab at annoncere med et fælles bordelnummer. Antal telefonnumre siger ikke noget om, hvor mange bordeller der er. Det eneste vi kan være sikre på er, at antallet af bordeller er mindre end antallet af telefonnumre.

Hvis Servicestyrelsen tæller telefonnumre og derefter ganger med 4, vil deres tal for antal kvinder på bordellerne derfor blive for høje.

I tabellen nedenfor gengiver vi tallene. Antal kvinder på de danske bordeller i årene 2002 til 2009 er ifølge Servicestyrelsen vokset fra 2.408 til 3.242:

Tablet 3 *Servicestyrelsen: Antal kvinder på massageklinikker i løbet af året*

	2002-3	2003-4	2004-5	2005-6	2006-7	2007-8	2008-9
kvinder	2.408	2.420	2.690	3.028	3.220	3.192	3.242
talte enheder	602	605	672	757	805	798	810

(POOF 2009, side 13) I den nederste linie i tabellen har vi divideret antal kvinder med 4.

I "Prostitutionens omfang og former" siger Servicestyrelsen helt konsekvent, at de talte enheder er annoncer. Men her: "Det antages, at der findes minimum 800 massageklinikker fordelt over hele landet" (Prostitution på massageklinik, Servicestyrelsen 2010, side 15) ...i en anden publikation fra Servicestyrelsen - er der ingen tvivl om, at de talte enheder er bordeller. Tallet 800 bordeller stammer helt tydeligt fra de tre tal fremhævet med fed i tabellen ovenfor [note 1].

Hvad det så end er, Servicestyrelsen har talt, kan det ikke være bordeller. For der er ikke 800 bordeller i Danmark i 2009 (se Tabel 9).

Sammenfatning. Metoden “at tælle annoncer” har spillet fallit. Resultaterne er utroværdige og er baseret på en god portion gætværk.

Tabel 4 *Gætværk i kunsten at tælle annoncer - tal omfatter kun bordeller*

	talte enheder	gange	gæt	=	antal kv. en dag	antal kv. i faget
SFI1990	248	gange	2,8	=	700	
Kongstad	418	gange	6-9	=		2.500-3.600
Servicestyrelsen	600-800	gange	4	=		2.400-3.200

Desuden har hverken SFI1990, Kongstad eller Servicestyrelsen formået at redegøre ordentligt for metoden. SFI1990 anvendte metoden med henblik på at tælle antal kvinder på arbejde en tilfældig hverdag. Kongstad og Servicestyrelsen bruger den samme metode for at komme frem til det samlede antal kvinder i faget. At gøre det kræver nogle helt andre overvejelser, som Kongstad og Servicestyrelsen ikke redegør for.

Anderledes ser det ud i Norge, hvor Tveit og Skilbrei har kortlagt branchen. De tæller også annoncer, men de er utroligt omhyggelige med at fremlægge alle detaljer i forbindelse med metoden. De redegør for forholdet mellem antal annoncer, antal telefonnumre, antal bordeller og antal kvinder. Og de kortlægger både antal kvinder på arbejde og antal kvinder i faget i løbet af året og diskuterer forholdet mellem de to tal. (Tveit & Skilbrei, side 27-35). Der er ikke fejlet noget ind under gulvtæppet.

Det er ærgerligt at der sjuskes med tallene i Danmark, for debatten om branchens størrelse har fyldt alt for meget i den offentlige debat om købesex. Der er brug for et autoritativt bud på branchens størrelse, som begge sider i debatten kan respektere. Og det er Servicestyrelsens opgave at levere det.

Politiets tal

I forbindelsen med regeringens handlingsplan mod menneskehandel 2007, blev politiet sat til at opsøge hvert eneste bordel i Danmark mindst en gang om året. Rigspolitiet indsamler oplysningerne fra disse besøg og rapporterer tal for antal bordeller og antal prostituerede (Rigspolitiet: Beskrivelse af politiets indsats mod prostitutionens bagmænd, 2007-09).

I optællingen fra 2008 skriver rigspolitiet, at man har “bedt politikredsene om at angive et skøn over antallet af prostituerede i de enkelte politikredse, herunder andelen af udenlandske prostituerede. Politikredsenes opgørelser viste et samlet skønnet antal prostituerede på minimum 1.200 – 1.300 på landsplan, hvoraf antallet af udenlandske prostituerede formodedes at

udgøre omkring halvdelen. Dette antal dækkede primært over de personer, som politiet havde været i kontakt med.” (Rigspolitiets tal for 2008, side 20).

Da rigspolitichefen oversendte rapporten til Folketinget, tilføjede han: “Dette antal dækker primært over de personer, som politiet har været i kontakt med, og det reelle antal prostituerede må derfor antages at være betydeligt højere.” (link : ft.dk).

I optællingen fra 2009 er der ikke længere tale om denne usikkerhed. Der er ikke længere tale om de personer, som politiet har truffet, men om det antal personer, som politiet lokalt “vurderer, at der i fjerde kvartal i 2009 var” tilknyttet bordellerne (Rigspolitiets tal for 2009, side 22ff).

Rigspolitiet nævner og medtæller bl.a. 25 og 33 kvinder, som er tilknyttet 2 bordeller på vestegnen (Rigspolitiets tal for 2009, side 30). Dem har de i sagens natur ikke mødt alle sammen, altså er der ikke tvivl om, at politiet med deres tælling fra 2009 forsøger at komme med et bud på, hvor mange kvinder der er tilknyttet bordellerne. Også dem, der ikke er på arbejde de dage, hvor politiet er på besøg. Politiet forsøger at vurdere antal “stillinger”, altså hele arbejdsstyrken.

Imidlertid er der lidt tvivl om, hvad det er for virksomheder, politiet besøger. “Politikredsene har (-) opgjort det samlede antal bordeller/escortvirksomheder til 507, idet Københavns Politi i sin opgørelse dog ikke har medtaget escortvirksomheder.” (Rigspolitiets tal for 2008, side 22)

Antal kvinder i escort er nok den del af branchen der er sværest at få viden om. Bl.a. fordi det er svært at få viden om, hvor mange kvinder der reelt er tilknyttet det enkelte escortbureau.

Men i 2006-07 vurderede Servicestyrelsen, at der var 442 kvinder i escort (POOF 2007, side 5). Samme år forsøgte Københavns kommune at tælle antal sexarbejdere i København, og de kom frem til, at der var 240 kvinder i escort i København (Redegørelse om prostitution i København 2007, side 25). Københavns kommunes tælling er propfuld af fejl og forkerte vurderinger, men med dette forbehold ser det ud som om der er i størrelsesordenen 200 kvinder i escort udenfor København.

I mangel af bedre tal må man gå ud fra, at politikredsene i provinsen kan have medtalt op til ca. 200 kvinder, som arbejder i escort.

Desuden ser det ud som om Fyns politikreds som den eneste måske har medtalt sexarbejdere på gaden (Rigspolitiets tal for 2009, side 27).

Med disse bemærkninger og forbehold ser politiets optælling således ud til at være meget mangelfuld. Politikredsene har tilsyneladende fået besked på at indberette deres vurdering af, hvor mange sexarbejdere der er i politikredsen.

De første 2 år blev der overvejende indberettet hvor mange sexarbejdere der blev antruffet ved politiets besøg. Men i 2009 er der i højere grad tale om en vurdering af det samlede antal sexarbejdere i politikredsen i slutningen af året. Man må gå ud fra, at politiet gennem de næste år bliver bedre og bedre til denne opgave og at tallet derfor vil stige over de næste år.

Politiet er altså endnu ikke kommet frem til det reelle tal og der er en del usikkerhed om, hvad det egentlig er, der tælles. Alle politikredse skal tælle det samme og tallene skal deles op på bordeller og escort, hvis politiets tal skal kunne bruges til noget.

Spørgsmålet er, om politiet **kan** finde frem til det reelle antal tilknyttede sexarbejdere ved at besøge bordellerne. For hvordan kan man være sikker på, at politiet får rigtige oplysninger om hvor mange kvinder der **ikke** er på arbejde den dag, besøget foregår?

Der kan være kvinder tilknyttet, som ikke har helt rent mel i posen, og som indehaver eller telefondame derfor vælger ikke at fortælle om. Og så længe branchen kritiserer politiet for Al Capone-taktik og vilkårlige arrestationer af udenlandske sexarbejdere, er der nok ikke basis for et samarbejde om at finde frem til de rigtige tal.

Tabel 5 *Politiets tal for antal sexarbejdere på bordeller og i escort 2009*

København og Vestegnen	575	“stillinger” excl. escort
Resten af landet	857	“stillinger” incl. escort
DK i alt	1.432	

Antal bordeller

Hvis der er en usikkerhed omkring politiets vurdering af antal sexarbejdere, må man til gengæld sige, at optælling af, hvor mange bordeller der er i Danmark, lige er en opgave for politiet. Igennem deres daglige arbejde må politiet nødvendigvis vide, hvor politikredsens bordeller befinder sig.

Og når hver politikreds oven i købet siden 2007 i gennemsnit har brugt 2 årsværk - altså 2 betjente på fuld tid - på opgaven, så er det svært at forestille sig, at der kan være enormt mange bordeller, som politiet ikke har fået øje på.

Hvis der er nogen der ved, hvor mange bordeller, der er i Danmark, må det være politiet. Derfor tillægger vi politiets optælling stor autoritet.

Tabel 6 *Politiets tal for antal bordeller og escort-bureauer*

	2007	2008	2009	
København + vestegnen	177	176	145	excl. escort
Resten af landet	278	331	321 (293)	incl. escort
DK i alt	455	507	466 (438)	

I parentes ses tallene excl. de ca. 30 bordeller i Nordjylland, som er åbnet og lukket igen.

Det springer umiddelbart i øjnene, at antal bordeller svinger meget. Det skyldes først og fremmest, at "der løbende åbnes og lukkes bordeller i de enkelte politikredse." (Rigspolitiets tal for 2009, side 20).

Et eksempel på dette er Nordjylland. I 2009 registrerede politikredsen 73 bordeller. Men allerede i juni 2010 kunne politiet oplyse, at tallet havde været oppe og runde 76 bordeller, men at det igen var faldet til det normale niveau, som er 40-50 bordeller (Kristeligt Dagblad 17. juni 2010). Forklaringen på så markante svingninger er formentlig, at Norge kriminaliserede sexkøb og at der er blevet startet bordeller i Nordjylland i forventningen om et norsk rykind. Da det så åbenbart udeblev, måtte nogle af bordellerne lukke igen.

Med så markante svingninger, er det nødvendigt at se på **niveauet** i politiets tal over de 3 år - frem for at fokusere på en udvikling eller alene på tallene fra 2009.

Gør man det, viser politiets tal i størrelsesordenen 175 bordeller i Københavnsområdet (København og Vestegnens politikreds) og 275-325 bordeller og escort-bureauer i resten af landet. I alt bliver det 450-500 bordeller i Danmark (incl. et ukendt antal escort-bureauer i provinsen).

Det "normale" antal bordeller

Politiets tal viser i størrelsesordenen 450-500 virksomheder. Men som sagt kan man godt forestille sig, at politiet endnu ikke har fået alle med i deres registrering. Specielt kan man forestille sig, at der er escort-bureauer i provinsen, som politiet ikke har kendskab til, da de er sværere at få øje på.

Et escort-bureau kan i sin enkleste form bestå af en person ved en telefon, som tager imod bestillinger og giver disse videre til de tilknyttede kvinder. Kunderne kommer aldrig på adressen og sexarbejderne behøver strengt taget heller ikke at vise sig på bureauet.

Dette er et argument for at registrere escort-bureauer vha. annoncer. For så vidt angår escort-bureauer vil vi derfor tillægge Servicestyrelsens optælling større autoritet end politiets.

Man kan også opfatte udsagnet, at “der løbende åbnes og lukkes bordeller i de enkelte politikredse” (Rigspolitiets tal for 2009, side 20) som udtryk for, at der er finanskrisen i branchen. I så fald kan faldet i antal virksomheder fra 2008 til 2009 være udtryk for en faldende efterspørgsel under finanskrisen.

Desuden kan man argumentere for, at stigningen fra 2007 til 2008 ikke er udtryk for en reel stigning, men skyldes, at politiet ikke var omhyggelige nok første år, altså at politiet helt naturligt i starten får flere og flere bordeller med i registreringen, at de lige skulle organisere arbejdet og forstå, at opgaven var alvorligt ment.

Deraf følger, at 2008 er det mest “normale” år. Og at de 507 virksomheder i 2008 primært er bordeller og næsten ingen escort-bureauer. Det giver i størrelsesordenen 500 bordeller (kun bordeller, ingen escort-bureauer).

Ud fra dette ræsonnement kan det normale niveau være ca. 500 bordeller i Danmark. Hvis argumentationskæden holder, vil det være dette niveau, politiet når frem til, når finanskrisen er slut.

Derfor er vores påstand på baggrund af politiets optælling, at der “normalt” er i størrelsesordenen 175 bordeller i Københavnsområdet og 325 bordeller i resten af landet.

Andre kilder bestyrker et sådant “normalt” niveau i København (bl.a. Redegørelse om prostitution i København 2007, side 24). Branchens omfang i København er mere veldokumenteret end i provinsen.

Tabel 7 Vores vurdering af antal bordeller på baggrund af politiets tal

	normalt	under finanskrisen (2009)
København + vestegnen	175	145
Resten af landet	325	max. 293
DK i alt	500	max. 438

NB: Tallene i venstre spalte omfatter kun bordeller. Tallene for 2009 er politiets tal incl. escort-bureauer i provinsen, hvorfor antal bordeller er mindre.

Med påstanden, at der normalt er 500 bordeller i Danmark, er vi nået frem til det størst mulige antal bordeller, som man kan nå frem til på baggrund af politiets tal. Hermed er der rejst alvorlig tvivl om Servicestyrelsens påstand:

“Det antages, at der findes minimum 800 massageklinikker fordelt over hele landet” (Prostitution på massageklinik, Servicestyrelsen 2010, side 15).

Når politiet registrerer bordeller, mener de en lokalitet, hvor en eller flere prostituerede tager imod deres kunder. Der kan således også være tale om kvinder, som arbejder hjemme. Politiets bordeller svarer således til Servicestyrelsens klinikker plus prostitution i eget hjem. Da Servicestyrelsen har registreret ca. 300 kvinder, som tager imod deres kunder hjemme (POOF 2009, side 7-8), bliver Servicestyrelsens tal 1.100 bordeller, hvis man skal kunne sammenligne med politiets tal.

Tabel 8 *Servicestyrelsens tal for bordeller og sexarbejdere i eget hjem*

	2002-3	2003-4	2004-5	2005-6	2006-7	2007-8	2008-9
bordeller	602	605	672	757	805	798	810
i eget hjem	69	98	131	167	156	197	303
i alt	671	703	803	924	961	995	1.113

(Tabel 3 og POOF 2009, side 15-16)

Kategorien i eget hjem består af kvinder som prostituerer sig i eget hjem (POOF 2009, side 15) plus kvinder i både escort og privatprostitution (POOF 2009, side 16).

Det er ganske utænkeligt, at der skulle eksistere 600 bordeller i Danmark, som politiet ikke har kendskab til. Politiet færdes ude i lokal-samfundene, spørger sig for, noterer sig naboernes sladder og klager og registrerer adresserne. Hvorimod Servicestyrelsen formentlig ikke er i stand til at levere 1.100 adresser, hvis de blev bedt om det?

Tabel 9 *Antal bordeller i Danmark, runde tal*

	hjemme-bordeller	egentlige bordeller	i alt
København	75	100	175
provins	150	175	325
DK	225	275	500

NB: Tallene i denne tabel er usikre. De tal som ligger til grund for tabellen er ikke videnskabeligt valide. Der er tale om et overslag, som skal angive en sandsynlig størrelsesorden.

Tallene tyder på, at hjemme-bordellerne er sådan en slags “buffer”. Når nogle af de egentlige bordeller lukker, fortsætter nogle af kvinderne med at sælge sex hjemmefra. Eller kvinder, som ikke kan få job på bordellerne eller som ikke faldt til på de egentlige bordeller, starter for sig selv hjemmefra.

Det store antal hjemme-bordeller lige nu kan sagtens skyldes, at en hel del egentlige bordeller er lukket under finanskrisen. Mange af kvinderne prøver at klare sig igennem krisen ved at sælge sex hjemmefra - indtil krisen er slut, så de igen kan komme med i et “rigtigt” bordel med de fordele, som det giver.

Hvis det er rigtigt, kan man godt forestille sig, at antallet af egentlige bordeller vil vokse til måske 300 efter krisen og at antallet af hjemme-bordeller til gengæld vil svinde ind.

Bordellernes størrelse

Politiet har i 2009 registreret 1.432 sexarbejdere fordelt på 466 bordeller. Det giver en gennemsnitlig størrelse på 3,1 sexarbejder pr. bordel.

En meget stor del af de bordeller, som politiet har registreret, består kun af en enkelt kvinde, som arbejder hjemmefra. Disse "hjemmebordeller" er i sagens natur sværere at finde for politiet end de egentlige bordeller. Det er sandsynligt, at politiet har styr på langt de fleste egentlige bordeller og at dem de mangler at registrere er hjemmebordeller.

Hjemmebordellerne burde være nemmere at registrere ved hjælp af telefonnumre, da kvinder som sælger sex hjemmefra er nødt til at annoncere for at få kunder. Servicestyrelsens tal for antal egentlige bordeller er for højt fordi der er flere telefoner end der er adresser. Men når vi taler om hjemmebordeller, er det langt mere sandsynligt, at antal telefonnumre svarer til antal adresser (enkelte af de kvinder, som sælger sex hjemmefra benytter to telefonnumre, men de fleste ser ingen grund til at gøre det).

Servicestyrelsen har gennem de sidste par år registreret en stigning i antal hjemmebordeller fra ca. 150 til ca. 300 (se Tabel 8).

En del af denne stigning skyldes, at Servicestyrelsen har inddraget en ny internetside, hvor mange af disse hjemmebordeller annoncerer (POOF 2009, side 15). Men formentlig også at nogle af de egentlige bordeller lukker under finanskrisen, hvorefter nogle af de kvinder der var tilknyttet disse bordeller begynder at sælge sex hjemmefra.

Tallene er meget usikre, men Servicestyrelsens oplysninger tyder på, at der "normalt" er 200-250 hjemmebordeller. De 300 hjemmebordeller, som Servicestyrelsen har talt i 2009, er et atypisk krisefænomen.

En gennemgang af de største bordellers hjemmesider, som vi har foretaget august 2010, viser, at de 16 største bordeller på nettet har 344 kvinder tilknyttet. Det er i snit 21,5 kvinde tilknyttet pr. bordel [note 2].

Der kan være flere store bordeller, der har forbigået vores opmærksomhed, der kan være kvinder der går igen på to eller flere bordeller og der kan være bordeller der skilter med flere kvinder, end de egentlig har tilknyttet. Med

disse forbehold vil vi gå ud fra, at de 18-20 største bordeller i snit har i størrelsesordenen 20 kvinder tilknyttet.

Denne iagttagelse er i overensstemmelse med Servicestyrelsen: "På en del klinikker er der kun en enkelt person, mens der på andre kan være 20-25." (POOF 2009, side 5). Her er der tale om egentlige bordeller.

Når en hel del egentlige bordeller består af en enkelt kvinde skyldes det, at de foretrækker at arbejde alene, men helst vil holde deres private adresse hemmelig. Men finanskrisen kan også have den effekt, at nogle af disse kvinder, som arbejder alene, opgiver et lejet lokale og rykker hjem i privaten.

Når hjemmebordellerne udgør 40-50% af bordellerne og når de mindste egentlige bordeller ligeledes kun består af en enkelt person og når de største 3-4% i snit har 20 kvinder tilknyttet og hvis resten fordeler sig jævnt derimellem, har et gennemsnitligt bordel tilknyttet ca. 3,9 kvinder.

På de bordeller, som politiet har besøgt (Rigspolitiets tal for 2009), har de i snit registreret ca. 3,1 kvinder tilknyttet. Hvis vores beregning holder, mangler politiet derfor at registrere ca. 20% af de tilknyttede kvinder.

Et gennemsnit på 3,9 kvinder på hver bordel dækker over, at 200-250 kvinder arbejder alene i eget hjem og at 250-300 egentlige bordeller i lejede eller ejede lokaler i snit har ca. 6-7 kvinder tilknyttet.

Af de egentlige bordeller i særlige lokaler består 75-125 kun af en eller 2 kvinder, de 18-20 største har som nævnt i snit 20 kvinder tilknyttet - og resten fordeler sig jævnt derimellem.

Hvis der er 500 bordeller med 3,9 kvinder i snit, beskæftiger de danske bordeller i alt ca. 1.950 sexarbejdere. Det er arbejdsstyrken eller antal "stillinger". Det er formentlig et tal i denne størrelsesorden politiet vil komme frem til, når finanskrisen er slut og hvis de får det hele med.

Antal kvinder på vagt

De 16 store bordeller fra vores stikprøve har i snit 26,5 vagter om ugen [note 2]. På en hverdag har de i snit 4 vagter, dvs. at man kan træffe 4 forskellige kvinder i løbet af et døgn. I weekenden er der kun i snit 3,25 kvinder på vagt på et af de 16 store bordeller. De store bordeller kører på 80%-kraft i weekenderne. I snit kan man træffe $(26,5 \text{ vagter divideret med } 7 \text{ dage} =) 3,8$ kvinder pr. bordel i løbet af et døgn.

I den anden ende af branchen har vi hjemmestofferne med kvinder som arbejder i deres eget hjem. Disse steder har i sagens natur max. en vagt hver dag og man kan kun træffe en kvinde de dage, hvor bordellet er åbent.

Et bordel, som kun består af en enkelt kvinde, kan ikke holde åbent hver eneste dag, 365 dage om året. Ifølge Massageklinik-undersøgelsen arbejder kvinder på bordeller i snit 20-21 timer om ugen (Prostitution på massageklinikker, VFC Socialt Udsatte 2004, Tabel 18 side 34).

Kvinder som driver et bordel alene må arbejde længere tid end gennemsnittet på de store bordeller. De holder derfor åbent 3-4-5 dage om ugen, men fordeler vagterne på alle ugens hverdage. Typisk hver anden mandag og fredag samt hver tirsdag til torsdag, idet der er flest kunder midt på ugen.

Hvis vi forudsætter, at 200-250 hjemmestoffer har åbent 4 dage om ugen i snit, kan man på en typisk dag træffe i størrelsesordenen 130 af de 200-250 tilknyttede kvinder.

De små "rigtige" bordeller vil fordele vagterne på samme måde, men så snart der er 2 kvinder tilknyttet, vil de typisk fordele vagterne således, at de holder åbent alle hverdage og evt. tillige har enkelte vagter i weekenderne.

Og som nævnt har man på de største bordeller i snit 3,8 vagter om dagen. Hvis de øvrige bordeller fordeler sig jævnt derimellem, kan man på en typisk dag træffe ca. 500 af de ca. 1.700-1-750 tilknyttede kvinder.

Hvis de øvrige bordeller fordeler sig jævnt imellem de små og de største, betyder disse tal, at man kan træffe i størrelsesordenen 630 kvinder på de danske bordeller et typisk døgn.

Tabel 10 Antal kvinder på arbejde på bordellerne en typisk dag, runde tal

	hjemme	på egentlige bordeller	i alt
København	40	200	240
provins	90	300	390
DK	130	500	630

NB: Tallene i denne tabel er usikre. De tal som ligger til grund for tabellen er ikke videnskabeligt valide. Der er tale om et overslag, som skal angive en sandsynlig størrelsesorden.

Når bordellerne har tilknyttet 1.950 kvinder og når man kan træffe 630 af dem en typisk dag, betyder det, at hver kvinde har $(7 : (1.950 : 630) =) 2,3$ vagter om ugen i snit. Dette gennemsnit dækker over, at kvinderne på de egentlige bordeller har 2 vagter om ugen, mens kvinderne som arbejder hjemmefra arbejder noget mere.

Dette tal svarer meget godt til Massageklinik-undersøgelsen, som kommer frem til, at sexarbejderne på de undersøgte klinikker har 2,2-2,6 vagter om ugen. De kvinder som undersøgelsen har fat i er forholdsvis veletablerede sexarbejdere med relativt høj alder og relativt mange år som sexarbejdere bag sig. Der er således relativt få studerende og andre løsarbejdere. Og meget få af dem har et andet arbejde ved siden af. (Prostitution på massageklinikker, VFC Socialt Udsatte 2004, side 7 og Tabel 17).

Tabel 11 *Oversigt over tilgængelige tal vedr. danske bordeller*

	bordeller	kv. i løbet af året	antal "stillinger"	på vagt en dag
SFI 1990	?	?	?	700
Servicestyrelsen	ca. 1.100	3.733	?	?
Politiet	466	?	1.432	?
Vores bud	ca. 500	ca. 3.000	ca. 1.950	ca. 630

Tabellen omfatter kvinder i eget hjem plus egentlige bordeller. Vores tal på 3.000 forskellige kvinder i løbet af året begrundes nedenfor i afsnittet Stor gennemstrømning.

NB: Tallene i denne tabel er usikre. De tal som ligger til grund for tabellen er ikke videnskabeligt valide. Der er tale om et overslag, som skal angive en sandsynlig størrelsesorden.

2.1.3 Hele branchen

Ovenfor har vi forsøgt at kigge Servicestyrelsen i kortene. Vi har ikke haft mulighed for at kontrollere deres tal vedr. gadeprostitution i provinsen, escort eller barprostitution. Men vi har fundet alternative kilder, som tyder på, at Servicestyrelsens tal for gadeprostitution i København samt bordeller er alt for høje.

Tabel 12 *Vores bud på antal kvinder i sexarbejde i Danmark*

	på arb. en dag	arbejdsstyrken	i løbet af året	Servicestyrelsen
gade, Kbh	34	51	289	943
gade, provins	20 ?	30 ?	198	198
hjemme	130	225	225	307
bordel	500	1.725	ca. 3.000	3.426
escort	100 ?	351	351	351
bar	10 ?	70 ?	148	148
i alt	794	2.452	ca. 4.200	5.373

Tal med fed er vores resultater. Øvrige tal stammer fra POOF og gæet derudfra. Tabellen omfatter kun kvinder. POOF har også registreret 148 mænd og transpersoner i prostitution og kommer derved frem til en total på 5.373 + 148 = 5.521 personer i prostitution.

NB: Tallene i denne tabel er usikre. De tal som ligger til grund for tabellen er ikke videnskabeligt valide. Der er tale om et overslag, som skal angive en sandsynlig størrelsesorden.

Hvor vi ikke har mulighed for at bidrage med nye tal overtager vi i Tabel 12 Servicestyrelsens tal, hhv. 198 kvinder på gaden i provinsen, 351 kvinder i escort og 148 kvinder på barer og striptubber (POOF 2009).

Vi gætter på, at kvinder der kører escort bliver mere end et år i branchen, hvorfor arbejdsstyrken også bliver 351 kvinder. Dernæst gætter vi på, at de har 2 kunder om ugen, hvorfor ca. 100 af dem er på arbejde en tilfældig dag.

De kvinder som arbejder på barer og striptubber er overvejende udenlandske kvinder. Vi gætter på, at de bliver her i landet et halvt års tid, hvorfor arbejdsstyrken på et givent tidspunkt er på ca. 70 kvinder. Vi gætter på, at de har én kunde om ugen, hvorfor 10 af dem er på arbejde en gennemsnitlig dag.

Barmiljøet blev kortlagt af SFI1990, som gættede på, at det omfattede 600 kvinder på arbejde en tilfældig dag. PRO-Centret undersøgte miljøet i København i 2000 (Pedersen og Heindorf) og fandt ca. 100 stripdansere på arbejde på en tilfældig hverdag. SFI's tal fra 1990 var nok alt for højt, og det er ikke sikkert, at de 100 kvinder i 2000 alle sammen solgte sex. Ingen ved, hvor mange kvinder der er i miljøet i dag, men det ser ud som om denne form for køb og salg af sex er begrænset og måske ved at forsvinde, hvorfor vores gæt på størrelsen ikke betyder så meget i det store billede.

Tabel 12 viser, at bordellerne udgør ca. 80% af branchen. En tilfældig dag har bordellerne 79% af de kvinder der er på arbejde, 80% af arbejdsstyrken er tilknyttet et bordel og på årsbasis arbejder 77% af de kvinder der strømmer gennem branchen på et bordel. Ifølge Servicestyrelsens tal har bordellerne kun 69% af kvinderne.

Tabel 12 viser også, at kvinderne i hele branchen i snit arbejder hver 3. dag (idet $2.452 : 794 = 3,1$). De har således i snit ca. 2,2 vagter i løbet af en uge. Kvinderne på de egentlige bordeller arbejder kun 2 gange om ugen.

Men da de egentlige bordeller til gengæld har de længste vagter, ligger den gennemsnitlige arbejdstid i hele branchen formentlig på niveau med arbejdstiden på de egentlige bordeller, nemlig i størrelsesordenen 20 timer om ugen (Prostitution på massage-klinikker, VFC Socialt Udsatte 2004, Tabel 18 side 34).

Det fremgår også af Tabel 12, at sexsalg på gaden formentlig er ved at forsvinde. Som allerede nævnt er der stort set ingen danske kvinder tilbage på gaden i København. Og de kvinder, som arbejder på gaden, udgør formentlig kun 3% af arbejdsstyrken (81 ud af 2.452 kvinder). Ofte hører man

den påstand, at gadeprostitution udgør ca. 10% af branchen, men dette passer altså ikke længere.

Ifølge Servicestyrelsen er det 21% af kvinderne i branchen (1.141 ud af 5.373), der arbejder på gaden, jvf. sidste spalte i Tabel 12.

Servicestyrelsens bevæggrund for at tælle samtlige kvinder i prostitution i løbet af året - og ikke arbejdsstyrken - er formentlig, at de anser prostitution for et socialt problem, og at de indsamler tal, som kan hjælpe de sociale myndigheder til at dimensionere den nødvendige hjælp til de sociale tilfælde, som er havnet i prostitution.

Men hvis myndighederne i Københavns kommune spørger Servicestyrelsen om hjælp til at dimensionere den sociale indsats på Vesterbro, vil svaret være, at der er 943 kvinder, der har behov for hjælp. Sandheden er, at der kun er 50 kvinder ad gangen og færre end 300 på årsbasis.

Alt i alt er det vores vurdering, at Servicestyrelsen i POOF opererer med ca. 1.200 kvinder, som ikke eksisterer i virkeligheden. Heraf stammer 650 fra KFUK-Redens snyd med tallene over hvor mange kvinder der arbejder på gaden. Resten stammer fra, at metoden at tælle annoncer ikke er god nok.

Stor gennemstrømning

Tabel 12 viser, at der er ca. 2.500 kvinder, som lige nu ernærer sig ved at sælge sex i Danmark. Det er arbejdsstyrken, som på et givent tidspunkt er tilknyttet branchen - antal årsværk. Nogle af kvinderne bliver ikke i branchen hele året, de skiftes løbende ud, således at der i løbet af året er ca. 4.200 kvinder, som har haft tilknytning til branchen i kortere eller længere tid.

For så vidt angår de egentlige bordeller, kom vi frem til, at der er 1.725 kvinder tilknyttet på ethvert tidspunkt. Servicestyrelsen mener, at der i løbet af året er 3.426 forskellige kvinder, som har tilknytning til bordellerne i kortere eller længere tid.

Ifølge Servicestyrelsen er der altså dobbelt på mange kvinder på banen i løbet af året som der er "stillinger" på de egentlige bordeller. En "stilling" udfyldes i snit af to kvinder i løbet af året. Og det er faktisk ikke helt utænkeligt, hvis der er en meget stor gruppe af løst tilnyttede.

Problemet er, at der slet ikke eksisterer tal, som gør det muligt at beregne, om Servicestyrelsen har ramt rigtigt. Der er ingen der ved, hvor mange udenlandske kvinder, der sælger sex i Danmark. Politiet gætter på halvdelen, Servicestyrelsen gætter på ca. 37% (POOF 2009, side 9). Der er ingen der

ved, hvor mange af dem der har dansk statsborgerskab, hvor mange der er fra Thailand og hvor mange der er migranter.

De danske løsarbejdere vil sandsynligvis fordele sig således, at de i snit er i branchen lidt over et halvt års tid, og de udenlandske migranter er her formentlig længere tid end deres kolleger på gaden (som bliver her ca. 2 måneder i snit).

Ud fra disse overvejelser kan man forsøge at gætte på de forskellige gruppers størrelse og på den måde lave en meget løs beregning. Det har vi gjort med forskellige forudsætninger, og hver gang når vi frem til, at 1.725 "stillinger" svarer til, at i størrelsesordenen 3.000 kvinder strømmer igennem de danske bordeller hvert år.

På dette løse grundlag er det vores bud, at man hvert år kan træffe 3.000 forskellige kvinder i kortere eller længere tid på de egentlige bordeller.

Som sagt eksisterer der ikke mere præcise tal, som kan belyse spørgsmålet.

Med disse forbehold viser vores tal i Tabel 12, at der hvert år strømmer ca. 4.200 kvinder gennem branchen for at besætte ca. 2.500 "stillinger". Det betyder, at der skal 1,7 kvinder til at udfylde en "stilling" i løbet af året. Det er det, man i andre brancher kalder en heftig gennemstrømning.

Formentlig i størrelsesordenen 40-45% af kvinderne i branchen er "faste", dvs. at de bliver i faget i mere end et år. Resten - formentlig 55-60% - er løsarbejdere, dvs. at de bliver i faget i mindre end et år.

Hvis vores beregninger er rigtige, bliver løsarbejderne i snit 5-6 måneder i branchen. Hvis Servicestyrelsens tal er rigtige, bliver løsarbejderne kun ca. 3 måneder i branchen.

Hvis Servicestyrelsens tal er rigtige, deler kvinderne sig i to grupper - de "faste" som bliver i branchen mere end et år og løsarbejdere som kun bliver nogle få måneder i branchen. Der er en kæmpe gruppe, som kun er i faget 1 eller 2 måneder.

Hvis vores tal er rigtige, fordeler kvinderne sig mere jævnt, hvilket er langt mere sandsynligt. Også fordi der er nogle af de "faste", som holder ferie eller pause i en måned eller to og derfor egentlig tæller som løsarbejdere, der er i branchen 10-11 måneder.

Nogle af løsarbejderne er udenlandske migrantarbejdere, som kun arbejder her i landet nogle måneder, men der er også mange danske løsarbejdere i

branchen. F.eks. studerende, som kun arbejder i sommerferien eller det man i gamle dage kaldte terminsarbejdere, dvs. kvinder som kun arbejder, når de mangler penge (f.eks. til terminen).

Det er ikke ligefrem et 9-17 job og man holder ferie så længe, man har lyst. Den gennemsnitlige arbejdsuge ligger omkring de 20 timer og en stor del af kvinderne har andet arbejde ved siden af.

De som betragter branchen som deres faste arbejde gennem flere år er mere undtagelsen end reglen. Der findes skam kvinder i faget, som arbejder fast 5 dage om ugen og har gjort det de sidste 17 år. Men mange flere arbejder for at tjene lidt hurtige penge og dukker ikke op på arbejde igen, før de penge er brugt. Nogle arbejder hver dag i 14 dage og holder derefter pause i et halvt år. Og så er der også plads til juristen fra de bonede gulve, som har en aftale med et bordel om, at hun med kort varsel kan tage en vagt, når hun får trang til at udleve sine fantasier.

Alt dette tegner et billede af en branche som er en ugenomsigtig, juridisk gråzone. Der er ingen faglige organisationer, ingen arbejdstidsregler, ingen registrering af noget som helst. Eller som Susanne Møller, talskvinde for SiO, siger det:

“Det nye modeord i debatten om sexarbejde er forskellighed. Det er gået op for forskerne, at sexarbejdere ikke er en homogen gruppe af misbrugende incestofre, der bliver tævet af kunderne, som samler dem op på gaden. Sexarbejderne er forskellige og de har forskellige baggrunde, forskellige vilkår og betingelser, forskellige motiver.” (link : damefrokosten.com)

2.2 Antal sexkøb

I løbet af et døgn er der i størrelsesordenen 50-58 kvinder, der sælger sex på gaden og 630 kvinder der sælger sex fra et bordel. Spørgsmålet er, hvor mange kunder de kan tænkes at have?

Spørgsmålet om, hvor mange kunder en sexarbejder har, er noget der kalder på stærke følelser i den offentlige debat om sexkøb. Eller man kunne sige, at postulater om hvor mange kunder en sexarbejder har, appellerer til negative følelser omkring promiskuitet.

Jens Høvsgaard er en af de markante skikkelser i debatten om kriminalisering af sexkøb. I et forsøg på at finde forståelse for, hvor grusomt

det må være at arbejde som sexarbejder, spreder Høvsgaard den påstand, at sexarbejdere har 20-25 kunder på en arbejdsdag (f.eks. i BT 1. maj 2008 - link : bt.dk).

“Mit liv, dit valg” er navnet på en kampagne fra juni 2010, iværksat af nogle unge mænd og støttet af Hope Now og Reden International. Man må gå ud fra, at disse organisationer også har hjulpet de unge mænd med budskabet, eller at de i hvert fald ville have sagt fra, hvis de mente, at budskabet var lodret forkert. Kampagnens budskab blev trykt på ølbrikker og omdelt på værtshuse. På den ene ølbrik kan man læse, at udenlandske sexarbejdere har 30 kunder om dagen (links : vimeo.com og mitlivditvalg.wordpress.com)

Også analysefirmaet Gallup har støttet denne kampagne. Man skulle ellers tro at de har så meget fornemmelse for tal, at de kan gennemskue, at 30 kunder om dagen pr. sexarbejder må resultere i så astronomiske tal, at man i virkeligheden flirter med en påstand om, at alle mænd i Danmark køber sex.

I 2006 iværksatte Københavns Kommune en kampagne mod prostitution med et slogan som lød: “For Peter er det bare sex – for Sanne er det 10. gang i dag.” Hermed postulerer Københavns Kommune, at en sexarbejder har 10 kunder om dagen.

Men sandheden er, at det er ren propaganda. For ingen ved, hvor mange kunder sexarbejderne har. Der er ingen i Danmark der har forsøgt at opgøre hvor mange kunder sexarbejderne har, når de er på arbejde. Derfor er det dybt problematisk og kritisabelt, at en offentlig myndighed medvirker til misinformation på denne måde.

SFI gættede i deres undersøgelse fra 1990 på et niveau. De gættede på, at hver sexarbejder på bordeller og på gaden i snit har 5 kunder på en arbejdsdag (Bechmann Jensen m.fl. 1990, side 145). Der er ikke tale om et gæt, som er baseret på observationer og der redegøres ikke for, hvilke overvejelser der ligger til grund for gættet. Det er bare et gæt, der slynges ud. Så man kan ikke kalde det et videnskabeligt resultat, men det er det eneste bud der eksisterer ud fra danske forhold.

Antal sexkøb på gaden

Vi har spurgt os for i gademiljøet for at få en vurdering af SFI's gæt fra 1990 og svaret er, at det nok ikke er helt ved siden af. Men en dårlig dag - f.eks. med regnvejr eller fodbold i fjernsynet - kan nemt give nul, en enkelt eller 2 kunder. Og der er rigtig mange dage med dårligt vejr i Danmark. Hver gang du har haft en dårlig dag med 1 eller 2 kunder, skal du en anden dag have 8 eller 9 kunder for at havne på et gennemsnit på 5 kunder. Og 8-9 kunder er sjældnere end regnvejr i Danmark. Det trækker gennemsnittet ned under 5.

Det trækker også gennemsnittet ned, at der er stofbrugere på gaden, som kun tager en enkelt eller 2 kunder, så de lige har penge til det næste fix.

Så konklusionen er, at SFI's gennemsnit fra 1990 på 5 er lidt for højt sat og at gennemsnittet nok snarere ligger på 3-4 kunder. Med et gennemsnit på 4 kunder pr. sexarbejder, foregår der i størrelsesordenen 220 sexkøb på gaden hver dag i snit.

Antal sexkøb på bordellerne

Vi har ligeledes spurgt os for i bordelmiljøet. I stedet for at spørge om antal kunder - det ville kræve en meget omfattende survey - har vi spurgt om de organisatoriske forhold, som i sidste ende bestemmer, hvor mange kunder der er mulighed for at betjene.

Blandt sexarbejdere på de københavnske bordeller hedder det sig, at det er en fantastisk dag, hvis man har en kunde i timen. Det kræver, at alt flasker sig, at kunderne kommer i en lind strøm og at de har tid til at sidde og vente.

Desuden kræver det, at sexarbejderen har en telefondame til at hjælpe sig med alt det praktiske. Har man ikke en telefondame, skal man selv lave kaffe, skifte stearinlys, ordne rene håndklæder, skifte sengetøj osv. Desuden skal man selv besvare forespørgsler i telefonen, hvilket kan være tidskrævende.

Men har man en telefondame, kan man med sved på panden nå en kunde i timen. Sådanne dage er der ikke mange af, og hvis man har oplevet sådan én, er det noget man fortæller kollegerne om.

De fleste kunder køber ydelser, som tager 20-25 minutter og kunden er ude af døren igen ca. 40 minutter efter, at han ankom. Dertil kommer den tid, som sexarbejderen bruger på at vaske sig, få en kop kaffe eller en smøg og nette sig inden næste kunde. Det er denne type kunder, man kan nå én af i timen.

Nogle få kunder (10-20%) køber ydelser, som tager en halv eller en hel time. De bringer den tid som man bruger på en kunde op på ca. 70 minutter i snit.

En gennemsnitlig vagt på et københavnsk bordel varer 7 timer (Prostitution på massage-klinikker, VFC Socialt Udsatte 2004, side 34). Men det er aldrig 7 timer effektivt, for når man møder, skal man klæde om til det frække arbejdstøj og lægge makeup. Og lige før lukketid kommer der måske en kunde, som vil have en halv time, som man må sige nej til fordi man er nødt til at gå til tiden for at hente børn i institutionen. Med andre ord: En fuldt booket vagt på 7 timer har plads til 5-6 kunder.

Men det er en fuldt booket vagt. De er sjældne og der er flest af dem når kunderne lige har fået løn. I den anden ende af skalaen er der de dårlige vagter langt fra sidste lønningssdag eller når der er fodbold i fjernsynet eller dage hvor mænd forventes at være hjemme hos kone og børn eller dage, hvor noget andet går galt. Vagter helt uden kunder er sjældne, men kan forekomme.

Summa summarum: En vagt på 7 timer har gennemsnitligt 3-4 kunder. De erfarne kvinder i branchen har en tommelfingerregel om, at halvdelen af arbejdstiden er ventetid.

I provinsen er vagternes længde 11-12 timer (Prostitution på massage-klinikker, VFC Socialt Udsatte 2004, side 34). Ud fra samme argumentation som vedrørende de københavnske bordeller, har sexarbejderne i provinsen gennemsnitligt 5-6 kunder pr. vagt.

Sådan ser det ud på de velordnede bordeller, hvor der er en telefondame til at hjælpe med det praktiske. Men langt fra alle bordeller har telefondamer, og det trækker gennemsnittet ned.

Vi skelner mellem bordeller i København (med korte vagter) og bordeller i provinsen (med lange vagter). I virkeligheden er det primært i Jylland, at man bruger lange vagter. Men vi har ikke tal-materiale for provinsen excl. Jylland. Også dette trækker gennemsnittet ned, da vi tillægger alle bordeller på

Sjælland og Fyn lange vagter med 5-6 kunder i stedet for korte vagter med 3-4 kunder.

Det trækker også gennemsnittet ned, hvis kvinderne arbejder to og to sammen. Det tager tid, hvis kunden skal møde og tale med begge kvinder som er på vagt. Desuden kommer kunderne aldrig i en lind strøm, som passer med at begge kvinder når op på gennemsnittet. Det tiltrækker kunder, at man kan vælge mellem to kvinder, men på bundlinien giver det ikke dobbelt så mange kunder, som én kvinde på vagt ad gangen.

Ligeledes trækker det gennemsnittet ned, hvis man siger nej til kunder fordi en anden kunde har bestilt tid, men så ikke dukker op alligevel. Kunder der bliver væk fra bookede tider siges at være et stort problem.

Endelig er der et hjørne af branchen, som tilbyder avancerede former - f.eks. urinsex, latexpåkledning, rollespil og langtidsslaver - som kræver lang tid, ekstra forberedelser eller ekstra rengøring bagefter. Også dette trækker gennemsnittet ned.

Ud fra ovenstående overvejelser vil vi anslå, at en sexarbejder på en vagt i snit har 3,5 kunder i København og 5 kunder i provinsen, hvilket alt taget i betragtning nok er lidt højt sat.

De kvinder som sælger sex i eget hjem har færre kunder end de egentlige bordeller. Det skyldes en række forhold, hvoraf kan nævnes:

- Hjemmebordellerne har kortere vagter end de egentlige bordeller
- De er ikke så populære som de velordnede bordeller med flere kvinder at vælge imellem, deres primære marked er derfor tyndtbefolkede områder, hvor der er langt til de egentlige bordeller
- Mange kunder bryder sig ikke om at købe sex i et privat hjem, det "kommer for tæt på", man kan nemmere være helt anonym på et rigtigt bordel, som er en arbejdsplads eller nærmest er en slags institution
- De er ikke så nemme at finde frem til som de egentlige bordeller, de store bordeller har flere ressourcer til annoncering og flotte hjemmesider.

Vi har ikke en jordisk chance for at bedømme, hvor mange kunder hjemmebordellerne har. Men ud fra ovenstående overvejelser vil vi gætte på 1,5 om dagen i København og 2 om dagen i provinsen. Svarende til, at en kvinde som sælger sex hjemmefra har 6 kunder om ugen i København og 8 kunder om ugen i provinsen. Dermed har vi anslået et antal kunder pr. sexarbejder på hjemmebordellerne, som nogenlunde svarer til antal kunder pr. sexarbejder, som er tilknyttet de egentlige bordeller (nemlig i størrelsesordenen 400 kunder om året). Dette er gjort for ikke at skævvride det samlede resultat på et løst grundlag.

Tabel 13 *Antal kunder på bordellerne en typisk dag, runde tal*

	hjemme-bordeller	egentlige bordeller	i alt
København	40 x 1,5 = 60	200 x 3,5 = 700	760
provins	90 x 2,0 = 180	300 x 5,0 = 1.500	1.680
DK	130 x 1,8 = 240	500 x 4,4 = 2.200	2.440

Tabellen viser antal kvinder på vagt (fra Tabel 10) gange antal kunder pr. vagt lig med antal kunder. NB: Tallene i denne tabel er usikre. De tal som ligger til grund for tabellen er ikke videnskabeligt valide. Der er tale om et overslag, som skal angive en sandsynlig størrelsesorden.

Vores analyse af, hvorledes arbejdet er organiseret på bordellerne, resulterer i den vurdering, at kvinderne på de egentlige bordeller i snit har 4,4 kunder pr. vagt. Inkluderer man de kvinder, som arbejder fra eget hjem, bliver det til ca. 3,9 kunder pr. arbejdsdag.

Hele branchen

Tabel 14 *Beregnet antal sexkøb, cirka tal*

	arbejdsstyrken	på arb. en dag	kunder pr. sexarb.	kunder pr. dag
gade	81	54	4	220
hjemme	225	130	1,8	240
bordel	1.725	500	4,4	2.200
escort	351	100	1	100
bar	70	10	1	10
i alt	2.452	794	3,5	2.770

NB: Tallene i denne tabel er usikre. De tal som ligger til grund for tabellen er ikke videnskabeligt valide. Der er tale om et overslag, som skal angive en sandsynlig størrelsesorden.

Tabel 14 viser, at 88% af alle sexkøb foregår på et bordel, hvor 80% af arbejdsstyrken arbejder. Kun ca. 3% arbejder på gaden, ifølge tabellen har de ca. 8% af kunderne, men det er formentlig for højt sat.

På en typisk dag kan man træffe ca. 800 sexarbejdere på arbejde. I snit har de 3,5 kunder i løbet af en typisk arbejdsdag.

Arbejdsstyrken består af ca. 2.500 kvinder, som på et givent tidspunkt ernærer sig ved købesex. Disse kvinder har ca. 2.800 kunder om dagen. Hver kvinde i branchen har i snit (2.800 divideret med 2.500 =) 1,1 kunder om dagen (ikke pr. arbejdsdag, men hver eneste dag i snit), svarende til, at en kvinde som er i branchen hele året har ca. 400 kunder om året.

Dette gennemsnit dækker over, at en sexarbejder som arbejder på et bordel hele året i snit har 466 kunder, mens de andre grupper har færre.

Når 2.500 kvinder ("årsværk") har 400 kunder hver, så foregår der 1 million sexkøb om året, svarende til 2.800 sexkøb om dagen.

2.3 Opsummering

Kapitel 2.1 og 2.2 giver et overblik over branchens "normale" omfang - dvs. den størrelse branchen havde før finanskrisen og sandsynligvis vil få igen, når finanskrisen er slut.

Ovenfor har vi demonstreret nogle sammenhænge i tallene for branchens størrelse, som **skematisk** kan fremlægges på denne måde:

Antal sexkøb/dag : antal kunder pr. arb.dag = antal kvinder på arbejde i dag
dvs.

2.800 sexkøb : 3,5 kunder pr. arb.dag = 800 kvinder på arbejde i dag

Antal kvinder på arb. i dag x (7 : antal arb.dage pr. uge) = arbejdsstyrken

Da kvinderne har 2,2 vagter pr. uge, arbejder de ca. hver tredje dag

Der skal 3,1 kvinder til at fylde ugens vagtskema (7 : 2,2 = 3,1)

dvs.

800 kvinder på arb. i dag x 3,1 = 2.500 kvinder tilknyttet for tiden

Arbejdsstyrken x antal kvinder i en stilling = antal kvinder i branchen i år
dvs.

2.500 kvinder tilknyttet x 1,7 kvinder pr. stilling = 4.200 kvinder i faget i år

Det hele starter i princippet med, at vi beregner, at der er 800 kvinder på arbejde en tilfældig dag. Derudfra beregner vi vha. tre mellem-faktorer antal sexkøb, antal stillinger og antal kvinder i faget i løbet af året.

De tre mellem-faktorer i beregningerne er

- hvor mange kunder en sexarbejder har på en typisk arbejdsdag,
- hvor mange dage om ugen en gennemsnitlig sexarbejder arbejder og
- hvor længe sexarbejderne gennemsnitligt bliver i branchen.

Hele regneskykket kan således yderligere kvalificeres, hvis disse tre mellem-faktorer bliver målt i en videnskabelig undersøgelse.

2.4 Branchens omsætning

“Der er utroligt mange penge involveret i prostitution og der er rigtig mange mennesker, der tjener penge på prostitution uden selv at være prostituerede. Der er basis for en hel del kriminalitet i miljøet...” (Pernille Vigsø Bagge fra SF i P1-debat 6. september 2010 - link : www.dr.dk/P1/P1Debat)

“På landsplan vurderer politiet, at der er 2.000-3.000 prostituerede af udenlandsk oprindelse, der lægger krop til danske sexkunder” og det giver “en årlig omsætning på mellem otte og 12 milliarder kroner - alene på de udenlandske prostituerede! Oveni kommer så omsætningen fra de danske prostituerede, som der antalsmæssigt er cirka lige så mange af, selv om de ofte arbejder færre timer end de udenlandske.” (Fagbladet 3F, marts 2006, link til artiklen i note 3).

Fagbladet 3F har ivrigt medvirket til kampagnen for at få kriminaliseret sexkøb. Den artikel som citeres her er en del af denne kampagne og formålet med artiklen er at vise, at griske bagmænd kan score milliarder af kroner.

Medtages de danske sexarbejderes omsætning, kommer man ud fra artiklens oplysninger frem til, at branchen som helhed har en omsætning på mellem 9 og 17 milliarder kroner. Svarende til, at en sexarbejder i snit laver en årlig omsætning på 2,2-2,9 millioner kroner (alle tal fremgår af note 3).

Men hvor kommer pengene fra? Når de tre journalister, som har skrevet artiklen, har kulegravet branchens tal, må de også være stødt på, at kunderne udgør ca. 14% af den mandlige befolkning og at ca. 100.000 af disse mænd er storbrugere, som står for næsten hele branchens omsætning.

Så et enkelt regnestykke fortæller, at en omsætning på 9-17 milliarder kroner svarer til, at en typisk kunde skulle bruge (9-17 mia divideret med 100.000 mænd divideret med 12 måneder =) 8-14.000 kroner om måneden på bordelbesøg. Hvilket er så mange penge, at enhver vellønnet journalist burde tænke, at det ville han ikke engang selv have råd til.

Nedenfor laver vi et hurtigt, men langt mere jordnært overslag over, hvor mange penge der er i branchen.

De mest almindelig ydelser, som sælges på de danske bordeller er dansk, fransk eller begge dele kombineret, som koster 5-6-700 kroner i snit. En lille del af kunderne køber cocktail eller en halv time med blide ydelser, som

koster 800-1.000 kroner i snit. Og en lille del af kunderne køber længere tid eller avancerede ydelser, som koster 1.600-2.000 kroner i snit.

Det er ikke muligt at sætte præcise procenter på fordelingen, men oplysninger fra sexarbejdere tyder på, at fordelingen må være i størrelsesordenen 75-85% / 10-15% / 5-10%. Det betyder, at en gennemsnitlig bordelkunde lægger i størrelsesordenen 750 kroner for et besøg (jvf. lignende tal i Prostitution på massageklinik 2010, side 16).

Priserne på gaden ligger på 3-4-500 kroner, en escort tjener i omegnen af 2.000 kroner pr. besøg og priserne hos "champagnepigerne" på barer og stripkubber skulle efter sigende være omkring 3.000 kroner pr. kunde (jvf. Pedersen og Heindorf 2000).

Ud fra disse oplysninger kan branchens omsætning anslås.

Tabel 15 Branchens omsætning, runde tal

	sexkøb / dag	snit-pris, kr.	oms. pr. dag, mill. kr.	årlig oms., mill. kr.
gade	220	400	0,09	32
hjemme	240	650	0,16	57
bordel	2.200	750	1,65	602
escort	100	2.000	0,2	73
bar	10	3.000	0,03	11
i alt	2.770	767	2,12	775

NB: Tallene i denne tabel er usikre. De tal som ligger til grund for tabellen er ikke videnskabeligt valide. Der er tale om et overslag, som skal angive en sandsynlig størrelsesorden.

En omsætning på 775 millioner kroner om året betyder, at en gennemsnitlig sexarbejder, som arbejder hele året, bidrager med en omsætning på ca. 310.000 kroner. Hun har nemlig 400 kunder, som i snit betaler 767 kroner for et sexkøb.

Kvinderne på de egentlige bordeller skaber den største omsætning, nemlig 350.000 kroner for en sexarbejder, som arbejder hele året. Hun skal til gengæld afgive en del af pengene i form af husleje til bordellet, annoncer og evt. løn til telefondame. Ifølge Servicestyrelsen kan hendes udgifter løbe op i 1-2.000 kroner pr. vagt (Prostitution på massageklinik 2010, side 15).

De andre grupper af sexarbejdere, som ikke arbejder på egentlige bordeller, har også udgifter i forbindelse med arbejdet, primært til annoncer, tøj og makeup - kvinderne i escort desuden til chauffør - men deres udgifter er mindre fordi de ikke skal betale husleje.

Alt i alt bliver der vel i snit - et slag på tasken - 20.000 kroner om måneden tilbage til sexarbejderen selv. Hvilket er en pæn løn, når man tager i betragtning, at arbejdstiden er omkring 20 timer om ugen. På den anden side er det ikke en fyrstelig løn set i forhold til, hvad kvinder kan tjene i andre fag.

Hvis der ud af en omsætning på 310.000 bliver 240.000 kroner tilbage til sexarbejderen selv, så udgør udgifterne til husleje, annoncer osv. ca. 25% af omsætningen.

Og derfor kigger man forgæves, hvis man leder efter, hvor de store penge-summer til de skumle bagmænd gemmer sig. I virkelighedens verden handler det vel om, at nogle bordeller betaler for meget i husleje for lokalerne, at der nogle steder i branchen betales beskyttelsespenge og at nogle migrant-arbejdere bliver snydt af de personer, som har hjulpet dem til Danmark.

Samlet kan dette "dræn" ud af branchen næppe beløbe sig til mere end nogle få procent af branchens omsætning.

I hvert fald er det svært - som Fagbladet påstår - at trække milliardprofitter ud af en branche med en omsætning på under en milliard kroner.

Skat

Hvis man er ansat i skattevæsenet og læser artiklen i Fagbladet, så får man blod på tanden. Hvis der er tale om milliardprofitter, så er der også mulighed for at hente flere skattekrone i branchen.

Som vi har påvist ovenfor, er der ingen i Danmark der ved, hvor stor branchen er eller hvor mange sexarbejdere der er i Danmark. Der er heller ingen der ved, hvor ofte der købes sex, hvor stor omsætningen i branchen er eller hvor meget en sexarbejder kan tjene.

Af og til har der været artikler fremme i pressen, som tyder på, at skattevæsenet heller ikke ved, hvor mange penge der er i branchen.

"Skattevæsenet i Herning har således på baggrund af flere års kontrolbesøg på bordeller anslået, at en typisk prostitueret - af dansk oprindelse, vel at mærke - arbejder to-tre dage (eller måske rettere: nætter) pr. uge. Den daglige indtjening vurderes for en dag at ligge på mellem fem og ti tusinde kroner." (Fagbladet 3F, marts 2006, link til artiklen i note 3).

Det der står er, at skattevæsenet i Herning anslår, at en typisk dansk sexarbejder genererer en årlig omsætning på mindst 520.000 kroner - måske endda helt op til 1,56 millioner kroner.

Og det er måske ikke så mærkeligt. For hvis Skat i Herning spørger Servicestyrelsen hvor mange sexkøb der foregår hver dag, vil Servicestyrelsen sikkert svare, at "det ved vi ikke, men i 1990 viste en undersøgelse fra SFI, at der foregik 5.000 sexkøb hver dag".

Hvis Skat i Herning derefter spørger, hvordan tallet ser ud i dag, vil Servicestyrelsen svare, at det ved vi ikke, for det er ikke undersøgt i de mellemliggende 20 år. Derefter kaster Skat i Herning et blik i Danmarks officielle statistik over antal sexarbejdere (POOF fra Servicestyrelsen). Der kan de se, at antal sexarbejdere er steget fra 3.886 i 2003 til 5.521 i 2009 (POOF 2009, side 16).

Det er en vækst på 42% i løbet af de sidste 6 år. Altså er antal sexkøb minimum oppe på 5.000 plus 42% = 7.100 sexkøb om dagen. Og hvis der også har været en vækst i branchen før 2003, kan tallet være meget højere. Der har jo været artikler i pressen om at branchen er vokset til det firedobbelte siden 1990, og det lyder jo troværdigt, når den er vokset med 42% de sidste 6 år.

Med Danmarks officielle statistik i hånden kan Skat således hurtigt konkludere, at en typisk dansk sexarbejder genererer en omsætning på mellem 520.000 og 1,56 millioner kroner om året. Problemet er, at SFI1990 gættede forkert med en faktor 2. Og at den officielle statistik over branchen viser en falsk vækst. Men man kan vel ikke klandre Skat, at de bruger de officielle tal, der nu engang er til rådighed?

Konsekvensen er, at skattemyndighederne skønsansætter sexarbejdere til en fantasi-indkomst. Det betyder, at man straffer sexarbejdere som ikke har orden i papirerne eller som snyder i skat - langt hårdere, end man straffer andre borgere, som begår den samme forseelse.

Dette eksempel viser, hvorfor det er vigtigt, at det offentlige har et realistisk billede af branchens omfang - uden politisk motiverede overdrivelser. Så længe journalister, offentlige myndigheder og hjælpe-organisationer overdriver tallene, straffes de kvinder, som bliver skønsmæssigt skatteansat.

3 Antal kunder og antal sexkøb

Da Socialforsknings-instituttet i 1990 kortlagde "Prostitution i Danmark", kom de bl.a. frem til, at der på en almindelig hverdag var 1.575 prostituerede på arbejde.

Heraf arbejdede de 850 på bordel eller på gaden og de 725 på bar eller med escort. Forfatterne **gættede** på, at de førstnævnte havde 5 kunder og de sidstnævnte havde 1 kunde i løbet af en hverdag, hvorfor de tilsammen havde **ca. 5.000 kunder i løbet af en arbejdsdag**.

Forfatterne så bort fra weekenderne, gangede op med 5 hverdage og 48 uger og nåede derved frem til, **at der skulle foregå 1,2 millioner sexkøb i Danmark om året**. (Bechmann Jensen m.fl. 1990, side 145).

Der er ikke lavet lignende undersøgelser i de mellemliggende 20 år, hvorfor disse tal for sexkøbs omfang har fået lov til uantastet at få en vis autoritet.

Christian Graugaard gentager således påstanden om de 5.000 daglige sexkøb i afsnittet om Danmark på Kinsey-instituttets hjemmeside med oversigt over prostitution i verden (kinseyinstitute.org/ccies/dk.php#5b).

Socialdemokratiet mener imidlertid at være i besiddelse af nyere tal, når de i deres oplæg om prostitution skriver at: **"antallet af prostituerede tyder på, at der hvert år leveres mellem 1,5 og 3 millioner seksuelle ydelser i Danmark"** ("Til salg", Socialdemokratiets hovedbestyrelse, 28. dec. 2005).

I 2006 havde 3F tre journalister ansat til at skrive artikler til Fagbladet om prostitution. De gravede bl.a. oplysninger frem om branchens størrelse. En af artiklerne hed "Alfonser kan score million på tre måneder". **Det fremgår af artiklens tal, at der hver dag foregår 18-37.000 sexkøb i Danmark - svarende til 6-13 millioner sexkøb om året [note 3]**.

Nedenfor underkastes disse tal for antal sexkøb et kritisk eftersyn.

Litteratur

Til grund for beregningerne af antal kunder og antal sexkøb ligger de tre eneste kvantitative kunde-undersøgelser, der er lavet i Danmark:

Schmidt m.fl. 1989 = Schmidt, W. et al.: Occurrence of sexual behaviour related to the risk of HIV-infection - i: Danish Medical Bulletin, 35(1), 1989. København: Danish Medical Association og Danish Medical Society.

Melbye & Biggar 1992 = Melbye, M. & R.J. Biggar: Interactions between Persons at Risk for AIDS and the General Populations in Denmark - i: American Journal of Epidemiology, 6, 1992.

Lautrup 2005 = Lautrup, Claus: "Det skal ikke bare være en krop mod krop oplevelse..." København 2005. VFC Socialt Udsatte.

3.1 Antal kunder

I en pressemeddelelse påstår 8.marts-initiativet, at "mere end 300.000 danske mænd bliver ved med at købe sex. Derfor er det nødvendigt at lovgive mod købesex" (link : 8marts.dk) [note 4].

Servicestyrelsen påstår, at ca. 200.000 mænd køber sex hver eneste år, heraf ca. 77.000 storbrugere (Notat om prostitutionskunder 2009, side 5. Servicestyrelsens tal diskuteres nedenfor i afsnittet Under-rapportering).

Det er eksempler på de overdrivelser der flourerer i debatten om købesex.

Antallet af mænd som går til prostituerede er blevet talt 3 gange i Danmark: Af Schmidt m.fl. i 1989, Melbye & Biggar i 1992 og Lautrup i 2005. De 3 undersøgelser når frem til, at 13-14% af danske mænd køber sex.

Dette tal har stor autoritet. Dels fordi de 3 tællinger når til nogenlunde samme resultat og dels fordi tællinger i Norge (Prieur & Taksdal 1989) og Sverige (Lewin 1998) nåede frem til samme andel i de to lande.

Man kan derfor gå ud fra, at andelen af mænd med kundeerfaringer har været nogenlunde konstant de sidste 25 år (Rasmussen 2007, side 152). Når gamle kunder mister lysten til sex eller dør, kommer nye, unge kunder til i samme omfang. Branchens kundegrundlag vokser derfor år efter år i takt med at befolkningen vokser.

Lautrup har spurgt 888 kunder hvornår de havde deres første sexkøb. Den gennemsnitlige debutalder er 25 år (Lautrup side 10). Branchens potentielle kunder udgør derfor 13-14% af alle mænd over 24 år.

Af Danmarks ca. 2,75 mill. mænd er ca. 1.885.000 over 24 år, og af disse vil 13-14% mindst én gang i deres liv være kunde hos en prostitueret. Vælger vi at sige 14%, svarer det til ca. 264.000 mænd [note 4].

Delkonklusion 1: Andelen af danske mænd som køber sex har været nogenlunde konstant i hvert fald de sidste 25 år. Hvis denne andel er 14%, udgøres branchens kundegrundlag af ca. 264.000 mænd.

Delkonklusion 2: Antallet af kunder i Danmark vokser i takt med befolkningen.

Socialdemokraterne Morten Bødskov og Kirsten Brosbø hævder i et debatindlæg, at der er "en stigende efterspørgsel efter seksuelle ydelser. Noget tyder på, at der er kommet flere kunder," og de henviser til partiets påstand om 1,5 til 3 millioner sexkøb om året (link : gimel.dk).

Men nej, det er der faktisk intet der tyder på. Som sagt kom tre kundeundersøgelser frem til samme antal kunder og ingen har undersøgt antallet af kunder siden Lautrups undersøgelse fra 2005. Desuden er der ingen beretninger fra sexarbejdere eller fra fagfolk med indsigt i branchen, som antyder, at der skulle være kommet flere kunder.

Kunder over grænserne

En stor del af de danske kunder køber en del af deres sex i udlandet. Dette trækker det samlede antal sexkøb i Danmark lidt ned, med mindre man forudsætter, at tabet udlignes af udenlandske mænds køb i Danmark. Hvilket er nødvendigt, idet det ikke er muligt at sætte tal på disse spekulationer.

Det har været fremført, at med forbud mod at købe sex i Sverige og Norge, er Danmark blevet "Nordens bordel" med flere norske kunder i Nordjylland og flere svenske kunder i København (link : berlingske.dk).

Det kan ikke afvises, at antallet af svenske og norske kunder i Danmark er steget efter hhv. 1999 og 2008. Men i det store billede må det være marginalt:

- For det første fordi sexkøb over grænserne altid har været der for turister, forretningsrejsende, langturschauffører og søfolk (Prieur & Taksdal 1989).
- For det andet fordi det er dyrt og tidskrævende for en svensk eller norsk kunde at få opfyldt sit behov for købesex i Danmark.
- For det tredje fordi forbuddet mod sexkøb i 1999 ikke ser ud til at have minimeret markedet i Sverige radikalt (link : seksualpolitik.dk).

Af disse grunde er der sandsynligvis tale om en lille forøgelse - og kun for nordmænd eller svenskere, som forholdvis nemt kan komme til Danmark.

Det er ikke muligt med de tilgængelige tal at fratække danske mænds sexkøb i udlandet og lægge udenlandske mænds sexkøb i Danmark til. Men hvis det var muligt, ville resultatet utvivlsomt blive et mindre sexmarked i Danmark end 264.000 kunder.

- For det første fordi 31% af de danske kunder udelukkende køber sex i udlandet og 27% lægger en del af deres køb i udlandet (Lautrup side 87).
- For det andet fordi dette "tab" ikke udlignes af udenlandske kunder. De danske sexarbejdere har langtfra en trediedel udenlandske kunder.
- For det tredje fordi kunde-trafikken altid går fra rige lande til fattigere lande, hvor sex er billigere (Anderson og O'Connell Davidson 2003).

Delkonklusion 3: Hvis det var muligt at skaffe tal for sexkøb over grænserne, ville det danske marked for købesex være mindre end de 264.000 kunder.

Det kan ikke afvises, at der er kommet flere bordeller i Helsingør og at nogle storkunder bor i Malmø-området, hvorfra de hurtigt kan komme til København via Øresundsbroen. Men det hører også med, at danske storkunder i sagens natur lægger det meste af deres køb i Danmark og at udenlandske kunder ikke er storkunder. Og da storkunderne står for 97% af sexkøbene (jvf. Tabel 21), er sexkøb over grænserne derfor småting i det store billede. At kun få procent af sexkøbene kan flyttes via grænsehandel, dementerer påstanden om Danmark som "Nordens bordel".

3.2 Antal sexkøb

Opgaven i det følgende går ud på at undersøge, hvad antallet af sexkøb kan tænkes at være, hvis resultatet ikke må være i modstrid med de 3 kvantitative kunde-undersøgelser, som vi har i Danmark (Schmidt m.fl 1989, Melbye & Biggar 1992 og Lautrup 2005).

Vores viden om efterspørgslen efter købesex stammer primært fra Lautrups undersøgelse af sexkunder fra 2005. I undersøgelsen har Lautrup spurgt et meget stort antal kunder hvor ofte, de har købt sex. "Hver fjerde mand med kundeerfaring har købt sex én gang, mens 35 procent af mændene har købt sex 2-5 gange, og 12 procent har købt sex 6-12 gange i alt. 29 procent oplyser, at de har købt sex mere end 12 gange i alt" (Lautrup side 55).

At en fjerdedel af kunderne kun køber sex en enkelt gang i livet må stå til troende, idet "24 procent af de over 60-årige også har købt sex én gang"

(Lautrup side 55). De over 60-årige bekræfter oplysningen, idet de - til forskel fra de unge, som kan nå at købe sex igen - har næsten hele deres liv som kunde bag sig.

Lautrup fandt 888 kunder i sin undersøgelse af 6.350 mænd. I et sådant materiale er der en statistisk usikkerhed fordi man ikke har spurgt alle mænd i Danmark. Den statistiske usikkerhed i Lautrups undersøgelse er ukendt.

For ikke at undervurdere antallet af sexkøb, baseres de følgende beregninger på det største antal sexkøb, som en normal statistiske usikkerhed i Lautrups undersøgelse tillader, dvs. 3 procentpoint [note 5], som lægges til gruppen på 29% med flest sexkøb:

Tabel 16 *Lautrups kunder (n=888), korrigeret*

25% korrigeres til 23% = 61.000 mænd med 1 sexkøb i løbet af livet
35% korrigeres til 33% = 87.000 mænd med 2-5 sexkøb bag sig
12% korrigeres til 12% = 32.000 mænd med 6-12 sexkøb bag sig
29% korrigeres til 32% = 84.000 mænd med 13+ sexkøb bag sig

Der er altså en gruppe kunder på 23%, som bare lige skulle prøve at købe sex en enkelt gang. Resten - 77% = 203.000 mænd - har allerede købt sex 2 gange i deres liv eller mere, hvorfor de kan tænkes at gøre det igen.

I den ene ende af denne gruppe er der mænd som igennem hele deres liv kun køber sex 2 gange. I den anden ende af skalaen har vi storbrugerne, som køber sex mange gange gennem hele deres aktive sexliv.

3.2.1 Storkundernes forbrug

Hvor ofte kan storbrugerne tænkes at købe sex? At besvare dette spørgsmål er alfa og omega, da det ikke er svært at beregne forbruget hos de kunder, som ikke køber sex så ofte og da disse kunder tæller yderst lidt i det samlede regnskab.

Hvis man er heldig, kan man regne med at have samleje ca. 3.000 gange i løbet af sit liv. Et gennemsnitligt, aktivt sexliv varer ca. 50 år [note 6], og hvis man er meget ihærdig, kan man regne med at få sex med en partner 60 gange om året i snit. Mere nøgterne undersøgelser påstår, at en dansker i gennemsnit har samleje med en partner ca. en gang om ugen i gennemsnit. I de unge år kan man måske 2 gange om ugen, men livet igennem går det stille og roligt ned ad bakke (DSDE bind 17, side 76).

Man kunne derfor forestille sig, at en kunde, som hele sit liv ikke har "gratis" sexpartnere, ville kunne bidrage med 2.500-3.000 sexkøb i løbet af livet.

Men denne superkunde eksisterer ikke i virkeligheden.

-- For det første har 68% af kunderne kæreste eller ægtefælle (Lautrup side 50), som i de fleste tilfælde også skal have sin del af de 2.500-3.000 samlejer.

-- For det andet er de fleste kunder kun aktive som kunder i perioder af deres liv - f.eks. når der er knas i ægteskabet eller i pauserne mellem to "gratis" sexpartnere.

-- For det tredje er det en dyr fornøjelse at købe sex (jvf. Lyngbye 2000), så i virkelighedens verden findes der ikke mænd, som køber sex 2.500-3.000 gange i løbet af deres liv.

Kilder til storkunders forbrug

Viden om omfanget af storkunders forbrug er begrænset. Men det ser alligevel ud som om, at det er muligt at få en fornemmelse af en størrelsesorden. Kilderne hertil gennemgås i Bilag 1 og refereres her.

Den mest aktive kunde i kilderne er en 46-årig mand, som har købt sex hver 14. dag gennem 27 år. Han har således allerede købt sex 6-700 gange.

Storkunder som siger, at de køber sex ofte, mener som regel hver 14. dag. Sexkøb oftere end det hører til undtagelserne og kun i kortere perioder.

Sexkøb hver 14. dag ser ud til at give økonomiske problemer for mange kunder. Hvis et bordelbesøg koster 500-1.000 kroner, snakker vi om en udgift svarende til at ryge 1-2 pakker cigaretter om dagen, og alene én pakke cigaretter om dagen opfatter de fleste mennesker som en økonomisk belastning. Især hvis en sådan udgift samtidig skal holdes skjult for konen.

Alene ud fra økonomien kan man konkludere, at storkunderne ikke i snit kan købe sex hver 14. dag i længere perioder. Og når storkunder med en god økonomi er aktive, så ser det ud som om de i snit kan nå op på at købe sex hver 14. dag, formentlig ikke mere.

Dette er også konklusionen i en norsk undersøgelse (Prieur & Taksdal side 34). Lyngbye forholder sig til en påstand om storkunders sexkøb 3 gange om måneden i snit og afviser det som ikke realistisk (Lyngbye side 16).

Meget tyder på, at de færreste kunder er aktive som kunder livet igennem. Nogle begynder som kunder i en sen alder, andre er kun kunder når der er knas i ægteskabet eller i pauserne mellem to ægteskaber. Eller når de står i en krise (Lyngbyes pointe).

Storbrugere må af og til “tage en kold tyrker” som en af kunderne i Bilag 1 siger, - når afhængigheden bliver for meget eller man løber tør for penge.

Konklusion på baggrund af oplysningerne i Bilag 1: Den typiske storkunde er kun aktiv som kunde i perioder. Og i disse perioder køber den typiske storkunde formentlig sex i størrelsesordenen hver 3. uge. Kun superkunder med en særlig god økonomi eller en form for afhængighed når op på at købe sex hver 14. dag i snit.

Kunder er aktive i perioder

De to tidlige undersøgelser af antal kunder (Melbye & Bigger og Schmidt m.fl.) giver mulighed for at vurdere længden af kundernes aktive perioder.

Tabel 17 *Kunder med sexkøb seneste år i de to tidlige undersøgelser*

	kunder	sidste år	procent aktive	aktive år	95% sikkert
M&B	13,1%	1,7%	13% af 50 år =	6,5 år	4,1-8,9 år
Schmidt	14%	2%	14% af 50 år =	7 år	4,3-9,8 år

Første søjle viser andelen af danske mænd, som har købt sex. Anden søjle viser andelen af danske mænd, som har købt sex inden for de sidste 12 måneder. Forholdet mellem de to tal angiver andelen af kunder der var aktive inden for det sidste år (3. spalte). Men det tal er samtidig en indikator [note 7] for, hvor stor en del af deres 50-årige sexliv mændene gennemsnitligt er aktive som sexkøbere (4. spalte).

Tages der højde for den statistiske usikkerhed i de to undersøgelser [samme metode som beskrevet i note 5], ser det ud til, at kunderne er aktive et eller andet sted mellem 4 og 10 år i snit (5. spalte).

Men samtidig ved vi, at 23% af kunderne kun har købt sex 1 gang i livet, altså er de kun aktive 1 år. Resten - de 77% som har købt sex flere gange - er derfor aktive et eller andet sted mellem 5 og 12 år - sandsynligvis med et snit i nærheden af 9 år.

På samme måde kan man ud fra Tabel 16 udregne, at storkunderne - de 32% af kunderne med mere end 12 sexkøb bag sig - i snit er aktive et eller andet sted mellem 3 og 29 år - med et sandsynligt gennemsnit i nærheden af 16 år.

Alle kunder under ét er i snit aktive i et eller andet sted mellem 4 og 10 år. Dvs. at en repræsentativ og statistisk signifikant undersøgelse skal træffe mellem 8 og 20% af de 264.000 kunder som aktive (har købt sex indenfor de

sidste 12 måneder) et tilfældigt år. Træffer den flere, er den i modstrid med resultaterne fra Schmidt m.fl. og Melbye & Biggar.

Delkonklusion 4: Maksimalt en femtedel af kunderne er aktive et tilfældigt år. Og omvendt: Der er mindst 5 gange så mange mænd med kundeerfaringer som dem, der er aktive lige i år.

I Lautrups undersøgelse svarede 70% af kunderne, at de havde købt sex inden for de sidste 12 måneder. Det svarer til, at en gennemsnitlig kunde skulle være aktiv som kunde i 35 år ud af et 50-årigt sexliv. Det er ikke alene i modstrid med de to andre undersøgelser - det er statistisk umuligt [note 8].

Lautrups resultat (70% aktive kunder i 2005 = 70% af kunderne er aktive, dvs. køber sex mindst en gang i et tilfældigt udvalgt år) bør kasseres, også fordi de to andre undersøgelser kommer frem til resultater, der ligger ret tæt.

Sammenfattende kan man sige, at en typisk storbruger i kortere perioder kan komme op på at købe sex en gang om ugen eller måske sågar mere, men langt fra kan holde en frekvens på hver 14. dag gennem 50 år.

Det ser ud til, at der er en lille del af storkunderne, som i snit køber sex hver 14. dag i de perioder, hvor de er aktive som kunder. Der er eksempler på kunder, som har købt sex hver 14. dag gennem en længere periode - både hos Lautrup og fra de to debatboards for kunder (refereret i Bilag 1) - hvorimod hyppigere køb hører til undtagelserne og kun i meget korte perioder [jvf. note 6].

Brugere af de to debatboards for kunder - refereret i Bilag 1 - vurderer, at kun i størrelsesordenen 5% af storkunderne - eller ca. 4.000 mænd - kommer op på at købe sex i snit hver 14. dag i de år, hvor de er aktive [note 9].

Sexkunder er aktive i perioder. Man kan være storbruger ved at købe hyppigt i kortere perioder eller man kan være storbruger med et begrænset forbrug gennem mange år. Men hyppigt forbrug i mange år hører til undtagelserne.

Når en 46-årig superkunde (den mest aktive kunde i kildematerialet, Lautrup side 62) allerede har 700 sexkøb bag sig, er der hypotetisk mulighed for, at han kan nå op på 1.100 sexkøb inden lysten til sex forsvinder eller pengepungen må give op.

Men sexkøb i snit hver 14. dag = 1.100 sexkøb i løbet af et 50-årigt sexliv er næsten urealistisk eller uhyre sjældent [note 10].

Delkonklusion 5: Kunder er typisk aktive i perioder af deres liv. Kunder som har købt sex mere end en gang, er gennemsnitligt aktive i perioder på tilsammen mellem 5 og 12 år, mest sandsynligt ca. 9 år i snit. Storkunder er maksimalt aktive i 29 år i snit, mest sandsynligt ca. 16 år i snit.

Delkonklusion 6: Sexkøb mere end hver 14. dag i de aktive perioder hører til undtagelserne. Nogle få procent af kunderne kommer op på at købe sex hver 14. dag når de er aktive. Resten af storkunderne køber sex sjældnere, når de er aktive.

Delkonklusion 7: De mest aktive superkunder i Danmark kan ikke nå at købe sex mere end 1.100 gange i løbet af et langt liv. Tallet bygger på en vurdering.

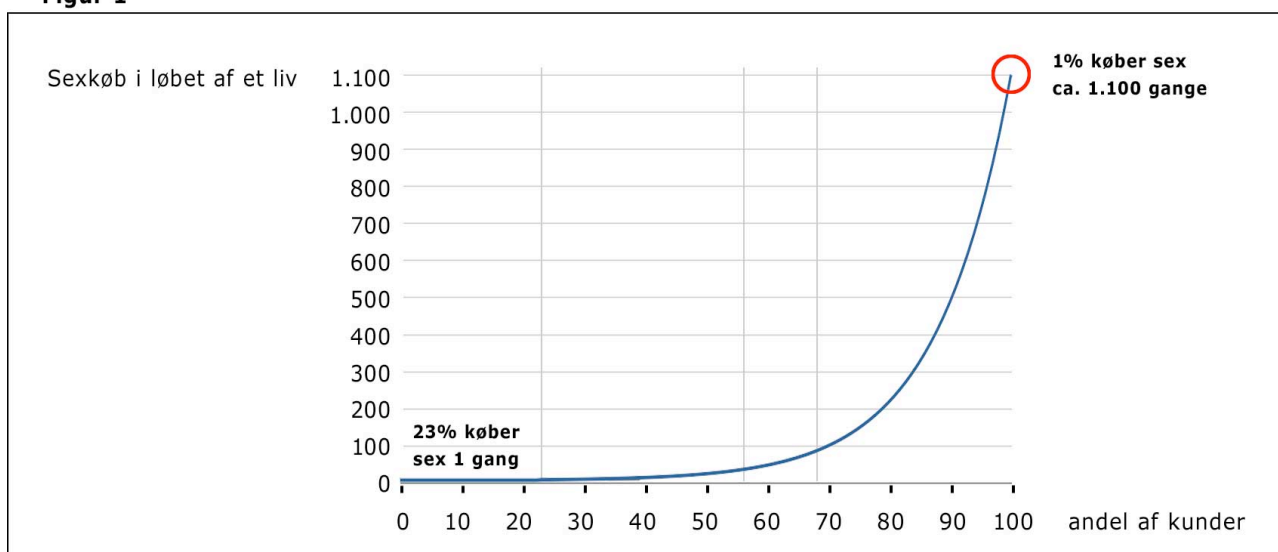
3.2.2 Det sandsynlige antal sexkøb

Ud fra tallene i Tabel 16 og Delkonklusion 6 er det muligt at foretage en beregning af efterspørgslen. Man kunne f.eks. forudsætte, at 1 procent af kunderne (= 2.640 superkunder) når op på gennemsnitligt 1.100 sexkøb i løbet af livet. 2.640 superkunder er mange, og et **gennemsnit** på 1.100 sexkøb levner plads til, at 0,5% = 1.320 mænd er super-super-kunder med et endnu højere forbrug.

Hvis man således forudsætter,

- at 23% af kunderne har købt sex en gang i løbet af livet (Tabel 16),
- at 1% er superkunder med gennemsnitligt 1.100 sexkøb i løbet af livet - og
- at resten - 76% - fordeler sig som en jævnt stigende kurve derimellem...

Figur 1

...så er det simpel matematik at finde frem til Figur 1 [note 11]. Kurven illustrerer, at 14% af danske mænd = 264.000 mænd tilsammen køber sex ca. 36 millioner gange i løbet af deres liv (= arealet under kurven), svarende til ca. 729.000 sexkøb om året, svarende til ca. 2.000 sexkøb om dagen.

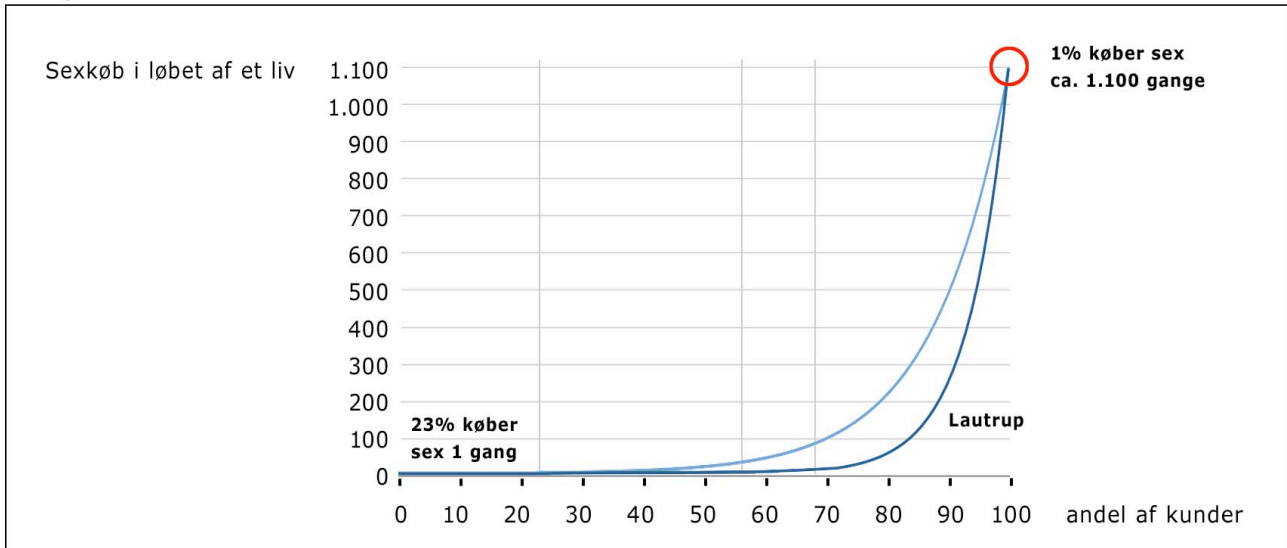
Figur 1 er ren matematik. Den er konstrueret ud fra de nævnte forudsætninger som en jævn kurve uden knæk eller hop, som er vandret i bunden for de første 23% og med samme procentvækst hele vejen tenderer mod lodret i toppen [note 11].

Den illustrerer princippet - hvordan antal sexkøb kan beregnes - men det er ikke meningen, at der skal drages konklusioner på baggrund af denne simple, matematiske øvelse.

Kurve ud fra Lautrups korrigerede tal

I stedet for at konstruere kurven alene på baggrund af de 23% kunder med 1 sexkøb og 1% kunder med 1.100 sexkøb, kan kurven konstrueres med brug af Lautrups 4 intervaller fra Tabel 16. Denne kurve ses i Figur 2, hvor den kan sammenlignes med kurven fra Figur 1.

Figur 2

Lautrup-kurven i Figur 2 illustrerer Tabel 16 og viser, hvor mange sexkøb kunderne havde **bag sig** på det tidspunkt, hvor de deltog i Lautrups undersøgelse. Ud fra den forudsætning, at også storkundernes forbrug fordeler sig som en hængekøje (jævn procentvækst).

Undersøgelsen omfatter bl.a. unge mennesker, som senere i livet fortsætter med at købe sex. Hvis man forudsætter, at Lautrups kunder er et repræsentativt udsnit af kunderne, vil de fordele sig jævnt aldersmæssigt. Det

betyder rent statistisk, at disse mænd tilsammen har halvdelen af deres tid som kunder bag sig og halvdelen foran sig.

Lautrup-kurven i Figur 2 repræsenterer 22 millioner sexkøb, som kunderne har bag sig. Hvis de har lige så mange sexkøb foran sig, kommer tallet op på 44 millioner sexkøb i løbet af alle kunders levetid. Det svarer til 887.000 sexkøb om året i Danmark - svarende til 2.430 sexkøb om dagen.

I gennemsnit køber en dansk kunde i denne udregning sex ca. 167 gange i løbet af sit liv. Dette gennemsnit dækker over, at 23% af kunderne kun køber sex en gang i løbet af hele livet, mens de 77% køber sex ca. 220 gange i løbet af livet. Dette gennemsnit dækker over, at 45% køber sex 4-24 gange i livet, mens storkunderne (32%) køber sex ca. 510 gange i løbet af livet.

Denne måde at regne på (altså "bare" at gange med 2) forudsætter ganske vist, at det gennemsnitlige antal sexkøb pr. kunde ikke har ændret sig væsentligt gennem de sidste 50 år (idet en mand gennemsnitligt er sexaktiv i ca. 50 år). De ældste kunder i Lautrups undersøgelse har måske været sexaktive siden 1955. Regnestykket bygger på, at de gamle kunder hos Lautrup har købt sex lige så ofte som de kunder, der køber sex i vore dage.

Det handler ikke om, hvorvidt der bliver flere eller færre kunder, men om hvorvidt en gennemsnitlig kunde i dag køber mere eller mindre sex, end kunderne gjorde før i tiden. Der eksisterer ingen statistiske oplysninger, som kan belyse dette spørgsmål.

Imidlertid er der heller intet der tyder på, at den gennemsnitlige kundes forbrug af købesex er stigende eller faldende i det store perspektiv. Man kan sagtens spekulere i, om behovet for købesex er stigende eller faldende:

- Om det f.eks. er sværere at få sexlivet til at fungere i et ægteskab i vore dage end det var for 30-40 år siden.
- Om den voldsomme stigmatisering af kunderne de sidste 10 år har påvirket deres forbrug.
- Om det er nemmere at finde alternativer til købesex i vore dage [note 12]. Men det er spekulationer. I hvert fald indtil videre (jvf. Delkonklusion 12).

Ud fra de forudsætninger,

- at antal sexkøb pr. kunde ikke har ændret sig radikalt de sidste 50 år,
- at de kunder, som Lautrup har spurgt, er et repræsentativt udsnit og
- at kundernes forbrug naturligt vil fordele sig som en hængekøje,
...så angiver tallet 887.000 sexkøb om året efterspørgslen i dag, idet det er beregnet ud fra et befolkningstal på 5,5 millioner danskere, svarende til 264.000 kunder.

Delkonklusion 8: Det **sandsynlige** antal sexkøb i Danmark er 887.000 om året - svarende til ca. 2.400 sexkøb om dagen - hvis 14% mænd har prøvet at købe sex.

Delkonklusion 9: Storkunderne står for 97% af alle sexkøb. Hvis 14% mænd har prøvet at købe sex, er der 84.000 storkunder.

Hængekøje-kurve?

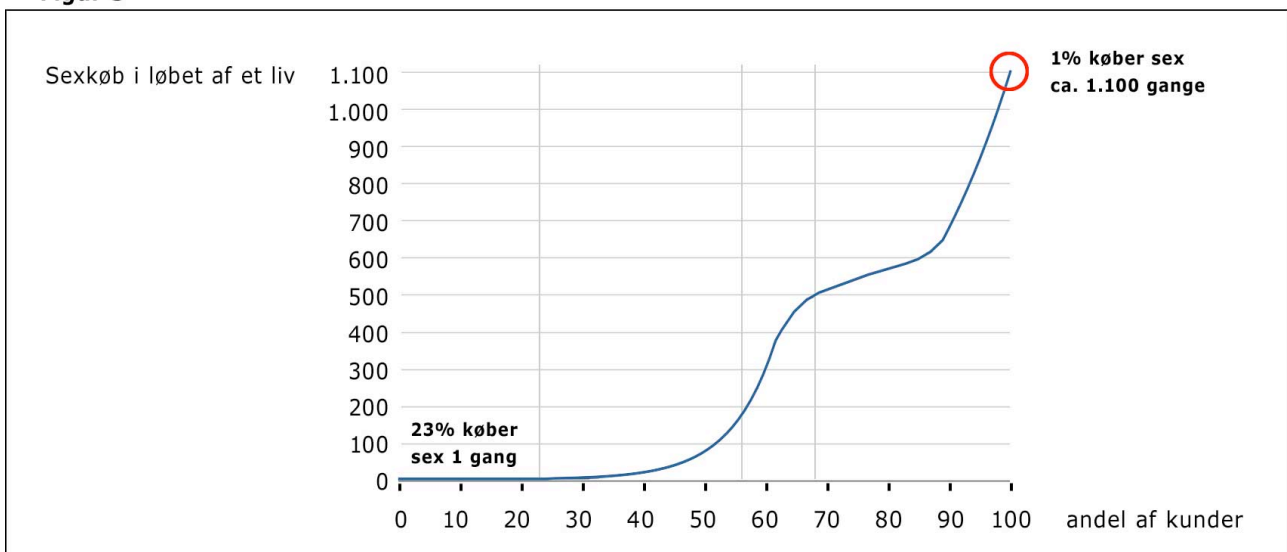
De hægekøje-kurver der er brugt ovenfor er ren matematik, men spørgsmålet er, om en sociologisk kurve nødvendigvis følger streng matematik?

De fleste sociologer vil sige, at det er mest sandsynligt, at kunderne fordeler sig som en hængekøje. Men man kan godt argumentere for, at der kan være en "bule" på kurven efter de første, flade 23%.

Argumentet hedder, at når først en mand får smag for købesex, er det ikke sandsynligt, at han nøjes med nogle få sexkøb gennem livet, så er der en øget sandsynlighed for, at han vil benytte sig af sexkøb jævnlige. Et enkelt køb kan forklares med, at købesex var noget, der bare lige skulle prøves. Men når først man har købt sex 2-3 gange, kan det meget nemt blive til mere i løbet af et langt liv.

Dette argument kan føre til en forestilling om en kurve ala den der vises i Figur 3.

Figur 3

Problemet med en kurve af den type, som vises i Figur 3 er, at hvis virkeligheden så sådan ud, ville Lautrup ikke - med et repræsentativt udsnit af kunder - have fundet en trediedel kunder med kun 2-5 sexkøb bag sig (jvf.

Tabel 16). I Figur 3 har disse kunder op til 200 sexkøb i løbet af livet. Lautrup har fundet 41% (korrigeret til 44%) kunder med mere end 5 sexkøb bag sig. I Figur 3 er denne gruppe vokset til mindst 60%.

Det kan også formuleres på en anden måde: I Figur 2 viser Lautrup-kurven det antal sexkøb, som kunderne halvvejs i livet har bag sig, men kunderne har lige så mange sexkøb foran sig. Figur 3 derimod forudsætter, at kunder med 2-12 sexkøb har langt flere sexkøb foran sig end de har bag sig. I så fald er Lautrups undersøgelse ikke repræsentativ, og det er man som nævnt nødt til at forudsætte, ellers kan man slet ikke foretage disse beregninger.

Hvis Lautrups undersøgelse omfattende 888 kunder er repræsentativ, kan disse kunders sexkøb ikke fordele sig som vist på Figur 3.

3.2.3 Øvre grænse for antal sexkøb?

Ovenfor har vi undersøgt det mest sandsynlige antal sexkøb, som Lautrups tal lægger op til. I dette afsnit undersøger vi den øvre grænse for antal sexkøb, dvs. det "loft" eller maksimum, som antal sexkøb rent logisk ikke kan overskride

Debut-alder afslører absolut maksimum

Hvis vi stadigvæk forudsætter, at Lautrups kunder er repræsentative, så er det logiske maksimum givet for de kundegrupper, som har købt sex få gange. De er nemlig karakteriseret ved lukkede intervaller, idet de har 2-5 og 6-12 sexkøb bag sig. Rent statistisk kan disse grupper nå op på 4-10 og 12-24 sexkøb i løbet af livet. Årsagen forklares i teksten under Figur 3.

Kunder med mere end 12 sexkøb bag sig er derimod et åbent interval, og maksimum er ikke givet på forhånd. Opgaven her består derfor i at undersøge den logiske øvre grænse for denne gruppes sexkøb.

Umiddelbart kunne man tro, at den øvre grænse må være 1.100 sexkøb i løbet af livet. Men det er ikke tilfældet. Det er kun hvis man er startet som ung, at man kan nå op på 1.100 sexkøb i løbet af livet. Vi skal derfor have fat i Lautrups tal for kundernes debut-alder.

Den gennemsnitlige debutalder er 25 år (Lautrup side 10). Jo tidligere man starter som kunde, jo flere sexkøb kan man nå i løbet af livet. For ikke at gentage kurven i Figur 3, skal vi kun se på de kunder, som har mere end 12 sexkøb bag sig.

Tabel 18 *Kunder med 13+ sexkøb bag sig (n=888) fordelt efter debutalder*

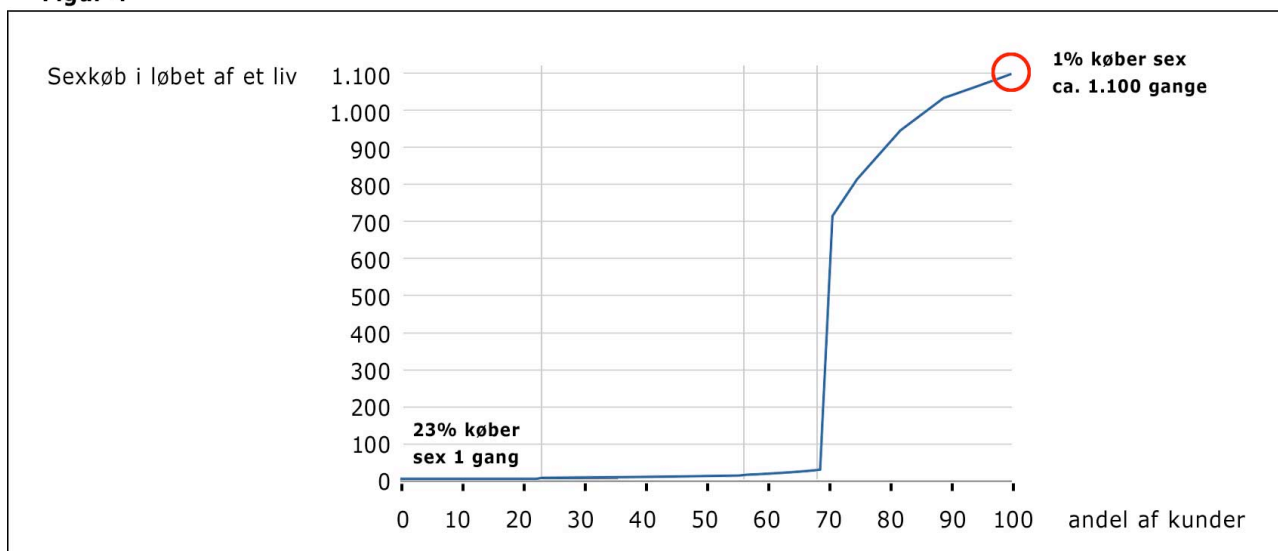
-18 år	= 33%
19-21 år	= 21%
22-25 år	= 23%
26-34 år	= 12%
35+ år	= 11%

Cirkatal beregnet ud fra Lautrup side 52.

Kunderne i Tabel 18 har kun gennemsnitligt 42 år tilbage af deres sexliv. For at kunne nå op på 1.100 sexkøb kræves, at man er debuteret tidligt og har været kunde gennem hele sit aktive 50-årige sexliv.

Derfor vil en kunde der debuterer sent i livet ikke kunne nå op på 1.100 sexkøb. Eller rettere: Den gruppe af kunder, som debuterer sent i livet vil ikke gennemsnitligt kunne nå op på 1.100 sexkøb. En kunde som debuterer midt i sexlivet vil - alt andet lige og i snit - kun kunne nå halvt så mange sexkøb.

Det betyder f.eks. at gruppen af kunder, som debuterede efter, at de var fyldt 35 år maksimalt kan nå op på ca. 700 sexkøb i løbet af livet i snit. Tilsvarende tal kan udregnes for hver aldersgruppe i Tabel 18. Resultatet ses i Figur 4, hvor der for kunder med 2-12 sexkøb er ganget med 2 for at få antal sexkøb i fremtiden med (jvf. forklaringen under Figur 2).

Figur 4

Figur 4 viser derfor det absolut højeste antal sexkøb man kan forestille sig uden at komme i modstrid med Lautrups resultater. Figur 4 repræsenterer en efterspørgsel på 78 millioner sexkøb, svarende til ca. 1.564.000 sexkøb om året, svarende til 4.300 sexkøb om dagen.

En gennemsnitlig kunde køber i denne udregning sex ca. 296 gange i løbet af sit liv. Dette gennemsnit dækker over, at 23% af kunderne kun køber sex en gang i løbet af hele livet, 45% køber sex 4-24 gange i løbet af livet mens de 32% mest aktive køber sex ca. 912 gange i løbet af livet.

Det er usandsynligt, at der i virkelighedens verden skulle være så kraftig en polarisering mellem en meget stor gruppe kunder med under 24 sexkøb og en stor gruppe superkunder med over 700 sexkøb og næsten ingen kunder der imellem.

Desuden er så højt et antal sexkøb i modstrid med konklusionerne draget på baggrund af Tabel 17 (dvs. i modstrid med Schmidt m.fl. og Melbye & Biggar). Hvis de 32% storkunder er aktive 16 år i snit, skal de i snit købe sex 57 gange om året ($912 : 16 = 57$). Det er fuldstændig utænkeligt.

Hvis man strækker usikkerheden i de to tidlige kundeundersøgelser til det yderste og forudsætter, at storkunderne er aktive i snit 29 år (jvf. Delkonklusion 5), skal de i snit købe sex 31 gange om året. Også dette er ganske urealistisk: At 84.000 danske mænd køber sex 3 gange om måneden i 29 år i løbet af livet.

Lyngbye er enig i denne vurdering. Han skriver udtrykkeligt, at ud fra den viden hans undersøgelse af "endog særdeles erfarne" kunder tilvejebringer, er sexkøb 3 gange om måneden i snit, selv for storkunder, ikke realistisk (Lyngbye side 16).

Sammenfatning: Det absolut maksimale antal sexkøb på en typisk dag - som man hypotetisk kan forestille sig ud fra Lautrups tal - udgøres af 4.300 kunder. Dette resultat er usandsynligt og desuden i modstrid med eksisterende forskning (undersøgelserne fra Schmidt m.fl. i 1989, Melbye & Biggar i 1992).

Men beregningerne er taget med for at få en fornemmelse af det maksimale antal sexkøb man overhovedet kan forestille sig.

Aktive kunder de seneste 12 måneder

Andelen af kunder med sexkøb inden for de sidste 12 måneder er alt for stor i Lautrups materiale (jvf. bemærkningerne til Tabel 17). Der er sikkert en logisk forklaring på denne mærkværdighed, og det går ikke af den grund at forkaste Lautrups undersøgelse, så længe det er den mest omfangsrige kundeundersøgelse, vi har. Beregningerne ovenfor bygger derfor alene på Lautrups data for antal sexkøb hele livet (n=888 mænd).

Man kunne i stedet vælge at stole på Lautrups tal vedr. de mænd der har købt sex indenfor de sidste 12 måneder (Lautrup side 54, n=623 mænd). Man kan bare ikke gøre begge dele fordi det er logisk umuligt, at 70% af Lautrups 888 kunder er aktive et og samme år [jvf. note 8].

Men hvis man forkaster de resultater, som er baseret på Lautrups 888 kunder og i stedet vælger at se på de 623 kunder i Lautrups undersøgelse, som har købt sex indenfor det seneste år, så fordeler de sig som i Tabel 19. For en sikkerheds skyld benyttes den samme korrektion af tallene, som blev foretaget i Tabel 16 [beregnet efter metoden i note 5].

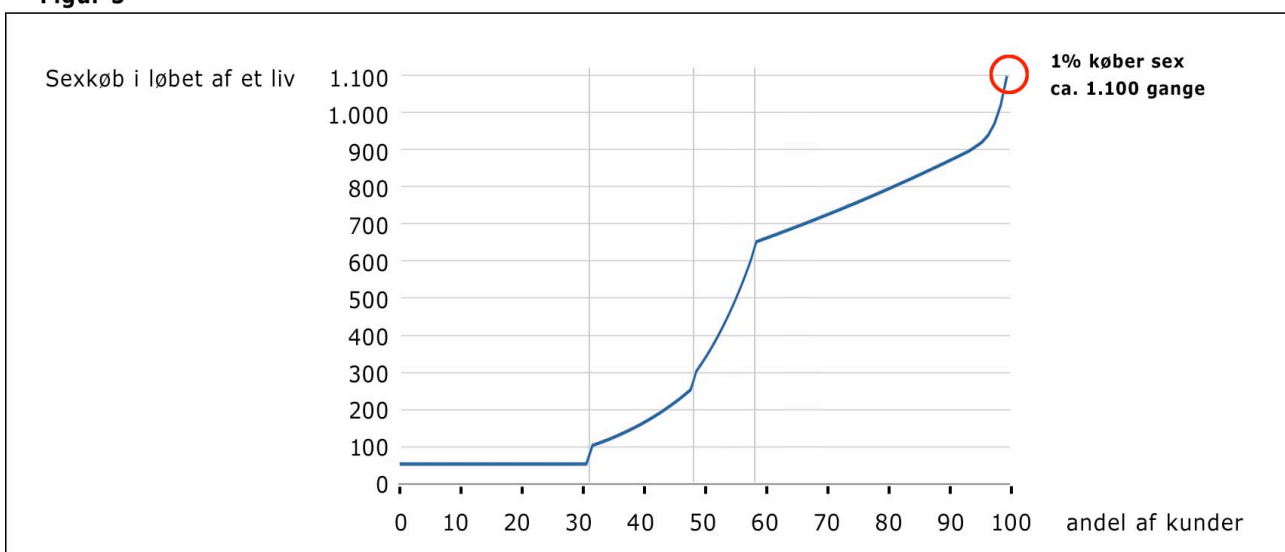
Tabel 19 *Lautrups kunder seneste år (n=623), korrigeret*

35% korrigeres til 31% = 57.000 mænd med 1 sexkøb sidste år
 19% korrigeres til 17% = 31.000 mænd med 2-5 sexkøb sidste år
 9% korrigeres til 10% = 19.000 mænd med 6-12 sexkøb sidste år
 38% korrigeres til 42% = 78.000 mænd med 13+ sexkøb sidste år.

Af de 264.000 kunder i Danmark var 70% = 185.000 kunder aktive i løbet af de sidste 12 måneder. Hvis det skal give mening at benytte disse tal, må man forudsætte, at Lautrup har fat i et repræsentativt år, altså at der år efter år er 185.000 aktive kunder og at disse kunder har et gennemsnitligt forbrug.

Det betyder, at den mest aktive gruppe køber sex 13-22 gange, hvorved superkunder med et gennemsnitligt forbrug på 22 gange om året ikke overstiger 1.100 sexkøb i løbet af livet (jvf. Delkonklusion 7). Da kunderne i gennemsnit er aktive i 35 år, er superkunderne nødt til at være aktive (mindst) 50 år, hvorfor kurven stejler til sidst. På denne baggrund fås Figur 5.

Figur 5

Figur 5 viser de kunder, som Lautrup har fundet er aktive et tilfældigt år. De svarer til 185.000 kunder, og deres forbrug det pågældende år er ganget med 50 år, således at kurven kan sammenlignes med de andre figurer.

Kurven i Figur 5 repræsenterer et årligt forbrug på 1.540.000 sexkøb (arealet under kurven) - svarende til 4.200 sexkøb om dagen.

Ifølge denne beregning køber en aktiv kunde sex 8,5 gange om året i snit, og da han er aktiv i gennemsnitligt 35 år, bliver det til ca. 300 sexkøb i løbet af livet i gennemsnit for de 264.000 kunder.

Ud fra kurven i Figur 5 ved vi noget om forbruget et tilfældigt år. Vi ved, at nogle af de aktive kunder kun køber sex en enkelt gang og at andre kunder køber sex 22 gange.

Men vi ved intet om de 79.000 kunder, som ikke er aktive. Kunderne skiftes til at være aktive år for år, og i princippet kunne de ende med at købe sex præcis 300 gange hver. Vi ved intet om, hvorvidt der er en gruppe kunder, som kun lige skal prøve købesex en enkelt gang i løbet af et helt liv. Vi har kasseret alle de konklusioner, som knytter sig til Lautrups 888 kunder.

Desuden er Figur 5 i modstrid med resultaterne fra Schmidt m.fl. og Melbye & Biggar. Ifølge de to undersøgelser er det nemlig maksimalt 20% af kunderne, der er aktive et givent år, ikke de 70% som Figur 5 bygger på.

Skulle man være krakilsk, kunne man endda påstå, at vi heller ikke ved, hvor stor en del af de danske mænd, der køber sex. Eller man kunne påstå, at de 185.000 mænd ifølge Schmidt m.fl. og Melbye & Biggar maksimalt udgør 20% af de mænd, der køber sex, hvorfor der sagtens kunne være 1 million danske mænd, som køber sex.

Det er teoretisk muligt, men absurd at misbruge Lautrups undersøgelse på denne måde blot fordi der optræder en statistisk mærkværdighed.

Der er yderligere diskussion af det mærkværdige statistiske problem i afsnittet Under-rapportering? - side 71.

Sammenfatning: Det absolut maksimale antal sexkøb på en typisk dag - som man hypotetisk kan forestille sig ved at "plukke" i Lautrups resultater - udgøres af 4.200 kunder. Dette resultat er i modstrid med andre af Lautrups resultater og i modstrid med undersøgelserne fra Schmidt m.fl. i 1989 og Melbye & Biggar i 1992.

Delkonklusion 10: To forskellige beregninger viser, at hvis 14% mænd har kundefaringer, er det absolut maksimale antal sexkøb, som man hypotetisk kan forestille sig 4.200 hhv. 4.300 sexkøb pr. dag. Idet det er påvist hvorfor disse to bud er i modstrid med eksisterende forskning, fremgår det samtidig, at endnu højere bud også vil være det.

3.2.4 Hyppighed og aktive perioder

Ovenfor er det forsøgt på to forskellige måder at sætte en øvre grænse for antal sexkøb ved at plukke enkelte resultater ud af Lautrups materiale. Begge metoder må desværre forkastes, da de er i modstrid med de 2 tidlige kundeundersøgelser - og den ene metode er endda i modstrid med Lautrups banebrydende hovedresultater.

Nedenfor gælder det om at finde den maksimale øvre grænse for storkundernes forbrug, som ikke er i modstrid med de 3 kundeundersøgelser.

Antal sexkøb er produktet af kundernes aktive perioder og hvor ofte de køber sex i disse perioder.

I Figur 1 har vi f.eks. i venstre side kunder, som er aktive et år og dette år køber sex en gang, hvilket bliver $1 \times 1 = 1$ sexkøb pr. næse. I højre side har vi kunder, som er aktive i 50 år og hvert af disse år køber sex 22 gange, hvilket giver $50 \times 22 = 1.100$ sexkøb pr. kunde i løbet af livet.

Sådan en kurve som den i Figur 1 er produktet af to andre kurver. En kurve over, hvor ofte kunderne er aktive - og en kurve over, hvor ofte kunderne køber sex i de aktive perioder. Nedenfor undersøges de to kurver hver for sig.

Hyppighed

Det fremgår af gennemgangen af kilder til storkundernes forbrug, primært Lyngbye, Lautrup og de to debatboards for kunder (refereret i Bilag 1), at de mest aktive kunder omtaler sexkøb hver 14. dag i som hyppigt. Sexkøb hyppigere end det hører til undtagelsen i korte perioder.

På den baggrund vurderer Delkonklusion 6, at nogle få procent af kunderne kommer op på at købe sex hver 14. dag når de er aktive. Resten af storkunderne køber sex sjældnere i de år, hvor de er aktive.

Det er forholdsvis simpelt at finde ud af, hvor hyppigt der købes sex et aktivt år blandt de kunder, som ikke er storkunder. Tænk f.eks. på gruppen af

kunder, som køber sex 2 gange i livet. De to sexkøb kan ligge samme år (1 aktivt år med 2 sexkøb) - eller hver sit år (2 aktive år med hver 1 sexkøb). Vi forudsætter, at fordelingen af gruppens sexkøb over årene og mellem de to muligheder vil være helt tilfældig. Gruppen af kunder med 2 sexkøb er derfor aktive i gennemsnit 1,5 år og de køber i snit sex ($2 : 1,5 =$) 1,3 gange om året de år, hvor de er aktive.

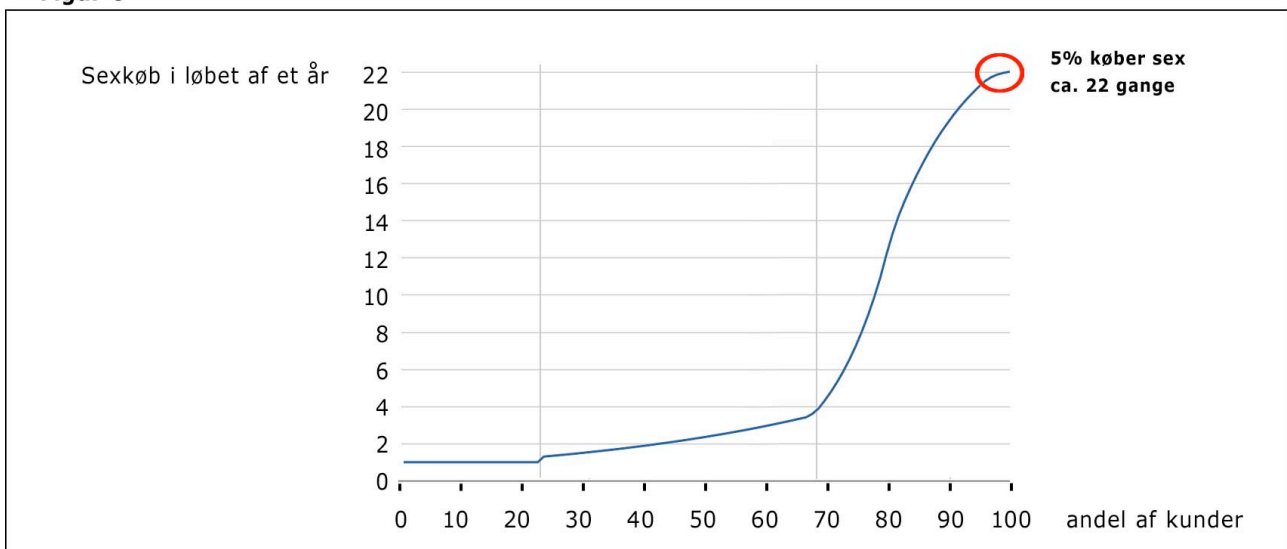
På samme måde kan man beregne de øvrige grupper. F.eks. vil gruppen af kunder med 12 sexkøb gennem livet være aktive i gennemsnit 3,3 år og de køber i snit sex ($12 : 3,3 =$) 3,6 gange om året de år, hvor de er aktive.

Kilderne blandt kunder vurderer, at 5% af storkunderne kan have et forbrug i omegnen af sexkøb hver 14. dag [note 9]. For at være på den sikre side forudsættes, at 5% af alle kunderne i snit køber sex hver 14. dag. I snit betyder, at der stadig er mulighed for, at nogle af kunderne har et endnu hyppigere forbrug.

Ved at forudsætte på denne måde undgås en undervurdering af antal sexkøb. Idet de to debatsider er mødested for de aller mest aktive kunder, kunne man forudsætte, at færre end 5% af storkunderne - og ikke tre gange så mange - når op på 22 sexkøb om året i de aktive år.

Ud fra disse oplysninger kan man tegne Figur 6, som viser den maksimale hyppighed af sexkøb, dvs. antal sexkøb pr. år de år, hvor kunderne er aktive. Kurven for de første 68% af kunderne (den ligger fast og betyder næsten intet i det store billede) forbindes som en jævn s-formet kurve med 22 sexkøb pr. år i højre side. Kurven er konstrueret med det størst mulige antal sexkøb, som netop giver 22 (dvs. 21,5-22, da det jo er en kurve) sexkøb pr. år til de sidste 5% af kunderne.

Figur 6

Figur 6 viser, at alle kunder i gennemsnit køber sex ca. 7 gange om året, når de er aktive. Storkunderne køber sex ca. 16 gange om året i snit de år, hvor de er aktive.

De aktive perioder

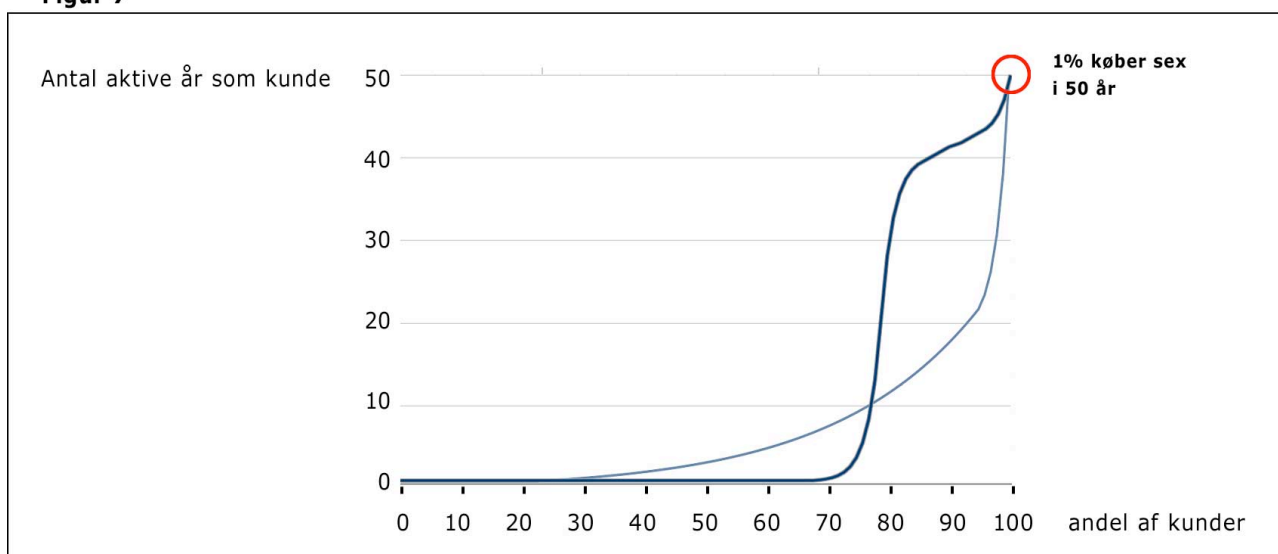
Af Tabel 17 og Delkonklusion 5 fremgår det at

- alle kunderne er aktive max. 10 år i snit, sandsynligvis ca. 7 år i snit
- 77% (har købt sex mere end én gang) er aktive max. 12 år (ssv. 9 år) i snit
- 32% (storkunderne) er aktive max. 29 år (sandsynligvis 16 år) i snit.

Ud fra disse oplysninger kan man konstruere en kurve over kundernes aktive perioder, idet det absolutte maksimum er 50 aktive sexår og idet der (igen) bruges jævn procentvækst [jvf. note 11]. Resultatet ses i Figur 7 [note 13].

Da det her drejer sig om at finde et øvre loft for antal sexkøb, skal de maksimale tal bruges, dvs. maksimale perioder med et gennemsnit på hhv. 10, 12 og 29 år. Blot til sammenligning ses med lysere farve kurven med de mest sandsynlige perioder (gennemsnit på 7, 9 og 16 år).

Figur 7

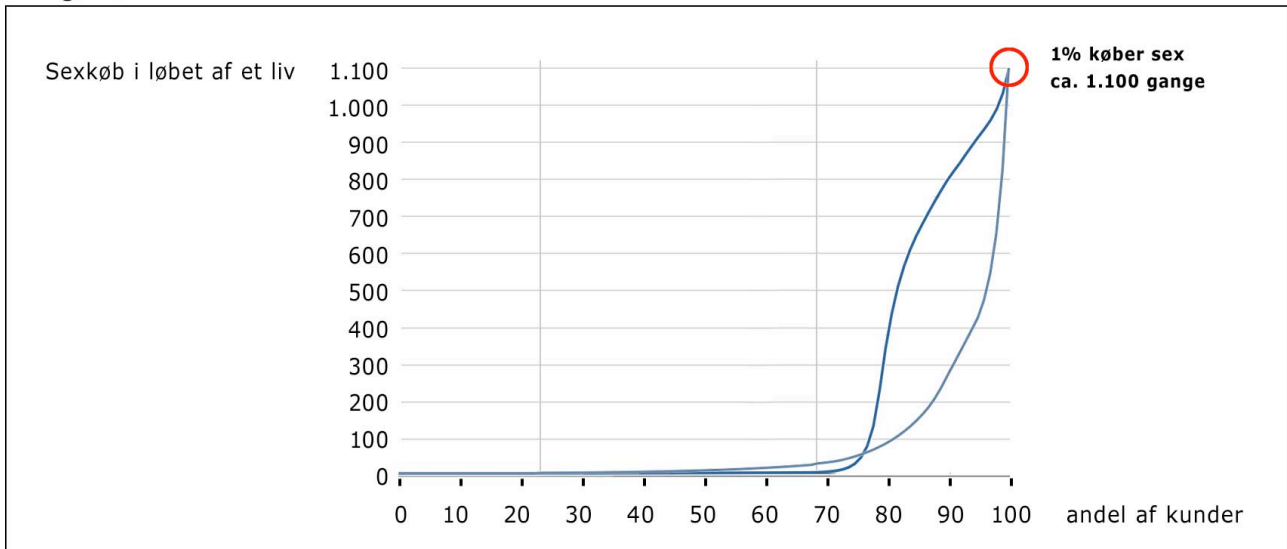

Figur 7 viser, at for at "nå op på" et gennemsnit på 29 aktive år for alle storkunderne, må ca. halvdelen af storkunderne være aktive 40-50 år.

Hyppighed OG aktive perioder

Ved at kombinere Figur 6 og 7 kan man beregne antal sexkøb i løbet af hele livet, hvorved der fremkommer en kurve, som kan sammenlignes med Figur 1-5. For hver af de 100 kundeandele ganges værdien i Figur 6 med den tilhørende værdi i Figur 7. Resultatet ses i Figur 8.

Figur 8

Figur 8 viser det absolutte maksimale antal sexkøb man kan forestille sig uden at komme i modstrid med de 3 kundeundersøgelser.

Blot til sammenligning ses - ligesom i Figur 7 - med lysere farve kurven med de mest sandsynlige perioder (gennemsnit på 7, 9 og 16 år).

Men det er som sagt den kraftige kurve, der viser virkeligheden. I denne kurve er den statistiske usikkerhed i de to tidlige kundeundersøgelser (jvf. Tabel 17) strukket til det yderste, idet det ligger til grund for kurven, at storkunderne køber sex i perioder på tilsammen 29 år i snit. Men det er stadig statistisk signifikant, idet de 29 år lige netop ligger indenfor det 95% sandsynlige interval.

Kurven repræsenterer 47 millioner sexkøb (arealet under kurven). Det svarer til 950.000 sexkøb om året eller ca. 2.600 sexkøb om dagen.

I gennemsnit køber en kunde i denne udregning sex ca. 180 gange i løbet af sit liv. Dette gennemsnit dækker over, at 23% af kunderne kun køber sex én gang i løbet af livet, mens de 77% køber sex ca. 230 gange i løbet af livet. Dette gennemsnit dækker over, at 45% køber sex 4-24 gange i livet, mens storkunderne (32%) køber sex ca. 550 gange i livet i snit.

Delkonklusion 11: Det **maksimale** antal sexkøb i Danmark er 950.000 om året - svarende til ca. 2.600 sexkøb om dagen - hvis 14% af alle mænd har prøvet at købes sex.

Hvis man vil påstå, at der købes sex oftere end dette, må man først kassere de 3 kvantitative kundeundersøgelser (jvf. afsnittet Diskussion nedenfor).

Tabel 20 Sammenligning mellem Figur 2 og Figur 8

Figur 2 : 44 mill. sexkøb = 887.000 sexkøb pr. år = 2.430 sexkøb pr. dag.

Figur 8 : 47 mill. sexkøb = 950.000 sexkøb pr. år = 2.600 sexkøb pr. dag.

Gennemsnitligt antal sexkøb i løbet af livet for 3 kundesegmenter

	alle	23%	45%	32% storkunder
Figur 2 :	167	1	2-24	510
Figur 8 :	180	1	2-24	550

Det er slående, at Figur 2 og Figur 8 stort set kommer frem til samme resultat. Nemlig at der dagligt foretages 2.500 sexkøb plus/minus 4%.

Det vil sige **for det første**, at hvor Figur 2 viser de sexkøb, som kunderne havde bag sig, viser Figur 8 dobbelt så mange sexkøb, nemlig de sexkøb, som kunderne havde bag sig plus dem de har foran sig resten af livet.

Kurven i Figur 2 er blevet fordoblet i Figur 8. Men fordi ingen kunder kan komme over 1.100 sexkøb, må der opstå en "bule" på kurven, og denne "bule" må kun ligge indenfor storkundernes segment (jvf. kritikken af Figur 3 og 5, hvor "bulen" ligger for langt til venstre). Og denne måde at fordoble Lautrup-kurven i Figur 2 på er netop, hvad Figur 8 viser.

Og det er i øvrigt hvad man skulle forvente, hvis Lautrups undersøgelse er repræsentativ. Det er ikke ligefrem bevist, at Lautrups undersøgelse er repræsentativ, men sandsynligheden for, at den er det, er forøget.

At Figur 2 og Figur 8 kommer frem til samme resultat betyder **for det andet**, at storkunderne i snit er aktive i hele 29 år. Det mest sandsynlige resultat fra Tabel 17 - nemlig 16 år - må forkastes og den statistiske usikkerhed i de to tidlige undersøgelser må presses til det yderste af det 95% sikre interval.

At storkunderne i snit køber sex i perioder på tilsammen hele 29 år er overraskende lang tid. Der er åbenbart hold i talemåden: En gang kunde, altid kunde. Bortset fra at påstanden kun gælder 32% af kunderne.

Stabilt marked

At det sandsynlige og det maksimale bud på antal sexkøb stort set er ens, betyder **for det tredje**, at sexarbejderne har et stabilt marked.

Delkonklusion 8-9 angiver sexarbejdernes sandsynlige marked til 887.000 sexkøb om året, svarende til at en typisk storkunde køber sex 510 gange i livet.

Denne konklusion blev bl.a. nået ud fra den forudsætning, at kundernes forbrug ikke har ændret sig radikalt gennem de sidste 50 år. Forudsætningen skyldes, at der er kunder i Lautrups undersøgelse, som har købt sex siden 1955. Derfor er det sandsynlige antal sexkøb pr. næse - 510 sexkøb - strengt taget et gennemsnit af forbruget gennem de sidste 50 år.

Denne forudsætning kan nu bekræftes. Nu ved vi nemlig, at der maksimalt bliver købt sex 950.000 gange om året - svarende til 550 sexkøb i løbet af en typisk storkundes liv.

Hvis antal sexkøb pr. kunde havde været stigende eller faldende gennem de sidste 50 år, ville gennemsnittet (510 sexkøb) have været lavere. Eller: Den typiske storkundes forbrug kan ikke overstige 550 sexkøb, altså har hans forbrug svinget mellem 470 og 550 sexkøb gennem de sidste 50 år.

Hypotetisk kan det gennemsnitlige forbrug pr. kunde i løbet af de sidste 50 år maksimalt være vokset fra 470 til 550 sexkøb. Eller omvendt: Forbruget kan maksimalt være faldet fra 550 til 470 sexkøb. Eller, hvad der er mere sandsynligt: Markedet har de sidste 50 år maksimalt svinget plus/minus 8% omkring et gennemsnit. Det er det samme som:

Delkonklusion 12: Det gennemsnitlige forbrug af købesex pr. kunde er forholdsvis stabilt og har været det gennem de sidste 50 år.

Undersøgelsen af prostitutionsmarkedet fra 1990 gjorde samme iagttagelse, idet de beskriver markedet som "temmelig stabilt og forudsigeligt" (Bechmann Jensen 1990, side 111).

En gennemsnitlig storkunde køber sex i størrelsesordenen 500 gange i løbet af sit liv og sådan har det været i hvert fald i perioden 1955-2005.

Det er en interessant konklusion al den stund, at vi i denne periode har oplevet p-pillen, den seksuelle revolution, kvindefrigørelsen og de heraf følgende nervøse kønsroller, en AIDS-epidemi, en eksplosiv stigning i antal skilsmisser og antal singler - samt internettet med nye dating-muligheder.

Alting har forandret sig, men den unge sexkunde står stabilt og uantastet med det samme forbrug af købesex, som hans bedstefar havde. Uden at der hermed antydes noget med social arv i denne sammenhæng.

Delkonklusion 13: En typisk storkunde køber sex ca. 500 gange i løbet af livet. I gennemsnit er en storkunde aktiv i perioder på tilsammen 28-29 år, og hver af disse år køber han sex i snit hver 3. uge, dvs. 16-19 gange om året. [note 14]

3.3 Diskussion

Delkonklusion 11 slår fast, at der maksimalt købes sex 2.600 gange om dagen i Danmark. De 2.600 sexkøb er det maksimale antal man kan komme op på uden at komme i modstrid med de 3 kvantitative kundeundersøgelser.

Derudover bygger konklusionen på følgende tre forudsætninger:

- at 14% af de danske mænd har prøvet at købe sex
- at Lautrups 888 kunder er et repræsentativt udsnit
- at en kunde maksimalt kan nå 1.100 sexkøb i løbet af hele livet, hvor de 1.100 sexkøb er et produkt af, at de mest aktive kunder maksimalt kommer op på 22 sexkøb om året i snit gennem et aktivt sexliv på 50 år.

Nedenfor underkastes disse forudsætninger en kritisk revision.

Den eksisterende forskning

Vil man hævde mere end 2.600 daglige sexkøb som sandsynligt, må man

- kassere de to tidlige kundeundersøgelser og
- kassere den del af Lautrups undersøgelse, der er baseret på 888 mænd og kun stole på den del, der omfatter 623 mænd med sexkøb indenfor de sidste 12 måneder.

Men gør man det, kasserer man samtidig de fleste af Lautrups interessante resultater, idet Lautrups undersøgelse er den eneste kilde til denne viden. Dermed bomber man alt hvad vi ved om kunderne - herunder at 14% af danske mænd har kundeerfaringer og at ca. en trediedel af dem kun køber sex en enkelt gang i løbet af livet - tilbage til før 1989, dvs. til intet.

Lautrups undersøgelse er ikke repræsentativ, idet svarpersonerne ikke er tilfældigt udvalgt. Lautrup fik på den måde adgang til uvurderlig og detaljeret viden om sexkunder, men hvis man bruger hans resultater kvantitativt, er man nødt til at tage alvorligt, at undersøgelsen ikke er repræsentativ. De to tidligere kunde-undersøgelser (Schmidt m.fl. og Melbye & Biggar) er derimod repræsentative og strengt videnskabelige, til gengæld rummer de ikke så mange detaljer.

Derfor må den videnskabeligt forsvarlige strategi være at vride så mange tal ud af Lautrups undersøgelse som muligt - så længe man ikke kommer i modstrid med de to andre undersøgelser.

Under-rapportering?

Det er mystisk, at der er, hvad der ligner en statistisk fejl i Lautrups undersøgelse, - nemlig at der er alt for mange af kunderne, der har købt sex indenfor de sidste 12 måneder [jvf. note 8].

Lautrup selv beklager, at han desværre ikke kan hjælpe med en opklaring, da han ikke selv ligger inde med undersøgelsens data-materiale og da det er for længe siden, at han har haft materialet mellem hænderne.

Der er den mulighed, at mange af deltagerne kan have misforstået et spørgsmål i undersøgelsens spørgeskema.

En anden oplagt forklaring kunne være, at undersøgelsen især tiltrak mænd, som var aktive som kunder - f.eks. hvis der blev annonceret efter deltagere i Ekstra Bladet eller på Venuslogen, men det er ikke tilfældet.

Så er der den mulighed, som man altid må overveje med undersøgelser af tabubelagte emner, det som forskerne kalder under-rapportering: Kan man stole på, at man får det rigtige svar? Kan man forestille sig, at nogle mænd lyver om eller har fortrængt, at de har købt sex?

Svaret er, at ja det kan man - og det er faktisk meget sandsynligt, at nogle mænd bevidst eller ubevidst undlader at oplyse om kundeerfaringer i sådanne undersøgelser [note 15].

Hvis der er tale om under-rapportering, er det ikke noget argument, at 3 danske, en svensk og en norsk undersøgelse kommer frem til samme resultat, nemlig at ca. 14% mænd har kundeerfaringer. For de er alle lavet i den skandinaviske kultur, og graden af tabu omkring sexkøb er formentlig nogenlunde ens i de 3 lande.

Normalt går man ud fra, at der er størst under-rapportering på aktuelle spørgsmål (Prieur & Taksdal side 26), hos Lautrup er det imidlertid åbenbart omvendt: Kunderne har været villige til at afsløre sexkøb det sidste år, men har under-rapporteret sexkøb der ligger mange år tilbage?

Hvis man tror på det, så må man fæste mest lid til Lautrups tal vedrørende sexkøb det sidste år. Det gør Servicestyrelsen åbenbart i deres "Notat om prostitutionskunder" fra 2009:

"Undersøgelsen viser blandt andet at 14 % af de deltagende mænd havde kundeerfaring. Men da undersøgelsen er udtryk for et øjebliksbillede, dækker antallet både over mænd der har købt sex en enkelt gang for mange år siden,

og mænd der vil købe sex i fremtiden. Et mere realistisk billede af mængden af prostitutionskunder får man ved at betragte antallet af mænd der har købt sex inden for de seneste 12 måneder.” (Notat om prostitutionskunder 2009, side 3-4)

Her vælger Servicestyrelsen at stole på Lautrups tal for sexkøb de seneste 12 måneder - formentlig dog uden at være opmærksomme på, at de derved skrotter resten af den kvantitative kunde-forskning. Og uden at argumentere for, hvorfor det er “mere realistisk”.

70% af de 14% mænd med kundeerfaringer = ca. 10% af de danske mænd havde købt sex indenfor det sidste år hos Lautrup. Derfor tror Servicestyrelsen, at 10% af de danske mænd køber sex hvert eneste år:

“...ca. 200.000 mænd af den samlede befolkning på ca. 2 mio. mænd i Danmark har købt sex inden for de seneste 12 måneder; heraf ca. 18.000 6-12 gange og ca. 77.000 mænd, her defineret som storforbrugere, mere end 12 gange.” (Notat om prostitutionskunder 2009, side 5)

Det er i virkeligheden Figur 5 ovenfor, som Servicestyrelsen her skitserer. Servicestyrelse får 37% af de 200.000 mænd til at blive 77.000 storkunder, hvor Tabel 19 korrigerer til 42% af 185.000 mænd = 78.000 storkunder.

Som det fremgår af bemærkningerne til Figur 5 ovenfor, kan man vælge at stole på, at 14% af de danske mænd har kundeerfaringer - eller man kan vælge at stole på, at 10% af de danske mænd køber sex hvert år. Man kan bare ikke vælge begge dele.

Hvis man vælger, at 10% af de danske mænd køber sex hvert år, så er spørgsmålet: Hvor mange mænd har så prøvet at købe sex på et eller andet tidspunkt i livet?

Schmidt m.fl. 1989 og Melbye & Biggar 1992 siger, at der er mindst 5 gange så mange mænd der har kundeerfaringer som der er aktive kunder et tilfældigt år (Delkonklusion 4). Men det virker ikke sandsynligt, at halvdelen af alle skandinaviske mænd skulle have prøvet at købe sex, men hver gang man spørger dem, er det lige præcis 13-14% af alle mænd, der vil indrømme det. Eller med andre ord: En under-rapportering på 72-74% er fuldstændig utænkelig [jvf. note 15].

Derfor må man afvise, at under-rapportering alene kan forklare den statistiske mærkværdighed hos Lautrup - og derfor atter afvise konklusioner baseret på Figur 5 (dvs. forestillingen om måske 4.200 sexkøb pr. dag).

Det er meget sandsynligt, at der er en generel under-rapportering i alle de anvendte undersøgelser. Hvis nogen kan sandsynliggøre i hvilken størrelsesorden den kan tænkes at være, kan man opskrive de 2.500 sexkøb pr. dag fra Figur 2 og 8 tilsvarende.

Lautrups undersøgelse repræsentativ?

Det er ikke sikkert, at Lautrups materiale er repræsentativt. De 6.350 deltagere i undersøgelsen er ikke tilfældigt udvalgt, de havde alle via nettet meldt sig til et panel mhp. at blive spurgt i surveys. Deltagerne er derfor ressourcestærke mænd med computer og med overskud til at deltage i statistiske surveys.

Man kan derfor ikke hævde, at beregninger på basis af Lautrups tal er statistisk valide (95% sikre). Alle beregninger bygger på den forudsætning, at Lautrups 888 kunder er et repræsentativt udsnit af de 264.000 kunder.

Men hvis de ressourcestærke kunder er overrepræsenteret, vil det sandsynligvis betyde, at beregningerne ovenfor kommer frem til et større antal sexkøb end der i virkeligheden foretages. Usikkerheden i Lautrups materiale er derfor sandsynligvis blot en ekstra "benefits of the doubts".

Delkonklusion 14: At bygge på Lautrups undersøgelse fører formentlig til en overvurdering af antal sexkøb i Danmark.

De 1.100 sexkøb

Forudsætningen om, at de mest ihærdige kunder ikke kan nå at købe sex mere end 1.100 gange i løbet af et helt liv er en vurdering. Undervejs er der omhyggeligt argumenteret BÅDE for et loft på 1.100 sexkøb, OG for at anslå et aktivt sexliv til 50 år og for at de allermest aktive storkunder næppe i snit kan komme over 22 sexkøb om året. Men det er og bliver en vurdering, som ikke kan videnskabeligt dokumenteres.

De eksisterende kundeundersøgelser har fokuseret på kunder med få sexkøb, idet kunderne med mere end 12 sexkøb hele livet er slået sammen i en gruppe. Da disse storkunder står for 97% af alle sexkøb, vil det kunne kvalificere beregningen af antal sexkøb, hvis en fremtidig undersøgelse fokuserer på storkunderne.

En undersøgelse af storkunderne kunne primært hjælpe, hvis den kunne kvalificere eller evt. revidere den vurdering, at det maksimale antal sexkøb en superkunde kan nå op på i løbet af livet er 1.100 sexkøb.

For at minimere den usikkerhed der stammer fra, at kunderne ikke ved hvor meget de vil bruge købesex i fremtiden, ville det være en god idé at foretage en undersøgelse blandt gamle ex-storkunder med hele deres sexliv bag sig.

Hvis der på et tidspunkt gennemføres en undersøgelse, som kan afsløre det maksimale antal sexkøb en kunde kan nå op på i løbet af et liv, kan den beregningsmetode som er anvendt her let gentages.

Statistisk usikkerhed

I analysen har vi gjort alt, hvad man med rimelighed kan forlange for ikke at undervurdere antal sexkøb:

- Det potentielle kundegrundlag er alle mænd over 24 år og ikke de 25-74-årige (debutalder som kunde plus 50 års aktivt sexliv) [jvf. note 4].
- Kundegruppen er udregnet som 14% af disse mænd, selv om kundeundersøgelserne siger, at 13-14% er kunder (Delkonklusion 1).
- Sexkøb over grænserne ignoreres (Delkonklusion 3).
- At Lautrup formentlig har fat i ressourcestærke kunder med et overgennemsnitligt forbrug ignoreres (Delkonklusion 14).
- En typisk kundes sexliv overvurderes måske [jvf. note 6].
- Når der er statistisk usikkerhed, f.eks. i Tabel 16 og 19, vælges de værdier der giver flest sexkøb [jvf. note 5].
- I forbindelse med Figur 6 forudsættes, at 5% af kunderne - ikke 5% af storkunderne, som man kunne forudsætte - har maksimal hyppighed af sexkøb i aktive år.

Kun på to punkter er der mulighed for, at antal sexkøb er blevet undervurderet:

- I de konstruerede kurver. I Figur 7 er der en statistisk usikkerhed på plus/minus 3% [jvf. note 13]. Ligeledes er der i sagens natur også en lille usikkerhed forbundet med, hvordan Figur 6 skal tegnes. At anvende simpel procentvækst er et godt bud, men heller ikke mere. Det er et overslag, ikke eksakt videnskab.
- Hvis der er flere end 14% danske mænd, der har kundeerfaringer. Hvis der er flere end 14% mænd der har prøvet at købe sex, skyldes den statistiske usikkerhed under-rapportering, dvs. at nogle mænd ikke vil røbe sexkøb, når forskere spørger.

Derudover er det umuligt at sige noget om den statistiske usikkerhed.

Mørketal?

I optællinger af prostituerede er der ofte overvejelser om evt. mørketal, dvs. prostituerede, som man ikke får med i tællingerne. Derfor er det vigtigt at understrege, at der ikke er nogen mørketal i opgørelsen af antal kunder og antal sexkøb.

Tallene bygger på udsagn fra de mænd, som har deltaget i de tre videnskabelige kunde-undersøgelser, og da mændene er blevet spurgt, om de har købt sex, må man gå ud fra, at svarene afslører al købesex, som disse mænd selv opfatter som købesex. Da de tre undersøgelser desuden kommer frem til nogenlunde samme resultat, må de stå til troende.

Kritik af SFi1990 og SD

SFi's undersøgelse fra 1990 kom frem til, at der skulle foregå ca. 5.000 sexkøb om dagen i Danmark. Af en eller anden grund gangede forfatterne kun med 5 hverdage og 48 uger, og kom frem til 1,2 millioner sexkøb om året.

SFi1990 skyder over målet med de 5.000 sexkøb om dagen. Tallet ligger langt over det maksimum, som diskuteres ifm. Figur 4 og 5 og derefter afvises som i modstrid med eksisterende forskning. Tallet 1.200.000 sexkøb pr. år er ikke vildt overdrevet, men ligger dog langt over, hvad Delkonklusion 11 når frem til, nemlig at 950.000 sexkøb om året er absolut maksimum.

SFIs tal fra 1990 var resultatet af et velment forsøg på at give et kvalificeret bud. Derimod er Socialdemokratiets tal typisk politisk spin: "antallet af prostituerede tyder på, at der hvert år leveres mellem 1,5 og 3 millioner seksuelle ydelser i Danmark" ("Til salg", Socialdemokratiets hovedbestyrelse, 28. dec. 2005).

Formuleringen afslører hensigten: "antallet af prostituerede tyder på" afslører, at Socialdemokratiet simpelthen har regnet baglæns for at legitimere deres prostitutionspolitik, som bygger på en forestilling om, at der er alt for mange prostituerede i Danmark.

Både SFi1990 og Socialdemokratiet regner baglæns. De kommer frem til et antal prostituerede og ganger med et antal kunder pr. dag. Men antal kunder er i begge tilfælde et gæt og antal prostituerede er i Socialdemokratiets tilfælde ligeledes et gæt.

Delkonklusionerne ovenfor er ikke gætværk og der regnes ikke baglæns. Beregningerne her er baseret på, hvad vi ved om kunderne fra de 3 kundeundersøgelser og forudsætter intet som helst om antal prostituerede.

Regne baglæns

Det står enhver frit for at gentage beregningerne af antal sexkøb. Og det står enhver frit for at ændre på forudsætningerne og basere beregningerne på andre vurderinger og forudsætninger.

Hvis man f.eks. ikke tror på, at den øvre grænse for en kundes sexkøb i løbet af livet er 1.100 sexkøb, så kan man gentage Figur 2 og 8 ud fra et nyt maksimum. Man kan sågar forudsætte, at de mest aktive kunder betaler for alle de 3.000 samlejer, som de kan tilkomme i løbet af livet og gennemføre beregningerne derudfra. Og alligevel når man ikke op på en efterspørgsel som den, Socialdemokratiet fremmaner.

Ligesådan kan man regne baglæns ud fra påstande om brancens størrelse og derved vurdere, om påstanden er rimelig.

Regner man f.eks. baglæns fra Socialdemokratiets påstand om 3 millioner sexkøb om året, kommer man frem til, at de aktive kunder skal købe sex 60 gange om året i gennemsnit - og sådan et gennemsnit betyder, at der er nogle af kunderne, der skal købe sex 2 gange om ugen, ikke bare i år, men hvert år. Og de aller mest aktive kunder skal købe sex 3.500 gange (mens vi andre må nøjes med sex 2.500-3.000 gange) i løbet af livet. Det vil koste dem i størrelsesordenen 4.000 kroner - svarende til afbetalingen på en pænt stor bil - hver eneste måned fra de er 25 til de er 75 år.

Og så kan man studere Bilag 1 for at finde ud af, hvor urealistisk det er.

Hvis flere end 14% mænd har prøvet at købe sex, vil antal sexkøb vokse tilsvarende, - idet 1% mænd med kundeerfaringer giver 3.500 aktive sexkøbere hvert år og 180 sexkøb om dagen.

Der er tale om en simpelt proportionalitet og man kan regne både frem og tilbage. Hvis man f.eks. kan dokumentere, at der købes sex 6,5 millioner gange om året i Danmark, så har man samtidig bevist, at alle danske mænd har prøvet at købe sex på et eller andet tidspunkt.

Regner man baglæns fra oplysningerne i 3F's artikel "Alfonser kan score million på tre måneder" [note 3], kan man f.eks. spørge: Hvis 14% af de danske mænd kan købe sex 2.500 gange om dagen, hvor stor en del af den mandlige befolkning bruger så købesex, hvis der bliver købt sex mindst 18.000 gange hver dag?

Svaret er 18.000 divideret med 2.500 ganget med 14% = 101%. Dvs. at ifølge 3F's oplysninger, har alle danske mænd prøvet at købe sex.

3.4 Opsummering

Uden at komme i modstrid med eksisterende forskning kan man forestille sig **maksimalt** 2.600 sexkøb pr. dag i Danmark eller 950.000 sexkøb om året.

Vil man hævde, at der foregår flere sexkøb end dette i Danmark, må man:

- kassere de 3 kundeundersøgelser
- eller kunne dokumentere, at flere end 14% af de danske mænd køber sex
- eller kunne sandsynliggøre, at de aller mest aktive sexkunder køber sex mere end 1.100 gange i løbet af et liv.

Sexarbejderne i Danmark har et utroligt stabilt marked. Andelen af danske mænd (ca. 14%) som ifølge de videnskabelige undersøgelser køber sex har været nogenlunde konstant i hvert fald de sidste 25 år. Det gennemsnitlige forbrug af købesex pr. kunde er forholdsvis stabilt og har formentlig været det gennem de sidste 50 år.

Det er en interessant konklusion al den stund, at vi i denne periode har oplevet p-pillen, den seksuelle revolution, kvindefrigørelsen og de heraf følgende nervøse kønsroller, en AIDS-epidemi, en eksplosiv stigning i antal skilsmisser og antal singler - samt internettet med nye dating-muligheder.

Alting har forandret sig, men den unge sexkunde står stabilt og uantastet med det samme forbrug af købesex, som hans bedstefar havde.

Storkunderne. Branchens kundegrundlag udgøres af ca. 264.000 danske mænd. Heraf har ca. 200.000 købt sex mere end én gang og heraf er ca. 84.000 storkunder, som står for 97% af det samlede køb.

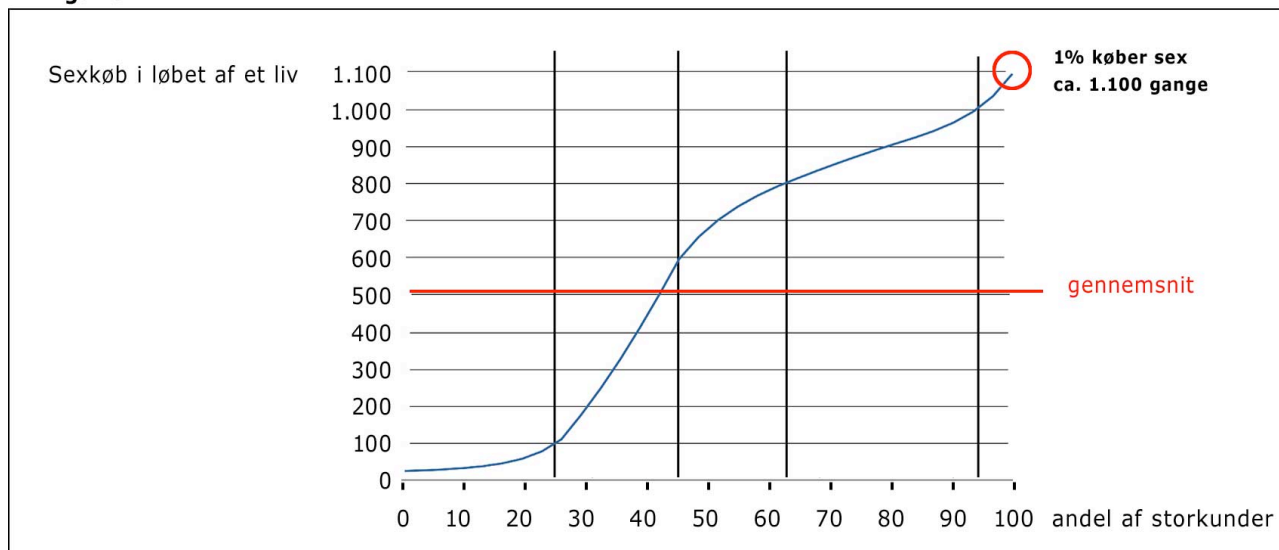
De øvrige (68%) ikke-storkunder bidrager med så lidt, at der ikke ville ske det store ved at se bort fra dem i statistikker og beregninger. Derfor omfatter Figur 9 kun storkunderne.

Kunder er typisk aktive i perioder af deres liv. Kunder som har købt sex mere end en gang, er gennemsnitligt aktive i perioder på tilsammen 12 år, mens storkunder er aktive i 28-29 år i snit. Halvdelen af storkunderne bliver ved med at købe sex det meste af deres liv (40-50 år).

At storkunderne i snit køber sex i perioder på tilsammen hele 28-29 år er overraskende lang tid. Der er åbenbart hold i talemåden: En gang kunde, altid kunde. Bortset fra at påstanden kun gælder 32% af kunderne.

Sexkøb mere end hver 14. dag i de aktive perioder hører til undtagelserne. Nogle få procent af storkunderne ser imidlertid ud til at nå op på et forbrug i den størrelsesorden.

Figur 9

De mest aktive superkunder i Danmark kan ikke nå at købe sex mere end 1.100 gange i løbet af et langt liv. Kun nogle få procent af storkunderne når op på et forbrug på 1.000-1.100 sexkøb, altså tæt på hver 14. dag i snit livet igennem.

En typisk storkunde køber sex ca. 500 gange i løbet af livet. I gennemsnit er en storkunde aktiv i perioder på tilsammen 28-29 år, og hver af disse år køber han sex hver 3. uge, dvs. 16-19 gange om året.

Tabel 21 Antal kunder, hvis 14% af danske mænd har kundeerfaringer

andel af kunderne	sexkøb i løbet af livet	andel af sexkøb	antal kunder	
23%	En-gangs-kunder	1 gang	0,2%	61.000
45%	Få-gange-kunder	2-24	2,8%	119.000
32%	Stor-kunder	26-1.100	97%	84.000
<i>Storkunderne:</i>				
25%	26-100	2%	21.000	
23%	100-600	13%	19.000	
15%	600-800	20%	13.000	
31%	800-1.000	50%	26.000	
6%	Super-kunder	1.000-1.100	12%	5.000
100%		97%	84.000	

Markedets størrelse

Da storkunderne i snit er aktive 29 år ud af deres 50-årige sexliv, vil ca. 49.000 af storkunderne være aktive et tilfældigt år.

Eftersom de 49.000 mænd i gennemsnit køber sex hver 3. uge, dvs. 16-19 gange om året [jvf. note 14], bliver det til ca. 900.000 sexkøb om året - eller ca. 2.500 sexkøb om dagen.

Denne konklusion bygger på to forudsætninger:

- at 14% danske mænd har kundeerfaringer
- at en kunde maksimalt kan nå at købe sex 1.100 gange i løbet af livet

At de mest aktive kunder ikke kan nå at købe sex mere end 1.100 gange i løbet af livet, argumenteres der grundigt for i denne rapport. Det må stå til troende, indtil der eventuelt fremkommer dokumentation for andet.

Hvad angår de 14%, så er der ingen der ved, hvor mange danske mænd der har prøvet at købe sex. Det er sandsynligt, at flere end 14% af de danske mænd har kundeerfaringer. Det eneste vi ved er, at 14% vil indrømme det hver gang forskere spørger.

Konklusionen er derfor, at 14% mænd med kundeerfaringer svarer til, at 49.000 mænd køber sex hvert år, svarende til at der købes sex i størrelsesordenen 2.500 gange om dagen.

Hvis flere end 14% mænd har prøvet at købe sex, vil disse tal vokse tilsvarende, - idet 1% mænd med kundeerfaringer giver 3.500 aktive sexkøbere hvert år og 180 sexkøb om dagen.

4 Sammenfatning

Beregningerne i kapitel 2 viste, at der foregår ca. 2.800 sexkøb om dagen i Danmark (Tabel 14), svarende til 1 million sexkøb om året. Analysen af kundeundersøgelserne i kapitel 3 konkluderede, at hvis 14% af alle mænd har prøvet at købe sex, så vil det give 2.500 sexkøb om dagen, svarende til 900.000 sexkøb om året.

Forskellen på de 2.500 og de 2.800 sexkøb kan naturligvis skyldes usikkerhed i vores beregninger. Men usikkerhederne kan gøre forskellen både større og mindre.

Årsagen til forskellen kan også være under-rapportering, - at der er flere mænd der køber sex, end de videnskabelige undersøgelser har afsløret. 2.800 sexkøb om dagen svarer til, at ikke 14%, men 15-16% af alle danske mænd har prøvet at købe sex.

Hvis vores beregninger af branchens omfang holder, har vi dermed afsløret en under-rapportering på ca. 10% i kundeundersøgelserne. Når forskerne spørger, er det kun 90% af kunderne som vil indrømme, at de har købt sex. Resten vælger at holde deres viden for sig selv eller de har glemt eller fortrængt, at de har købt sex [jvf. note 15].

Skematisk kan vores resultater herefter fremstilles således:

vurdering	resultat
10% under-rapportering	=> 16% mænd har kundefaring
19% er aktive storkunder et år	=> 56.000 aktive storkunder et år
max 1.100 sexkøb i løbet af livet	=> 2.800 sexkøb om dagen
3,5 kunder pr. arbejdsdag	=> 800 kvinder på arb. hver dag
arbejder hver 3. dag	=> 2.500 kvinder tilknyttet branchen
1,7 kvinder deler en stilling	=> 4.200 kvinder i faget om året

Der er direkte proportionalitet imellem resultaterne til højre i skemaet. Det betyder, at man kan regne frem og tilbage og på den måde evaluere en påstand om branchens størrelse.

Når Servicestyrelsen f.eks. påstår, at der strømmer 5.373 kvinder igennem branchen i løbet af året, så følger direkte deraf en påstand om, at 20% af alle danske mænd har prøvet at købe sex.

Servicestyrelsen har lagt alle sine æg i en kurv ved at basere Danmarks officielle statistik for branchen på annoncetællinger og intet andet.

Vores resulater er fremkommet på to forskellige måder. Gennem beregninger af branchen når vi frem til 2.800 sexkøb om dagen. Gennem analysen af kundeundersøgelserne når vi frem til 2.500 sexkøb om dagen. Disse to resultater er identiske, hvis der er en under-rapportering på ca. 10%.

En under-rapportering på 10% er ikke usandsynlig. Tværtimod er det sandsynligt, at nogle mænd ikke vil risikere, at deres hemmelige sexkøb bliver afsløret. Og netop et niveau som 10% kan nemt passe til et land som Danmark, hvor stigmatiseringen af kunderne nok er barsk, men hvor på den anden side tilliden til forskernes integritet er høj.

Hvis Servicestyrelsens påstand om antal sexarbejdere skulle være sand, ville det - ifølge vores beregningsmetode - svare til, at 20% af danske mænd har prøvet at købe sex. Altså skulle der være en under-rapportering på 30% i de danske kundeundersøgelser. Og det lyder til gengæld ikke sandsynligt.

Vi håber, at vi med denne rapport har demonstreret værdien af at tælle på forskellige måder. Hvis man optæller branchen på forskellige måder, kan de forskellige resultater holdes op mod hinanden og kvalificere hinanden.

Et andet eksempel på dette er en FN-rapport fra 2010 som forsøger at estimere omfanget af sexkøb i hele Europa ved at opsummere tal fra de enkelte lande. De kommer frem til, at 6% af alle europæiske mænd er aktive kunder et tilfældigt år og at 0,6% af alle voksne, europæiske kvinder ernærer sig ved sexarbejde. På den baggrund konstaterer de, at statistikkerne må være forkerte, da 10 kunder ikke kan brødføde én sexarbejder [note 16].

Enten er der flere mænd der køber sex (under-rapportering) - eller også er der færre kvinder som lever af at sælge sex, end de officielle tal tyder på (over-rapportering). Eller begge dele.

Vores beregninger tyder på, at 56.000 voksne mænd er aktive storkunder et tilfældigt år og at de skal brødføde ca. 2.500 sexarbejdere (årsværk), således at der i Danmark er ca. 22 kunder om at brødføde en gennemsnitlig sexarbejder, som er tilknyttet branchen hele året.

Ingen har styr på tallene

Ingen i Danmark ved, hvor mange sexarbejdere der arbejder på gaden. I Norge har man ifølge Tveit og Skilbrei troværdige folk som går rundt i byen og tæller, hvor mange kvinder der trækker på gaden.

I Danmark har vi overladt den opgave til KFUK-Reden, men de tæller ikke på gaden, de tæller bare hvor mange klienter, de har. Reden International talte på gaden i 2008 og 2009, men ikke fordi de er blevet bedt om det af en offentlig instans. Servicestyrelsen burde sørge for, at der blev talt på gaden af offentligt ansatte, troværdige personer. Da det i 2009 blev afsløret, at Reden snyder med tallene, skulle Reden straks være sat fra opgaven og en anden form for tælling skulle have været sat igang. Det skete ikke.

Resultatet er, at Danmark står uden statistik over gadeprostitutionens omfang, som mange i den offentlige debat ellers synes at have stærke meninger om.

Ovenfor skriver vi, at metoden at tælle annoncer har spillet fallit. Først og fremmest fordi metoden er baseret på uigennemskueligt gætværk.

Naturligvis kan metoden bidrage, men den kan ikke stå alene. Annoncer kan ikke bidrage med viden om sexarbejde på gaden. Men heller ikke når vi taler om prostitutionsformer, som faktisk annoncerer, kan metoden stå alene.

Det bliver f.eks. klart når man ved, at kun en tiendedel af annoncerne i Ekstra Bladet henviser til udenlandske kvinder (POOF 2009, side 3). Ingen ved hvordan de udenlandske sexarbejdere skaffer sig kunder.

Problemet med annonce-tællinger tydeliggøres også af den store forskel der er på politiet og Servicestyrelsens tal for antal bordeller i Danmark. Der har været "forhandlinger" mellem politiet og Servicestyrelsen om problemet, men der kom tilsyneladende ikke noget ud af møderne. Ingen ved hvor mange bordeller der er i Danmark. Og som følge deraf er der heller ingen der ved hvor mange der arbejder på Danmarks bordeller.

Danmark er et U-land i denne sammenhæng. Af Tveit og Skilbreis undersøgelse ser det ud til, at man i Norge har styr på forholdet mellem antal bordeller, antal telefonnumre, antal annoncer og antal personer. Og at man har styr på forholdet mellem hvor mange personer der "er i" prostitution og hvor mange af dem der arbejder en tilfældig dag. Det har vi ikke i Danmark.

De offentlige instanser, som er sat til at holde styr på antal sexarbejdere har ikke løst opgaven. De private hjælpeorganisationer er under mistanke for at have en skjult dagsorden (se f.eks. link : information.dk/226889). Området har ikke tilstrækkelig akademisk interesse. Og Folketinget har sat for få ressourcer ind på opgaven.

Hvilket alt sammen kan undre, når man tænker på den massive interesse der er for branchen i den offentlige debat.

Oversigt over vores tal

Hvis 16% af de danske mænd har prøvet at købe sex (i stedet for som hidtil antaget 14%), ser tallene fra Tabel 21 således ud:

Tabel 22 *Antal kunder, hvis 16% af danske mænd har kundeerfaringer:*

andel af kunderne		sexkøb i løbet af livet	andel af sexkøb	antal kunder
100%	Har købt sex	1-1.100	100%	296.000
68%	Få-gangs-kunder	1-24	3%	200.000
32%	Storkunder	26-1.100	97%	96.000
19%	Aktive storkunder et tilfældigt år			56.000

Storkunderne udgør 5% af alle danske mænd og 3% af alle danske mænd er aktive som storkunder et tilfældigt år.

Sexarbejdernes marked består derfor i praksis af 56.000 mænd, som køber sex 1 million gange om året, svarende til 2.800 sexkøb om dagen.

For at tilfredsstille denne efterspørgsel har branchen hver dag 800 kvinder på arbejde - de fleste af dem arbejder på Danmarks 500 bordeller.

Tabel 23 *Antal bordeller og antal kvinder i sexarbejde i Danmark, cirka tal*

	bordeller	på arb. en dag	arbejdsstyrken	i løbet af året
gade		54	81	485
bordel	500	630	1.950	3.225
escort		100	351	351
bar		10	70	148
i alt	500	800	2.500	4.200

NB: Tallene i denne tabel er usikre. De tal som ligger til grund for tabellen er ikke videnskabeligt valide. Der er tale om et overslag, som skal angive en sandsynlig størrelsesorden.

På et tilfældigt tidspunkt er der 2.500 kvinder tilknyttet branchen, hvoraf 2 ud af 3 holder fri. Da sexarbejdere er ustabil arbejdskraft, strømmer der hvert år 4.200 kvinder igennem branchen for at udfylde de 2.500 "stillinger".

Et besøg i branchen koster lidt under 800 kroner, hvorved 1 million sexkøb om året genererer en omsætning i branchen på 775 millioner kroner. Det betyder, at hver af de 56.000 kunder bruger 14.000 kroner om året på sexkøb og at en sexarbejder, som er i faget hele året, kan tjene 240.000 kroner i snit.

Bilag 1: Kilder til storkundernes forbrug

Kilder til storkundernes forbrug er spredte og sparsomme. Men det ser alligevel ud som om, at det er muligt at få en fornemmelse af en størrelsesorden.

Lautrup har (side 72) en beretning om en 44 årig mand, der i en periode har købt sex to gange om ugen indtil han løb tør for de penge, som han havde arvet. Han nåede at købe sex 300 gange i alt og kalder sig selv storbruger.

“En anden mand på 46 år er skilt, men fortæller at han uafhængigt af sit ægteskab og andre parforhold har købt sex regelmæssigt cirka hver 14. dag igennem de sidste 27 år” (Lautrup side 62).

“...en forretningsmand på 50 år, som igennem de sidste 19 år, uafhængigt af sit ægteskab, har købt sex på en luksusmassageklinik hver 14. dag” (Lautrup side 62-63).

Lyngbye fortæller om en ung mand, som i løbet af 5 år har formøblet en arv på ca. 200 besøg hos prostituerede. En anden, 38-årig mand, har på 3 år spenderet ca. 100.000 kroner på bordeller (Lyngbye side 113 og 145).

Gísli Hrafn Atlason, som har interviewet 24 kunder, konkluderer om antal sexkøb: “Det er meget forskelligt hvor tit de går, en af mine informanter går ca. to gange om året, men andre går hver uge eller hver måned. Nogle gange går de meget tit, men så holder de ofte en pause. Længden af denne pause varierer også.” (link : kvinfolu.se)

Dagbladet 24timer skrev sept. 2006 om en kunde midt i 50'erne: “Jørgen har været gift i omkring 20 år, men har besøgt prostituerede regelmæssigt i endnu længere tid for at eksperimentere med ekstrem sex. (-) Det varierer meget, hvor tit jeg går til prostituerede. Jeg har engang været sammen med mere end 20 piger og brugt over 40.000 kroner på halvanden måned, men der kan også gå flere måneder uden. I årenes løb har jeg nok brugt over en halv million kroner på sex” (link : viplounge.files.wordpress.com).

Når man læser på Venuslogen.dk og lignende debatboards for kunder, kan man støde på mænd, som går på bordel måske hver 14. dag gennem nogle år. Disse kunder er i mindretal og har rollen som de erfarne, som vejleder de mange brugere. Enkelte af dem ser ud til at have økonomi til et sådant forbrug. Men oftere skinner det igennem beretningerne, at sådanne storkunder føler, at de har et problem pga. afhængighed eller at det er tæt på

at ødelægge deres økonomi og at der derfor er grænser for, hvor længe man kan fortsætte med en sådan kadence [note 9].

Berlingske Tidende interviewede i marts 2008 en kunde, som oplyste, at han i løbet af et år havde brugt i størrelsesordenen 100.000 kroner på bordelbesøg "et par gange om måneden" og dyre besøg af to escortpiger på én gang (link : berlingske.dk/kultur/jeg-en-sexkunde).

Kompetencecenter Prostitution havde en hotline for afhængige kunder. I et interview forklarede Marianne Gutte Petersen fra centret hvor slemt det kan gå, og nævner en kunde, "som har brugt 300.000 kroner til sex og nu forsøger at skjule for konen, at han skal afdrage 4.600 kroner om måneden." (link : dagbladene.dk).

Det fremgår ikke, hvor lang tid Marianne Petersens klient har været om at spendere 300.000 kroner, men hendes oplysninger kan tolkes på den måde, at hvis hendes klient skulle ud og låne penge til at finansiere et fortsat forbrug på samme niveau, ville det koste ham 4.600 kroner om måneden inklusive renter. Hvilket vel svarer til et forbrug på 40-45.000 kroner om året.

De mest "vilde" historier, man kan støde på blandt kunderne på Venuslogen handler om mænd, der har brugt 50-60.000 kroner på sex i løbet af et år. Det drejer sig om nogle få kunder, og det fremgår af sammenhængen, at det kun kunne lade sig gøre et enkelt eller få år i træk.

Disse beløb siger noget om, at mænd med en almindelig lønmodtagerindkomst næppe har mulighed for at bruge mere end 20.000 kroner om året på købesex, hvis vi snakker om flere år i træk. Mænd med en almindelig økonomi kan formentlig ikke fortsætte som superkunder mere end nogle få år i træk [note 9].

Hedomax.com (dansk debatboard for kunder) havde i 2007 en debat om "Føler du dig afhængig af købesex?" Der deltog 400 i en poll, og ca. 84% af dem svarede, at de i en eller anden udstrækning følte sig afhængige. Selvfølgelig skal man tage en poll på nettet med et gran salt, men de tilhørende debatindlæg taler et klart sprog:

- Jeg er meget afhængig. Det er ligefør jeg vil sammenligne mig selv med en ludoman. Hver 2-3 uge bliver jeg grebet af den vildeste trang til at jage byen rundt for at finde 'den helt rigtige luder'...underligt - og dyrt!
- 2-3 uge passer også mig og jeg bruger gerne 1-2 dage til at finde netop den jeg har lyst til denne gang, og har intet imod at bruge en ½ fridag fra arbejdet for at nå det hele. Jeg har de vildeste undskyldninger.
- Jeg har selv taget en kold tyrker når det har været nødvendig med massagepiger men det har faktisk ikke været let.

-- Jeg har kunnet styre det i en årrække, men er på det seneste kommet ud på et skråplan og måtte erkende at kontrollen svigter. (-) Jeg har været total indebrændt siden, men der er da kommet det positive ud af det, at jeg har tænkt grundigt over mit forbrug af købesex

-- Men jeg er alligevel afhængig af købesex. Jeg kan simpelthen ikke styre det og skal have min kæreste i nærheden af mig konstant for ikke at rende afsted til et bordel! Det er svinsk dyrt og jeg griber ofte mig selv i at være på vej mod et bordel og tænke "hvad fanden laver du? du er jo ikke engang liderlig!" men alligevel går jeg videre! jeg kan i perioder finde på at kneppe 3-5 ludere om ugen, og selv når jeg er i forhold sker det nok 1-3 gange om måneden...

-- Jeg kan godt nikke genkendende til og blive afhængig af og besøge prostitueret.de første år var det ikke så tit men på det seneste er det mindst en gang om mdr. har boet sammen med den samme i 30 år.Og det er alle årene vi taler om, det er nok blevet en del pænge med årene.
(link : hedomax.com)

Hedomax er ligesom Venuslogen mødested for storkunder, og det er bemærkelsesværdigt, at der ikke er seriøse indlæg, som modsiger det billede, som disse citater efterlader. Debatten giver derfor et klart indtryk af, at mange kunder kun er storkunder i en periode, før de må stoppe, skrue ned for forbruget eller holde pause.

Det samme indtryk får man, når man ser på udskiftningen i brugerskaren på kundesider som Venuslogen og Hedomax. En lille gruppe brugere ser ud til at gå igen år efter år, mens resten (flere hundrede brugere) stille og roligt skiftes ud i løbet af nogle få år [note 9].

Hængepartier

En avisartikel i Viborg Stifts Folkeblad 16. maj 2009 refererer Kompetencecenter Prostitution for den påstand, at 9 ud af 10 sexarbejdere er tilknyttet et bordel, hvilket er i modstrid med Prostitutionens omfang og former (<http://redeninternational.dk/data/archive/media/Randers.pdf>).

Vi har bedt Kompetencecenter Prostitution om deres tal for branchens omfang, og selv om de har svaret på vores henvendelse, har vi endnu ikke fået udleveret deres tal.

Vi har bedt Mogens Holm Sørensen fra Servicestyrelsen forklare hvordan de kommer frem til, at der skulle være 800 egentlige bordeller i Danmark [jvf. note 1], men han har endnu ikke svaret på henvendelsen.

Reden International har talt gadeprostituerede både første og andet halvår af 2008 og 2009, men kun den sidste tælling er tilgængelig. Vi har bedt om rapporter fra de første tællinger og fået at vide, at de vil blive lagt på nettet, men dette var ikke sket, da vi færdiggjorde denne rapport.

Noter

note 1

Når rapporten "Prostitution på massageklinik" fra 2010 hævder at der er 800 bordeller i Danmark, kan der ikke være tale om en forkert tolkning af resultaterne fra notaterne om "Prostitutionens omfang og former" - for Mogens Holm Sørensen, som er ansvarlig for notaterne, har også været med til at skrive rapporten fra 2010.

note 2

Antal vagter og antal tilknyttede kvinder på 16 af de største bordeller på nettet, stikprøve opgjort august 2010:

Hjemmeside	tilknyttede kvinder	antal vagter pr. uge
www.pussygalores.dk	31	33,5
www.cassiopeiastars.dk	19	41
www.seductiongirls.dk	20	33
www.aarhusbabes.dk	29	23
www.diamantpigerne.dk	17	28
www.club-amazing.dk	15	15
www.guldpigerne.dk	10	17
www.cluberotica.dk	25	26
www.mon-cherie.dk	21	22,5
www.romantica.dk	24	27
www.sexyclub.dk	24	24
www.citygirls.dk	21	24
www.retortgirls.dk	24	31
www.odensem modellerne.dk	21	24
www.sms-planet.dk	29	34
www.stargirls.dk	14	21
I alt	344	424
Gennemsnit	21,5	26,5

Antal tilknyttede kvinder er opgjort ved at tælle fotos/navne under menupunktet "piger". Der er kun talt fast tilknyttede, ikke kvinder på gæstevisit. Antal vagter pr. uge er opgjort ved at tælle vagter i ugeskemaerne under menupunkt "vagtplan".

Det gennemsnitlige antal vagter er 4 på en hverdag og 3,25 i weekenden. Dvs. at bordellerne kører på 80%-kraft i weekenderne.

note 3

"Alfonser kan score million på tre måneder". Artiklens oplysninger: 2-3.000 udenlandske kvinder har 8-9 kunder hver dag = 16-27.000 sexkøb pr. dag. Og 2-3.000 danske kvinder har 4-8 kunder 2-3 gange om ugen = 2.200-9.900 sexkøb pr. dag. Sexkøb i alt = 18.200-36.900 hver dag i Danmark. Da et sexkøb ifølge artiklen koster ca. 1.300 kroner, genererer de udenlandske kvinder årligt en omsætning på 8-12 mia. kroner, hvilket bliver til overskriftens 1 million kroner pr. kvinde i løbet af 3 måneder.

Artiklen kan læses her : <http://forsiden.3f.dk/article/20060322/NYHEDER/60322074>.

note 4

Det er umuligt at 14% af de voksne, danske mænd kan blive til "mere end 300.000" kunder. 14% af en tilfældig årgang bliver kunder på et eller andet tidspunkt i deres liv. Branchens kundegrundlag på et givent tidspunkt må derfor være 14% af de mænd, som er over den gennemsnitlige alder for første sexkøb (ca. 25 år, Lautrup side 10). Ifølge Danmarks Statistik er der 1.884.917 mænd over 24 år i 2010. 14% heraf er 264.000 mænd (link : dst.dk).

note 5

Den normale usikkerhed i Lautrups fund at $p=29\%$ af $n=888$ kunder har købt sex mere end 12 gange er: $1,96 \times \sqrt{p \times (1-p)/n} = 3$ procentpoint. At tage højde for "normal statistisk usikkerhed" betyder på dansk, at det er 95% sikkert, at gruppen af kunder med mere end 12 sexkøb ikke er større end $(29+3)= 32\%$. Normalt anvender man kun 95-konfidens-intervaller, når deltagerne i undersøgelsen er tilfældigt udvalgt og når man formoder, at materialet tilnærmelsesvist er normalfordelt. Ingen af delene gælder her, så tallene er udelukkende korrigeret for at modvirke undervurdering af antal sexkøb.

note 6

Et typisk "kundeliv" på 50 år er muligvis højt sat. Kundernes gennemsnitlige debutalder (første sexkøb) er 25 år (Lautrup side 10). Ved at sætte en kundes sexliv til 50 år forudsættes, at en typisk kunde kan være aktiv som kunde fra han er 25 til han er 75 år. Livet igennem falder andelen af sexaktive i en årgang, således at f.eks. ca. 25% af de 75-84-årige stadig har et aktivt sexliv. Med en jævnt faldende andel giver det, at kun ca. 1,7 millioner ud af ca. 2 millioner voksne danske mænd har et aktivt sexliv på et givent tidspunkt (DSDE bind 17 side 76 og Bo Møhl - link : aeldreviden.dk).

At blive superkunde med et maksimalt forbrug af købesex 50 år i træk forudsætter, at manden starter i en tidlig alder og ikke bliver ramt af pengemangel eller manglende lyst til sex. Det sætter grænser for, hvor stor gruppen af superkunder kan blive.

note 7

Indikator. Andelen af kunder, der har købt sex inden for de sidste 12 måneder, er et mål for, hvor mange kunder der er "aktive for tiden". Man kunne i princippet gentage målingen år efter år for at finde ud af, hvor mange af kunderne der var aktive de forskellige år. Da det ikke er gjort, må man gå ud fra, at niveauet fra undersøgelserne i 1989 og 1992 ikke har ændret sig væsentligt. Derfor er det kun en indikator.

note 8

At Lautrups resultat er statistisk umuligt er logik, når man tænker på, at en kunde som kun køber sex en gang i sit liv kun er aktiv 1 år af sit 50-årige sexliv, kunder som har købt sex 2-5 gange i livet kan maksimalt have været aktive som kunder 5 år (ét køb hvert år) osv. Ud fra tallene i Tabel 16 fremgår det, at kunder med mere end 12 sexkøb bag sig alle sammen skal have været aktive kunder i mindst 99 år for at gennemsnittet kan blive 35 aktive år. Det er umuligt.

De 99 år fremkommer således:

100	kunder er aktive	35 år =	3500 år	
23	kunder er aktive	1 år =	23 år	
33	kunder er aktive	max 5 år =	165 år	
12	kunder er aktive	max 12 år =	144 år	
32	kunder er aktive	$3500 - (23+165+144) =$	3168 år	$: 32 = 99$ år

note 9

Kilden til oplysningerne om Venuslogen og Hedomax er kunder, som ønsker at være anonyme. De to debatboards for kunder på nettet synes at være mødested for i størrelsesordenen 1.000 sexkunder, heraf måske i størrelsesordenen 50 superkunder, som i kraft af et stort forbrug og mange erfaringer vejleder de øvrige. Dette hierarki afspejler ifølge kilderne et lignende hierarki blandt kunder i det hele taget, et hierarki i hyppigheden af sexkøb, som illustreres af kurven i Figur 1.

note 10

Når man siger, at man køber sex f.eks. hver 14. dag, så bliver det ikke i praksis til 26 besøg om året i snit. Alle mennesker er fra tid til anden forhindret i at følge deres vante rutiner, f.eks. pga. ferier eller sygdom. Desuden vil hyppigheden af sexkøb typisk falde med årene, f.eks. pga. faldende lyst eller potens eller ringere økonomi når man ikke længere er i arbejde. Man bør derfor gå ud fra, at en gang om måneden er 11 gange om året, hver 14. dag er 22 gange om året og ugentligt er 44 gange om året i snit.

note 11

Matematikken bag jævn procentvækst: $K(100) = K(24) \times (1 + ((v/100) ^ n))$ hvor $K(100) = 1.100$ sexkøb, $K(24) = 2$ sexkøb og $n = 76$ trin eller kundeandele. Væksten $v = \text{ca. } 8,66\%$ i Figur 1. Samme metode benyttes overalt, hvor der er tale om "jævn fordeling".

note 12

"En række undersøgelser gennemført de sidste par årtier tyder på, at prostitutionens omfang er faldende i seksuelt frisindede lande, mest sandsynligt fordi det er blevet nemmere at få gratis sex uden at være gift" (<http://en.wikipedia.org/wiki/Prostitution> - vores oversættelse).

Årsagerne kan f.eks. være religionens aftagende betydning, at flere og flere vælger at leve som singler, at utroskab bliver mere og mere acceptabelt for begge køn og at kontaktannoncer, sexdating og one-night-stands bliver mere og mere udbredt og acceptabelt.

note 13

Der er en lille statistisk usikkerhed på beregningen i Figur 7 - af to grunde:

-- perioderne 10, 12 og 29 år er kun cirkatal

-- det er ikke muligt med en kurve baseret på jævn procentvækst at ramme de 3 gennemsnit helt præcist.

Usikkerheden er i størrelsesordenen plus/minus 3-4%.

note 14

I forbindelse med Figur 6 og 7 konkluderes det, at storkunderne køber sex 16 gange om året gennem 29 aktive år. Det skulle give et gennemsnitligt forbrug på $(16 \times 29 =)$ 464 sexkøb pr. storkunde. Figur 8 (som er produktet af Figur 6 og 7) resulterer imidlertid i et gennemsnit på 550 sexkøb pr. kunde. Det er der ikke noget mærkeligt i, da gennemsnittet af en række produkter ikke er lig med produktet af faktorernes gennemsnit. Derfor er de 16 gange om året ændret til 16-19 gange og de 29 år til 28-29 år, så produktet af disse bedre passer med det sandsynlige gennemsnit på 510 sexkøb pr. storkunde. Dette er en rimelig fremgangsmåde, idet vi er på jagt efter det maksimale antal sexkøb. Desuden passer 16-19 gange om året til, hvad man i daglig tale ville forstå ved hver 3. uge. Endelig understreger intervallerne, at der ikke er tale om eksakt videnskab, men om et overslag.

note 15

Et eksperiment i Hong Kong (Lau, Thomas & Lin, 2000 i : AIDS 14:1277) påviste en under-rapportering på ca. 27% hos sexkunder. Ved en traditionel survey svarede 24% ja til at de havde købt sex, men når respondenterne var sikre på anonymitet, svarede 32% ja (http://journals.lww.com/aidsonline/Fulltext/2000/06160/Mobile_phone_and_interactive_computer_interviewing.28.aspx). Overføres dette til danske forhold, svarer det til at 18-19% af danske mænd har kundeerfaringer, men kun 13-14% vil indrømme det i de gennemførte undersøgelser. Tallene fra Hong Kong kan ikke overføres til Danmark, da tilliden til forskere og stigmatiseringen af kunder kan være helt forskellig i de to lande, men undersøgelsen kan sige noget om, hvilket omfang under-rapportering kan tænkes at antage.

note 16

Trafficking in Persons to Europe for sexual exploitation, UNODC 2010 (www.unodc.org/documents/publications/TiP_Europe_EN_LORES.pdf)

Litteratur

Analysen af antal sexkøb i kapitel 3 bygger på de eneste 3 kvantitative kundeundersøgelser, der er gennemført i Danmark:

Schmidt m.fl. 1989 = Schmidt, W. et al.: Occurrence of sexual behaviour related to the risk of HIV-infection - i: Danish Medical Bulletin, 35(1), 1989. København: Danish Medical Association og Danish Medical Society.

Melbye & Biggar 1992 = Melbye, M. & R.J. Biggar: Interactions between Persons at Risk for AIDS and the General Populations in Denmark - i: American Journal of Epidemiology, 6, 1992.

Lautrup 2005 = Lautrup, Claus: "Det skal ikke bare være en krop mod krop oplevelse..." VFC Socialt Udsatte. København 2005.

Refereret litteratur

Anderson, Bridget og Julia O'Connell Davidson : The Demand Side of Trafficking? A multi country Pilot Study. The University of Nottingham, 2003

DSDE = Den Store Danske Encyklopædi, bind 17, Gyldendal, 2000

Haansbæk, Thomas : Køb og salg af seksuelle ydelser på Internettet, PRO-Centret 2001

Kongstad, Annalise : En skønsmæssig beregning af prostitutionens omfang i Danmark i 2001 i : Årsberetning 2001, PRO-Centret 2002.

Lewin, Bo m.fl. : Sex i Sverige - Om Sexuallivet i Sverige 1996. Folkhälsoinstitutet Stockholm, 1998

Lyngbye, Paul : Mænd der betaler kvinder - om brug af prostitution. Roskilde Universitetsforlag, 2000

Notat om prostitutionskunder, Servicestyrelsen 2009
Kan downloades her : servicestyrelsen.dk

Pedersen, Flemming H. og Jette Heindorf : Barprostitution? – en kortlægning af 13 stripbarer i København, PRO-Centret 2000

POOF = Prostitutionens omfang og former,
Vedr. 2002-04 i : Redegørelse om prostitution i Danmark, VFC 2004
Prostitutionens omfang og former, vedr. 2004-05, VFC marts. 2006
Prostitutionens omfang og former, vedr. 2005-06, VFC sept. 2006
Prostitutionens omfang og former, vedr. 2006-07, Servicestyrelsen 2007
Prostitutionens omfang og former, vedr. 2007-08, Servicestyrelsen 2008
Prostitutionens omfang og former, vedr. 2008-09, Servicestyrelsen 2009
Sidste årgang kan downloades her : www.servicestyrelsen.dk/udgivelser/udsatte

Prieur, Annick og Arnhild Taksdal : Å sette pris på kvinner. Menn som kjøper sex. Pax Forlag, Oslo 1989

Prostitution på massage-klinikker, VFC 2004

Prostitution på massageklinik, Servicestyrelsen 2010

Redegørelse om prostitution i København, Københavns kommune 2007

Rasmussen, Nell : Prostitution i Danmark. Servicestyrelsen 2007

RI = Det halvårslige statusnotat vedrørende Reden International perioden 01.07.09 – 31.12.09, som kan downloades her : <http://redeninternational.dk/default.asp?pid=40>

Rigspolitiets tal for 2007-09 = Politiets indsats mod prostitutionens bagmænd

- Rigspolitiets tælling 2007, udgivet 2008

Kan downloades her : www.politi.dk

Avisartikel om tællingen 2007 (link : www.information.dk/157501)

- Rigspolitiets tælling 2008, udgivet 2009

Kan downloades her : www.politi.dk

Avisartikel om tællingen 2008 (link : www.information.dk/187950)

- Rigspolitiets tælling 2009, udgivet 2010

Kan downloades her : www.ft.dk

SFI1990 = Bechmann Jensen, Torben m.fl. : Prostitution i Danmark - En situationsrapport 1989. Socialforskningsinstituttet, 1990.

Tveit, Marianne and May-Len Skilbrei : Mangfoldig marked. Prostitusjonens omfang, innhold og organisering. Fafo-report 2008:43, Norge 2008

Kan downloades her : www.fafo.no/pub/rapp/20085/index.html